

ẤN THỨ SÁU

Chúng ta hãy cúi đầu một lát giờ này.

² Lạy Chúa, chúng con đang nhóm lại lần nữa để thờ phượng. Và chúng con nghĩ về thời gian, trong những ngày đầu tiên, khi tất cả họ đi lên Si-lô vì những ơn phước của Chúa. Và bây giờ, tối nay, chúng con nhóm lại đây để nghe Lời Ngài. Và như chúng con đang học trong phần nào đó của lời Kinh Thánh này, mà Chiên Con là Đấng duy nhất có thể mở các Ấn, hay tháo Chúng ra. Và chúng con cầu nguyện để tối nay, khi chúng con ở dưới sự suy xét Ấn thứ Sáu vĩ đại này, chúng con cầu xin, Cha trên Trời, để Chiên Con sẽ mở Nó ra cho chúng con tối nay. Hầu cho, chúng con có mặt tại đây hiểu được Nó. Và khi không có một người nào trên đất, hay trên Trời, là hội đủ, chỉ có Chiên Con là được tìm thấy hội đủ mà thôi. Vậy cầu xin Đấng hội đủ mọi điều đến và mở Ấn cho chúng con tối nay, để chúng con có thể thật sự nhìn xuyên qua bức màn thời gian. Nó sẽ giúp chúng con, chúng con tin, Cha ôi; thời đại đây tội lỗi, tối tăm, vĩ đại này mà chúng con đang sống; sẽ giúp đỡ và ban cho chúng con sự can đảm. Chúng con tin rằng bây giờ chúng con được ơn trước mắt Ngài. Chúng con giao phó chính mình, cùng với Lời, cho Ngài, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

Mời các bạn ngồi.

³ Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được có mặt ở đây lần nữa tối nay, được ở trong sự hầu việc Chúa. Tôi hơi trễ một chút. Tôi vừa đi đến... một ca cấp cứu, của một người sắp chết, của một thuộc viên của hội thánh này; mẹ của anh ấy thì, hay là đến đây. Và họ nói người con trai đang hấp hối ngay lúc đó. Vậy là tôi—tôi đi xuống để thấy chỉ một—một cái bóng của một người đang nằm trên giường, hấp hối, một người trạc tuổi tôi. Và chỉ trong thời gian ngắn, tôi đã thấy người ấy đứng lên trên chân mình, dâng lời ngợi khen Chúa. Và vì vậy, Đức Chúa Trời, nếu chúng ta muốn sẵn lòng xưng ra những tội lỗi mình và làm điều mà đúng, hãy cầu xin sự thương xót, kêu cầu Ngài, Đức Chúa Trời đang sẵn lòng và chờ đợi ban nó cho chúng ta.

4 Và, bây giờ, tôi biết thời tiết ở đây ấm áp tối nay. Và—và nó... Không, tôi đoán máy điều hoà đã tắt hết. Và—và chúng ta...

5 Tôi để ý tối hôm qua, hay ngày hôm nay, đây là ngày thứ bảy của tôi ở trong một căn phòng không có ánh sáng, chỉ những ngọn đèn điện, đấy; nghiên cứu, và cầu nguyện hầu cho Đức Chúa Trời mở các Ấn này.

6 Và có rất nhiều câu hỏi đã được viết, trong nhóm những người hỏi đó...hay những câu hỏi tối qua, thì, nhiều hay ít, không nhiều những câu hỏi như vậy. Họ muốn có một buổi nhóm chữa lành, dù thế nào đi nữa; muốn ở lại thêm một ngày, để có một...có buổi nhóm chữa lành vào thứ Hai. Vì vậy tôi—tôi—tôi muốn, có thể, tôi thực sự có thể làm điều đó nếu đó là ý—ý muốn của dân sự mà họ muốn làm thế. Anh em có thể suy nghĩ kỹ và cho tôi biết, nếu anh em thật sự muốn ở lại và cầu nguyện cho người đau.

7 Bởi vì, tôi đã phân chia tất cả thì giờ này, một cách hoàn toàn, cho các Ấn này, và tự cô lập bản thân vì các Ấn.

8 Vậy anh em có thể suy nghĩ kỹ điều đó, và cầu nguyện cho điều đó, và rồi cho tôi biết. Và tôi sẽ, nếu Chúa muốn, tôi có thể. Công việc kế tiếp của tôi là tại Albuquerque, New Mexico, và thế là sẽ mất một—một vài ngày. Và tôi phải đi về nhà vì một số công việc, chuẩn bị cho hội đồng khác sẵn sàng tại Arizona. Và vì vậy, thế thì, nếu đó là ý Chúa! Xin anh em cầu nguyện cho điều đó, và tôi cũng sẽ làm điều giống vậy, rồi chúng ta sẽ biết nhiều hơn về nó sau đó một chút.

9 Và tôi vừa phát hiện ra. Bây giờ tôi thấy...Anh em bắt đầu nói chuyện về bệnh tật, thì nó đến, xem đấy. Tôi thấy người thiếu phụ này đang ngồi ngay tại đây. Nếu điều gì đó không giúp chị ấy, chị ấy sẽ không có mặt tại đây chỉ một chút. Vì vậy, thế thì, đấy, chúng ta—chúng ta cứ cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ làm việc. Đó là lý do anh em có mặt tại đây, đến từ đường xa. Vậy, đấy, Đức—Đức Thánh Linh biết ngay mọi sự, anh em thấy đó. Vì thế Ngài...

10 Nhưng, xem đó, tôi đã cố gắng chia thì giờ này cho những Ấn này, vì chúng ta sắp đặt nó cho điều đó, anh em thấy. Nhưng nếu có một...

11 Bao nhiêu người bị đau ốm tại đây, dù sao đi nữa, đến để được cầu nguyện cho? Chúng ta hãy đưa tay lên, tất cả chung quanh, khắp mọi nơi. Ồ, chao ôi! Hừ! Ồ, bao nhiêu anh em nghĩ rằng điều đó sẽ là đúng, ý của Chúa, để ở lại và có điều này, lấy tối thứ Hai, chỉ cầu nguyện cho người đau, có một buổi nhóm chữa lành tối thứ Hai? Anh em muốn làm điều đó không? Anh em có thể làm điều đó không? Ồ, ý Chúa, thế thì chúng ta sẽ thực hiện điều đó. Hiểu không? Chúng ta sẽ—chúng ta sẽ có buổi nhóm cầu nguyện cho người đau, thứ Tư, hay tối Chúa nhật, hay...tối thứ Hai, và cầu nguyện cho người đau.

12 Bây giờ, tôi hy vọng điều đó không làm cản trở nhóm đó mà tôi đang quay trở lại với, trở lại Arizona. Anh Norman, anh ấy có ở đây không? Điều đó có cản trở chương trình của anh không, Anh Norman, bất cứ điều gì? [Anh Gene Norman nói, “Không.”—Bt.] Anh Fred và những người còn lại trong anh em, điều đó được không? [Những người khác nói, “Được.”] Hiểu không? Điều đó được. Được rồi.

13 Thế thì, ý Chúa, tối thứ Hai chúng ta cầu nguyện cho những người đau, chỉ một đêm được dành riêng cho điều đó, cùng nhau, chỉ cầu nguyện cho người đau. Vậy thì, sẽ không có nói thêm nữa về các Ấn. Nếu Chúa sẽ thật sự mở những Ấn này, thì chúng ta cầu nguyện cho người đau, tối thứ Hai.

14 Bây giờ, ờ, tôi thực sự ưa thích điều này, quá đỗi, hầu việc Chúa dưới những Ấn này! Anh em có yêu thích điều này, sự mở ra của các Ấn không? [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.]

15 Vậy thì, bây giờ chúng ta đang nói từ Ấn thứ Năm hay...đúng hơn là, Ấn thứ Sáu. Và điều đó bây giờ xuống từ câu—câu 12 của chương 6, cho đến câu thứ 17. Nó là một trong những Ấn dài. Mà có khá nhiều các sự việc xảy ra tại đây. Và bây giờ...

16 Nói ôn lại một chút của tối hôm qua, hầu như trở lại một chút, mỗi lần.

17 Và, nói, tôi—tôi cũng muốn nói đôi điều. Tôi đã tìm thấy, trong chiếc hộp đó, bốn hay năm điều rất quan trọng đối với tôi. Tôi được bảo rằng...Và tất nhiên tôi muốn xin lỗi. Các cuộn băng có đang quay không? Băng ghi âm đang chạy chứ? Tôi muốn xin lỗi các anh em mục sư truyền đạo của tôi và với anh chị em dân sự ở đây. Họ nói, tối hôm nọ khi tôi đang giảng về—về Ê-li, vào giờ đó về khi mà họ...Ông nghĩ mình là người duy nhất sẽ ở trong Sự Cất lên, hay ông là người duy nhất sẽ được cứu. Tôi—tôi đã nói bảy trăm thay vì bảy ngàn. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “Vâng.”—Bt.]Ồ, tôi thật xin lỗi về điều đó, thưa các bạn. Tôi—tôi—tôi biết rõ hơn thế. Chỉ đơn giản là nói nhầm, bởi vì tôi đã biết đó là bảy nghìn. Tôi chỉ không nói nó đúng. Tôi...Và tôi—tôi cảm ơn anh em. Và điều đó có nghĩa rằng...Tôi vui mừng vì anh em đang theo dõi những gì tôi nói. Và anh em thấy, thế thì, đó là...Vì, nó, nó là—nó là bảy ngàn.

18 Tôi đã có hai hay ba bức thư ngắn về chỗ đó, mà nói, “Anh Branham, tôi tin anh đã nhầm lẫn.” Nói rằng, “Chẳng phải họ là bảy ngàn thay vì bảy trăm chứ?”

19 Tôi nghĩ, “Chắc chắn mình đã không nói bảy trăm.” Hiểu không? Điều đó, và rồi tôi...Billy...

20 Và rồi tôi, điều đầu tiên anh em biết, tôi lấy ra một ghi chú khác. Nó nói, “Anh Branham, anh đã...Tôi tin anh đã nói bảy trăm.”

21 Và một người nói, “Anh Branham, có phải đó là một—một khái tượng thuộc linh rằng—rằng đó chỉ là một hình bóng, và anh đang làm hình bóng điều đó với bảy...?” Đặt dân sự vào sự băn khoăn khi anh em bắt đầu suy nghĩ những điều này, đấy. Và nó đủ rồi, mà, nó cũng làm tôi băn khoăn.

22 Điều gì đó đã xảy ra hôm nay khi Ấn này được bày tỏ, mà tôi phải bước hoàn toàn ra ngoài sân, cứ đi bách bộ loanh quanh, ở ngoài sân một lát. Đúng thế. Nó thật sự hoàn toàn hầu như lấy hơi thở của tôi ngay lập tức khỏi tôi. Hiểu không? Vậy anh em nói chuyện, một sự căng thẳng à?Ồ, chào ôi! Hiểu không?

23 Điều khác nữa, đấy, anh em đang đặt ngay trên chỗ những gì tôi nói. Và Đức Chúa Trời sẽ bắt tôi chịu trách nhiệm cho những

gì tôi nói với anh em. Hiếu không? Và vì thế tôi—tôi phải hoàn toàn chắc chắn tất cả là có thể đúng như thế, đấy, về những điều này, bởi vì đây là một—một thời kỳ vĩ đại mà chúng ta đang sống. Đúng thế.

24 Tôi đang suy nghĩ về buổi nhóm chữa lành cho tối thứ Hai. Điều đó sẽ không gây trở ngại với anh, Anh Neville ở bất cứ đâu chứ? [Anh Neville nói, “Không việc gì. Tôi ở ngay đây.”—Bt.] Thế thì tốt.

25 Anh Neville yêu quý! Tôi nói với anh, họ chỉ—họ chỉ làm nên một thứ, tôi nghĩ, rồi đánh mất đi kiểu mẫu. Đó là một...Anh ấy chắc chắn là một—một người bạn thật sự đối với tôi, tôi sẽ kể với anh em.

26 Đền tạm lúc này đã được xây nên, và có những phòng học trường Chúa nhật và mọi thứ sẵn sàng, theo trật tự tại đây. Và một số người trong anh chị em mà ở quanh đây, gần Jeffersonville, muốn đến với hội thánh, anh chị em có một chỗ đẹp đẽ, và một nơi để đến, những phòng học trường Chúa nhật.

27 Và Anh Neville ở đây, giáo viên tốt, cho lớp người lớn, và một mục sư chân thật. Tôi không nói điều đó để cho anh ấy một bó hoa, nhưng thà là tôi tặng cho anh một bông hồng nhỏ bây giờ còn hơn là cả một vòng hoa sau khi anh đã chết. Và Anh—Anh Neville, tôi biết anh từ khi tôi chỉ là một chàng trai. Bây giờ, anh ấy chẳng thay đổi một chút nào. Anh vẫn là Orman Neville, giống như anh đã luôn luôn có.

28 Tôi nhớ sự thăm viếng. Thậm chí anh đã rất lịch sự mời tôi đến bục giảng của anh khi anh còn là một thầy giảng Giám Lý trong thành phố dưới đây. Và chúng ta có một hội chúng tốt đẹp dưới đó tại Clarksville, hội...Tôi đoán đó được gọi là Công viên Howard, giáo hội Giám Lý Đại lộ Harrison. Tôi nghĩ đó là nơi anh ấy đã phải tìm thấy chị, ở dưới đó, Chị Neville à. Ở dưới đó, vì chị là thuộc viên...

29 Tôi quay trở lại, và tôi nói với hội thánh ở đây, tôi đã nói, “Đó là...Đó là một trong những con người tử tế nhất! Và một trong những ngày này tôi sẽ báp-tem cho anh ấy trong Danh Đức Chúa Jêsus.” Điều đó đã xảy ra.

³⁰ Anh ấy đây này. Và bây giờ anh ấy là thiết hữu của tôi, sát cánh với tôi. Và thật là một người đáng kính, đáng trọng! Anh luôn luôn đứng bên cạnh tôi thật giống như...thật gần gũi hết sức. Bất cứ điều gì tôi nói, anh cứ giữ đúng với tôi và bám riết lấy. Thậm chí khi lần đầu tiên anh đi vào, anh đã không hiểu được Sứ điệp lúc đó, nhưng anh đã tin Nó và anh đã ở lại sống đúng với Nó. Đó là niềm vinh dự, đó là sự tôn kính, với một người anh em như thế. Tôi không thể nói đủ về anh. Và bây giờ xin Chúa ban phước cho anh. Được rồi.

³¹ Bây giờ ôn lại một chút về tối qua, trong sự hé mở của Ấn thứ Năm. Chúng ta sẽ không đi trở lại hết tối nay, chỉ đi trở lại đủ để hiểu được ấn—Ấn thứ Năm.

³² Bây giờ, chúng ta tìm thấy rằng có antichrist cưỡi ngựa, và tự làm mình bị thương, từ ba quyền lực. Tất cả đi vào trong một quyền lực, và cưỡi con ngựa xanh xao, “Sự chết,” vào trong cái hố không đáy, trong sự hư mất, nơi nó xuất phát. Và rồi chúng ta tìm thấy khi mà...

³³ Kinh Thánh nói, “Khi kẻ thù đến giống như cơn nước lũ, Thánh Linh của Đức Chúa Trời dấy lên một ngọn cờ chống lại nó.” Và chúng ta nhìn thấy điều đó chứng thực một cách hoàn hảo trong Lời tối qua, vì có bốn con Sanh vật mà—mà tương ứng cho—cho bốn lần ky mã này cưỡi.

³⁴ Và kẻ ấy cưỡi mỗi lần một con ngựa khác, một ngựa trắng, và rồi một ngựa đỏ, và một ngựa đen, và rồi một ngựa xanh xao vàng vọt. Và chúng ta thấy, những màu sắc đó, và chúng là gì và chúng đã làm gì. Rồi đưa nó ngay trở lại vào trong những thời đại của các hội thánh, và chính xác đó là những gì nó đã làm, thật hoàn hảo.

³⁵ Cho nên, anh em thấy, khi Lời Đức Chúa Trời đan quện vào với nhau, điều đó có nghĩa là Nó chính xác, anh em thấy đó. Vâng. Tôi tin, bất kỳ điều gì gắn chặt với Lời Đức Chúa Trời thì luôn luôn “a-men.” Hiểu không?

³⁶ Bây giờ, giống như một người nói họ có một khái tượng, và nói nó là điều đó. Ồ, họ biết Chúa ban cho điều đó, bởi vì nó đến với quyền phép vĩ đại. Thế đấy, khái tượng có thể đúng. Nhưng

nếu nó không ở với Lời, và nghịch lại Lời, thì nó không đúng. Hiểu không?

37 Bây giờ, bây giờ họ có thể đưa ra, một số anh em hay chị em Mormon. Và có thể một số người có được những băng ghi âm này, bây giờ. Và tôi không muốn nói rằng...Một số trong những người tốt đẹp nhất mà tôi và anh em muốn gặp, chắc hẳn là—là trong vòng những người Mormon; kiểu người rất tốt đẹp. Và rồi vị tiên tri của họ—của họ, Joseph Smith, mà những người Giám Lý đã giết chết ở đây tại Illinois, trên hành trình của họ. Và vậy rồi con người tốt đẹp đó—đó, và khái tượng, tôi không nghi ngờ chút nào ngoài những gì ông có trong khái tượng. Tôi tin ông là một người chân thành. Nhưng khái tượng mà ông có nghịch lại với Kinh Thánh. Hiểu không? Do đó, họ đã phải có một quyển Kinh Thánh Mormon, để—để yểm trợ điều đó. Hiểu không?

38 Đây là Nó đây, đối với tôi. Đây là. Đó là lý do, thật sự là Lời. Chính là Nó. Hiểu không?

39 Có lần, một—một—một mục sư từ nước ngoài đến đây, và ông ấy...Và tôi thấy ông đi với một—một...lái xe hơi dạo quanh, với người mà không...với một—một bà. Và họ đến với một buổi nhóm. Và tôi tìm thấy, họ đã lái xe hai hay ba ngày rồi, thật sự ông ta và bà ấy, ở trong buổi nhóm, đến với buổi nhóm, với nhau. Và người đàn bà đó đã kết hôn, ba hay bốn lần khác rồi.

40 Và mục sư này bước lên hàng hiên khách sạn chỗ tôi ngồi, và chạy qua và bắt tay với tôi. Và tôi bắt tay ông, đứng dậy và nói chuyện với ông. Tôi hỏi ông ấy, tôi nói, “Khi nào ông rảnh, tôi có thể nói chuyện với ông trong phòng tôi một lát được không?”

Ông nói, “Tất nhiên là được, Anh Branham.”

41 Tôi đưa ông ấy tới phòng. Và tôi nói với mục sư đó, tôi nói, “Thưa Mục sư, thưa ông, ông là người lạ trong xứ này.” Tôi nói, “Nhưng bà này hoàn toàn có tai tiếng.” Tôi nói, “Có phải...Và ông đi suốt đường từ một nơi *như vậy như vậy*, xuống nơi *như thế như thế* này phải không?”

Đáp, “Vâng, thưa ông.”

42 Và tôi nói, “Ông không sợ rằng điều đó sẽ hầu như...Tôi không nghi ngờ ông, nhưng ông không nghĩ điều ấy sẽ phản ảnh danh

tiếng của ông như là một mục sư sao? Ông không nghĩ chúng ta nên làm gương tốt hơn thế một chút sao?”

Và ông ấy nói, “Ồ, bà này là một thánh đồ.”

43 Tôi nói, “Tôi—tôi không nghi ngờ điều đó.” Nhưng tôi nói, “Nhưng, anh ơi, sự việc của nó là, mọi người nhìn vào bà ta không phải như một thánh đồ, đấy, mà nhìn những gì anh đang làm.” Và tôi nói, “Tôi nghĩ anh nên cẩn thận thì hơn. Điều đó chỉ là một người anh em nói với nhau.” Và ông ấy nói...Tôi nói, “Bà đó đã kết hôn bốn hay năm lần rồi.”

Và ông ta đáp, “Vâng, tôi biết chuyện đó.” Nói, “Anh biết đấy, tôi—tôi...”

44 Tôi nói, “Anh không dạy điều đó trong giáo hội của anh ở nhà, phải không, cho điều đó?”

45 Vì vậy nói, “Không. Nhưng,” nói, “anh biết không, tôi có một khái tượng về điều đó, Anh Branham à.”

Tôi nói, “Ồ, tốt lắm.” Tôi nói...

46 Ông ấy nói, “Anh có phiền không?” Nói, “Tôi tin tôi có thể làm rõ ràng cho anh một chút về sự giảng dạy của anh về điều đó.”

47 Và tôi nói, “Được rồi.” Và ông ấy...Tôi nói, “Tôi—tôi—tôi rất vui biết được điều đó, thưa ông.”

48 Và ông ta nói, “Ồ,” nói, “anh biết đấy, trong khái tượng này,” ông nói, “tôi nằm ngủ.”

Và tôi nói, “Vâng.” Tôi thấy, thế thì, đó là một giấc mơ thôi. Hiểu không?

49 Và ông ấy nói, “Vợ của tôi—của tôi,” nói, “nàng đã sống với người đàn ông khác,” và nói, “và quanh quẩn bên tôi.” Và nói, “Rồi nàng đến với tôi, và nàng nói với tôi, ‘Ồ, anh yêu, hãy tha thứ cho em, hãy tha thứ cho em!’ Nói, ‘Em—em—em—em xin lỗi em đã làm điều đó. Từ giờ trở đi em sẽ sống đúng đắn.’” Nói, “ Dĩ nhiên, tôi đã yêu cô ấy rất nhiều, tôi thật sự tha thứ cho cô ấy, nói, ‘Được rồi.’” Và nói, “Rồi...”

50 Và nói, “Anh biết điều gì không? Rồi tôi có sự thông giải về khái tượng này.” Nói, “Đó là người phụ nữ ấy.” Nói, “Chắc chắn, cô ấy đã kết hôn, và—và đại loại như vậy, và tất cả những lần

này.” Và nói, rằng, “Cô ấy kết hôn như vậy là tốt cho cô ấy, bởi vì Chúa đã yêu thương cô ấy rất nhiều. Cô ấy có thể kết hôn nhiều lần như cô ấy muốn, chừng nào...”

51 Tôi nói, “Khả tượng của anh nghe êm ái hết sức, nhưng đó là cách đi trật Đường ở đây.” Tôi nói, “Điều đó—điều đó sai, đấy. Anh không nên làm thế.” Vì thế...Hiểu không?

52 Nhưng khi anh em nhìn thấy lời Kinh Thánh, một sự ăn khớp với lời Kinh Thánh, nó tạo nên một sự liên tục thường xuyên nơi chúng đến với nhau. Lời Thánh Kinh, nơi mà một câu Này rời ở đây, một câu khác Này ở trên đây đến và khớp vào, và vẽ ra toàn bộ bức tranh.

53 Giống như đặt một trò chơi ô chữ với nhau, như thế. Anh em tìm thấy mảnh lấp khít vào. Không có mảnh nào khác có thể vừa khít nó. Rồi anh em đang có được bức tranh thích hợp.

54 Và chỉ có một Đấng duy nhất có thể làm được điều đó, đó là Chiên Con, và vì vậy chúng ta đang trông đợi Ngài.

55 Nhưng chúng ta thấy rằng khi những ngựa này, người cưỡi ngựa này, người ấy là người cưỡi trên các con ngựa này. Và rồi chúng ta đuổi theo người ấy thẳng xuống, thấy những gì người ấy đã làm và mọi thứ, và tìm thấy, trở lại trong các thời đại hội thánh một cách chính xác những gì người đã làm.

56 Rồi khi người đi ra trên một con sanh vật nào đó và làm điều nào đó, chúng ta thấy rằng có một người được sai đến để chiến đấu với những gì người đã làm.

57 Có một người được sai đến cho thời đại đầu tiên, của chiên con...của sư tử. Đó là Lời, dĩ nhiên, Đấng Christ.

58 Kế tiếp là bò đực, trong suốt thời đại đen tối, khi—khi giáo—giáo hội đã tổ chức và chấp nhận những giáo điều thay vì Lời.

59 Và hãy nhớ, toàn bộ sự việc đều dựa trên hai yếu tố: một là, antichrist; còn người kia, thuộc về Đấng Christ.

60 Ngày nay vẫn giống như vậy. Không có những Cơ-đốc nhân nữa rồi. Không có người say mà tỉnh; không có những con chim đen-trắng; không, không; không có những thánh đồ-tội nhân. Không. Anh em hoặc là tội nhân hay thánh nhân. Hiểu không? Không có sự lừng chừng nào. Anh em hoặc là được tái sinh hay

anh em không được tái sinh. Anh em hoặc là được đầy dẫy Đức Thánh Linh hay anh em không được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Cho dù anh em có bao nhiêu giác quan đi nữa, nếu anh em không đầy dẫy Đức Thánh Linh, anh em không được đầy dẫy với Nó. Hiểu không? Và nếu anh em đã được đầy dẫy với Nó, đời sống của anh em tỏ cho thấy điều đó, liên kết lên với Nó. Hiểu không? Không ai phải bảo ai về chuyện đó. Họ hiểu điều đó, đấy, bởi vì Nó là một Ấn.

⁶¹ Bây giờ, và chúng ta tìm thấy những con thú đó, cách họ cười như thế nào mỗi lần. Một người được sai đi trong chức vụ của mình, trong những quyền lực chính trị, liên hiệp những quyền lực tôn giáo và—và những quyền lực chính trị, với nhau. Chúng ta thấy, Đức Chúa Trời đã ban ra quyền phép của Ngài chiến cự nó. Chúng ta quay trở lại ngay và thấy thời đại hội thánh ấy đã xảy ra điều gì, và nhìn trở lại; và nó đã xảy ra tại đó, thật chính xác cách ấy.

⁶² Rồi chúng ta tìm thấy, thời đại khác đến theo sau, và kẻ thù phải đi antichrist dưới danh nghĩa tôn giáo, dưới Danh của Đấng Christ, dưới danh nghĩa của Hội Thánh. Vàng, thừa quý vị. Thậm chí, đi ra dưới danh nghĩa Hội Thánh. “Đó là Hội Thánh chân thật,” nó đã nói. Hiểu không?

Antichrist không phải là nước Nga. Antichrist không phải thế.

⁶³ Antichrist thật gần gũi giống như Cơ-đốc giáo chân chính, cho đến nỗi, Kinh Thánh nói, “Nó sẽ lừa dối mọi người mà đã không được định trước.” Đúng thế. Kinh Thánh nói rằng, “Trong những ngày sau rốt, mọi người mà không được định trước, kẻ được Chọn.” Nó nói, “Kẻ được Chọn!” Vậy thì, hễ ai, lấy lời đó và xem lại trong phần đọc bên lề của anh em, anh em thấy nó có ý nghĩa gì. Nó nói, “Người được chọn, đã được định trước.” Hiểu không? “Nó sẽ lừa dối mỗi người trong họ mà tên của họ không ở trong Sách Sự Sống của Chiên Con từ khi sáng thế.”

⁶⁴ Khi Chiên Con bị giết, các tên đã được ghi trong Sách. Ngài đang đứng trong Nơi Thánh tối nay, trong miền Vinh hiển, như là Đấng Cầu Thay, dâng lên những lời cầu thay cho mỗi một người của những linh hồn ấy mà tên của họ được viết trong Sách đó.

Và không ai biết tên ấy ngoài Ngài. Ngài là Đấng có Quyển Sách trong tay Ngài, và Ngài biết. Khi tên cuối cùng đi vào, rồi những ngày cầu thay của Ngài chấm dứt. Ngài tiến ra lúc đó để tuyên bố những gì Ngài đã cầu thay cho. Ngài đang làm công việc của Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp hiện giờ; và tiến đến nhận người của Chính Ngài. Ồ, chao ôi!

⁶⁵ Điều đó nên đặt cho mỗi Cơ-đốc nhân để—để tự tra xét mình, và nắm tay mình trước Đức Chúa Trời, và thưa, “Xin thanh tẩy tôi, Ồ lạy Chúa! Xin nhìn vào đời sống tôi, và—và xin để cho tôi—để cho tôi thấy phần tội tệ của tôi nằm ở đâu. Để cho tôi thoát ra khỏi con đường ấy, thật nhanh.” “Vì nếu người công bình được cứu ít ỏi, thì tội nhân và kẻ không tin kính sẽ xuất hiện ở đâu?” Đó là thời đại tra xét.

⁶⁶ Và nếu anh em đặt nó, và muốn...và đưa ra Lời này. (Bây giờ, tôi không muốn, hỏi tôi một câu về điều này, vì nó làm tôi tập trung vào câu hỏi khác; tôi muốn nói, bằng việc viết ra những câu hỏi của anh em. Tôi nghĩ những câu hỏi được thực hiện, dù thế nào đi nữa.) Đây là thời đại của sự phán xét điều tra. Đúng thế. Bây giờ, chúng ta sẽ hiểu điều đó dựa trên—trên những tiếng Kèn khi chúng ta đến với điều đó, bất cứ khi nào Chúa chu cấp, hay những Bát thịnh nộ, và chúng ta sẽ tìm thấy về sự phán xét điều tra đó, ngay trước khi những Tai vạ đến. Và—và chúng ta thấy rằng điều đó là đúng. Và ba Thiên sứ đánh vào đất, kêu lớn, anh em biết đấy, “Khốn thay! Khốn thay! Khốn thay cho những cư dân trên đất!”

Và chúng ta đang sống trong một thời đại kinh khủng, một thời đại mà...

⁶⁷ Anh em thấy đó, những điều này chúng ta đang sống hiện giờ, mà chúng ta đang nghiên cứu bây giờ, là sau khi Hội thánh đã được cất đi, đấy, những điều này ở trong thời kỳ Hoạn nạn. Và tôi nghĩ nó nên được giải quyết một cách thật sự trong lòng mỗi tín đồ, rằng Hội thánh này không bao giờ nhận thời kỳ Hoạn nạn. Anh em không thể đặt, không nơi nào, Hội Thánh ở trong Hoạn nạn. Tôi...Anh em đặt hội thánh tại đó, nhưng không phải là Nàng Dâu. Đấy, Nàng Dâu đã đi rồi.

68 Bởi vì, thấy đó, Nàng, Nàng không có một tội lỗi nào, không có một điều nào chống lại Nàng. Ân điển của Đức Chúa Trời đã bao phủ trên Nàng. Và thuốc tẩy đã lấy đi mọi tội lỗi thật xa, thậm chí không còn nhớ về nó nữa; không một điều gì ngoài sự thuần khiết, hoàn hảo, trong Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời. Ồ, điều đó nên làm cho Nàng Dâu quý gởi Nàng xuống và kêu gào với Đức Chúa Trời!

69 Tôi nghĩ về một câu chuyện nhỏ; nếu tôi không làm mất quá nhiều thì giờ của anh chị em bây giờ, trong phần mở đầu này. Tôi...tôi—tôi làm điều này vì một mục đích, cảm thấy, cho đến khi tôi cảm thấy Thánh Linh thật đúng, để bắt đầu.

70 Đây là một—đây là một điều thiêng liêng. Hiểu không? Nó là, đây, ai biết những sự việc chúng ở đó? Không ai ngoài Đức Chúa Trời. Và chúng không được phép khải thị, và được chứng minh trong Kinh Thánh rằng chúng sẽ không được khải thị, cho đến hôm nay. Điều ấy hoàn toàn chính xác. Hiểu không? Chúng đã—chúng đã được phỏng đoán; nhưng bây giờ chúng ta được cho là hiểu nó một cách chính xác, là Lẽ thật, Lẽ thật được chứng thực. Hiểu không? Để ý.

71 Bây giờ, có một—một cô gái nhỏ ở miền tây, mà cô thật—cô thật yêu một...Một người đã yêu cô. Như là người mua gia súc, đi ra ngoài đó cho Công ty Quân trang. Và—và họ có một—một...

72 Một ngày kia ông chủ đến, con trai của ông chủ từ Chicago, và, dĩ nhiên, người ta đưa họ vào mặt trận chính quy, miền tây. Những—những cô gái ở đó, họ trang phục chỉnh tề; mỗi cô đều định lấy chàng trai này, chắc chắn, anh em biết, vì đó là con trai của người quan trọng nhất. Vậy, họ mặc trang phục mặt trận phía tây của họ.

73 Và—và họ làm điều đó ngoài miền tây. Họ vừa mới đi qua một trong những sự kiện đó. Và Anh Maguire, tôi nghĩ anh ấy có mặt tại đây bây giờ, họ bắt được anh dưới phố không có mặc bộ quần áo miền tây, và họ tổng anh vào—vào trong ngục. Và đưa anh ra tòa án không chính thức, và buộc anh phải trả tiền cho điều đó, và rồi buộc anh đi mua một trang phục miền tây. Và tôi đã thấy những người còn lại trong họ đang đi loanh quanh với những khẩu súng dài đó, đeo trên người họ. Họ chỉ là dân bản

địa ngoài đó. Họ đang cố gắng sống trong điều gì đó của những ngày quá khứ, đã qua. Hiểu không?

74 Và rồi, ở Kentucky, anh em đang cố gắng sống trong những ngày đã qua của miền đông tại đây, vẫn trở lại Thung lũng Renfro và các thứ. Anh em thích quay trở lại những ngày xa xưa. Có điều gì đó gây nên điều đó.

75 Nhưng khi nó đến lại, đi trở lại với một Phúc âm nguyên thủy, anh em không muốn làm điều đó. Anh em muốn làm điều gì đó hiện đại, anh em thấy. Hành động để tỏ cho thấy rằng, đây, anh em—anh em...có một...

76 Và điều gì khiến cho một—một người làm sai? Điều gì khiến cho anh ta nhụt nhệ và hành động kỳ quặc, hay khiến cho người nữ làm sai trật? Là bởi vì nàng đang cố gắng để...Có điều gì đó trong nàng, khát khao. Có điều gì đó trong anh ta, khát khao. Và họ đang cố gắng làm thỏa mãn cơn khát thánh khiết đó với những việc của thế gian. Trong khi, Đức Chúa Trời nên là sự thỏa mãn đó. Ngài đã tạo nên anh em theo cách đó, để khao khát. Đó là lý do anh em khát khao điều gì đó. Đức Chúa Trời tạo nên anh em theo cách đó, để anh em hướng cơn khát khao thánh đó về Ngài. Hiểu không? Song khi anh em cố gắng dập tắt sự khao khát đó...Làm sao người nào dám làm điều đó! Anh em không có quyền làm điều đó, để cố gắng dập tắt sự khao khát thánh đó mà anh em khao khát cho điều gì đó, và, rồi, và anh em quay nó vào với thế gian, cố gắng làm thỏa mãn nó với thế gian. Anh em không thể làm điều đó. Chỉ có một điều duy nhất sẽ đổ đầy cơn khát đó, và đó là Đức Chúa Trời. Và Ngài đã làm nên anh em theo cách đó.

77 Vì vậy, những—những cô gái trẻ này mặc một—một bộ trang phục chính quy miền tây dành cho chàng trai này khi chàng—chàng xuất hiện. Và mỗi người trong họ chắc chắn mình sẽ lấy được chàng trai này.

78 Có một cô em họ ở đó trên đồn điền, và nàng là một trẻ mồ côi, và vì vậy nàng phải làm tất cả công—công việc cho những người này. Vì, họ phải sửa soạn móng tay của mình, anh chị em biết đấy, và họ không thể rửa chén bát để giữ bàn tay của họ và các thứ. Và nàng đã làm tất cả công việc thật cực nhọc.

⁷⁹ Và rồi, cuối cùng, khi chàng trai đến, họ đi ra và đón chàng trong phong cách miền tây cổ xưa, và một xe ngựa bốn bánh. Và họ đi đến, bắn những phát súng trình diễn và làm sự ồn ào âm ĩ, anh em biết đấy, và gây phiền hà khó chịu. Và đêm đó họ có một cuộc khiêu vũ to lớn ngoài đó, với một—với một cuộc khiêu vũ cổ điển, và tất cả những công nhân đôn điền ở chung quanh, ở gần, và đến cùng nhảy với họ, và đại loại như vậy. Và, điều đầu tiên anh em biết, ồ, điều này tiếp tục, là ngày lễ hoan hỉ diễn ra trong hai hay ba ngày.

⁸⁰ Rồi, một đêm kia, chàng trai này bước ra ngoài, cho đến khi... của nơi đó, chỉ để nghỉ ngơi một chút khỏi cuộc khiêu vũ, và xa khỏi những cô gái này. Và chàng tình cờ nhìn, đi xuống hướng chuồng nhốt súc vật. Ở đó một cô gái trẻ, hầu như trông rách rưới. Và nàng có một cái chảo đựng đầy nước, nàng rửa bát đĩa. Và chàng nghĩ, “Mình chưa hề nhìn thấy nàng trước đây. Mình tự hỏi nàng ở đâu đến?” Vậy là chàng tìm lối đi vòng qua bên cạnh của căn—căn nhà trọ tập thể, và đi xuống đó rồi trở lại, bên cạnh chuồng nhốt súc vật, và gặp nàng.

⁸¹ Nàng đi chân không. Nàng dừng lại. Nàng cứ cúi đầu xuống. Nàng đã thấy đó là ai, và nàng rất ngượng ngùng. Nàng biết con người vĩ đại này. Và nàng chỉ là người em họ với những cô gái khác này. Cha họ là đội trưởng trong kho Quân trang lớn này, vì vậy họ đã giữ...Nàng cứ cúi xuống. Nàng xấu hổ vì đi chân không.

⁸² Chàng hỏi, “Cô tên gì?” Nàng nói cho chàng biết. Chàng nói, “Sao cô không ra ngoài đó với...nơi những người kia?” Và nàng hầu như xin lỗi.

⁸³ Và vì vậy, đêm kế tiếp, chàng quan sát nàng lần nữa. Cuối cùng...Chàng ngồi ngoài đó. Và hết thấy họ cứ ồn ào, mọi thứ. Chàng—chàng ngồi trên hàng rào nhốt súc vật và quan sát nàng đến, đổ nước rửa chén bát. Và chàng nhìn nàng. Và chàng nói với nàng, chàng nói, “Cô có biết mục đích thực sự của tôi có mặt tại đây không?”

Nàng đáp, “Dạ không, thưa ông, tôi không biết.”

⁸⁴ Chàng nói, “Mục đích của tôi có mặt tại đây là tìm một người vợ.” Chàng nói, “Tôi tìm thấy một tính cách trong cô mà họ không có.” Tôi đang suy nghĩ về Hội Thánh, anh em thấy. Nói, “Cô muốn kết hôn với tôi không?”

Nàng nói, “Tôi à? Tôi à? Tôi—tôi không thể nghĩ đến một chuyện như vậy, tôi.”

⁸⁵ Đấy, đó là con trai của ông chủ lớn. Chàng sở hữu tất cả những công ty và những đồn điền khắp xứ, và mọi thứ, anh em thấy đó. Nói, nói, “Vâng.” Nói, “Tôi—tôi đã không thể tìm được vợ ở Chicago. Tôi—tôi muốn có một người vợ chân thật. Tôi muốn có một người vợ có đặc tính. Và điều mà tôi đang tìm kiếm, tôi thấy nó ở trong cô.” Nói, “Cô muốn kết hôn với tôi không?”

Nàng đáp, “Ồ...” Điều đó làm nàng sửng sốt. Và nàng nói, “Vâng.”

⁸⁶ Và chàng bảo, “Ồ...” Bảo nàng chàng sẽ trở lại. Chàng nói, “Bây giờ, cô cứ sẵn sàng đi, và một năm nữa từ ngày hôm nay tôi sẽ quay trở lại.Ồ...Và tôi sẽ đón cô, và tôi sẽ đem cô đi khỏi đây. Cô sẽ không còn phải làm công việc này nữa. Tôi sẽ đem cô đi. Và tôi sẽ đi đến Chicago, và tôi sẽ xây cho cô một ngôi nhà như cô chưa bao giờ nhìn thấy.”

⁸⁷ Nàng đáp, “Tôi không, chưa bao giờ—chưa bao giờ có một ngôi nhà. Tôi là kẻ mồ côi,” nàng nói.

⁸⁸ Chàng nói, “Tôi sẽ xây cho cô một ngôi nhà, một ngôi nhà thực sự.” Nói, “Tôi sẽ quay trở lại.”

⁸⁹ Chàng cứ theo dõi nàng, suốt thời gian đó, suốt năm. Nàng làm mọi việc mà nàng có thể làm, để dành đủ tiền từng đồng mỗi ngày, hay bất cứ cái gì nàng có với tiền cơm tháng của mình, để mua bộ váy cưới của nàng. Hình bóng hoàn hảo về Hội Thánh! Hiểu không? Hiểu không? Nàng đã chuẩn bị y phục của mình sẵn sàng.

⁹⁰ Và, anh em biết, khi nàng khoe bộ đồ cưới này, những người chị em bà con của nàng—của nàng nói, “Ồ, em tội nghiệp, con bé ngớ ngẩn. Em tưởng một người đàn ông như thế sẽ làm bất kỳ điều gì với em à?”

91 Nàng nói, “Nhưng chàng đã hứa với em.” A-men. Nói, “Chàng đã hứa.” Nói, “Em tin lời chàng.”

92 “Ồ, chàng ta chỉ phỉnh em thôi.” Nói, “Nếu như chàng có người nào đó, chàng sẽ lấy một trong họ.”

93 “Vâng,” nói, “nhưng chàng đã hứa với em. Em đang trông đợi điều đó.” A-men. Tôi, cũng vậy.

94 Vậy, càng ngày càng đến gần ngày đó. Cuối cùng ngày ấy đã đến, giờ nào đó chàng đã có mặt tại đó, vậy là nàng mặc vào bộ áo cưới của mình. Và nàng thậm chí đã không nghe tin gì từ chàng. Nhưng nàng biết chàng sẽ có mặt ở đó, vì vậy nàng mặc áo cưới của mình, sẵn sàng mọi thứ.

95Ồ, rồi họ thực sự nhạo cười ở đây. Bởi vì, ông chủ lớn đã gửi đến với người—với người quản gia, hay—hay đến...Không ai trong các cô gái nghe nói gì về chuyện đó cả, vì vậy nó thật sự là một điều bí mật đối với họ. Điều đó, cũng thế. Chắc chắn là vậy.

96 Song cô gái này, thật sự đối diện với tất cả điều đó, dựa trên lời chàng rằng chàng sẽ quay trở lại vì nàng.

97 Vậy, họ cứ nhạo cười. Và họ khoác tay, với nhau và khiêu vũ chung quanh nàng. Nói, “Ha!” Cười cợt, anh em biết, như thế, nói, “Con bé, tội nghiệp, ngớ ngẩn!”

98 Nàng cứ đứng đó, không một chút đỏ mặt. Nàng đang ôm những đóa hoa. Và bộ đồ cưới tất cả của nàng rất vừa vặn; nàng đã đấu tranh, anh chị em biết. “Nàng Dâu của Ngài đã sửa soạn chính Nàng rồi.” Hiểu không? Nàng cứ giữ những bông hoa của mình, chờ đợi.

99 Họ nói, “Này, ta bảo em sai rồi nhé. Thấy đó, chàng ta không đến.”

Nàng đáp, “Em còn năm phút nữa.” Nói, “Chàng sẽ có mặt ở đây.”

Ồ, họ chỉ cười cợt!

100 Và gần như lúc chiếc đồng hồ cũ đánh đến năm phút, họ nghe nhịp kiệu của những con ngựa, cát cuộn lại dưới những bánh xe. Cỗ xe ngựa quen thuộc dừng lại.

¹⁰¹ Nàng nhảy ra từ giữa họ, và ra ngoài cánh cửa. Và chàng nhảy ra khỏi xe ngựa, và nàng ngã vào đôi tay của chàng. Chàng bảo, “Mọi việc giờ đã qua rồi, em yêu.” Để lại những chị em hệ phái thân thuộc nhỏ bé của mình đang ngồi tại đó, nhìn. Nàng—nàng đi đến Chicago, tới nhà nàng.

¹⁰² Tuy nhiên, tôi biết, một lời hứa vĩ đại khác cũng giống như thế. “Ta đi để chuẩn bị cho các người một chỗ; rồi trở lại để tiếp nhận các người.” Họ có thể nói chúng ta điên khùng. Nhưng, thưa anh em, đối với tôi, ngay bây giờ, và những Ấn này đang lộ ra như thế này, dưới sự việc siêu nhiên này, tôi có thể hầu như nghe âm thanh, khi chiếc đồng hồ thời gian đó gõ vào cõi Đời đời ở đó. Hầu như tôi có thể nhìn thấy Thiên sứ ấy đang đứng tại đó và nói, ở phần cuối của Sứ điệp thiên sứ thứ bảy đó, “Sẽ không còn thời gian nữa.” Nàng Dâu trung tín, nhỏ bé ấy sẽ bay vào đôi cánh tay của Chúa Jêsus một trong những ngày này, được đem về Nhà Cha. Hãy nghĩ về những điều này khi chúng ta đi tiếp bây giờ.

¹⁰³ Chú ý chức vụ của sứ tử, Lời; bò đực, sự lao khổ và của lễ dâng; sự khôn khéo, của những nhà cải chánh; và thời—thời đại chim ưng, đang đi vào, đó là để khảo thị và chọn ra những điều này và bày tỏ chúng.

¹⁰⁴ Bây giờ chúng ta tìm thấy, cũng trong buổi nhóm, đêm qua, sự mâu nhiệm lớn được khai mở với Ấn này, mà hoàn toàn nghịch với sự hiểu biết trước đây của tôi. Chỉ giả định rằng điều đó là đúng, tôi luôn luôn công nhận những linh hồn dưới bàn thờ là những Cơ-đốc nhân tuận đạo ban đầu. Nhưng chúng ta tìm thấy, tối hôm qua, khi Chúa là Đức Chúa Trời đã mở Ấn đó cho chúng ta, nó hoàn toàn là không thể được. Không phải là họ. Họ đã được cất lên tới miền Vinh hiển, qua thẳng phía bên kia, và họ ở đó. Chúng ta thấy rằng họ là những người Do-thái mà sẽ đến trong suốt thời gian đó, nơi mà...

¹⁰⁵ Từ sự kêu gọi bây giờ, của một trăm bốn mươi bốn ngàn người, mà chúng ta sẽ đi vào đêm nay và ngày mai. Và—và giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy, một trăm bốn mươi bốn ngàn người được kêu gọi.

106 Và rồi chúng ta thấy, rằng họ là những người đã tử vì đạo mà đã bị giết, và chưa được...Mặc áo dài trắng, nhưng tên của họ đã được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con. Và họ được ban cho chiếc áo dài trắng, mỗi người trong họ. Và chúng ta lấy ví dụ điều đó. Và nó chẳng là gì trong thế gian, tôi không tin, ngoài nhóm đó của người—người Do-thái đã đi qua thời kỳ tiền đại nạn. Khi mà, trong suốt thời gian của những cuộc chiến tranh vừa qua này, họ là...họ đã...Họ phải bị mọi người căm ghét. Và Eichmann đã giết hàng triệu người của họ tại Đức quốc. Anh em đã nghe về sự thử thách. Hàng triệu người vô tội bị giết chết, những người Do-thái, chỉ bởi vì họ là những người Do-thái; không có lý do nào khác.

107 Kinh Thánh nói ở đây, rằng, “Họ bị giết chết vì lời làm chứng của họ về Đức Chúa Trời, vì—vì Lời của Đức Chúa Trời, và vì lời chứng họ đã nắm giữ.” Vậy thì chúng ta thấy rằng Nàng Dâu là Lời của Đức Chúa Trời và lời chứng về Đức Chúa Jêsus Christ. Những kẻ này không có lời chứng nào về Đức Chúa Jêsus Christ.

108 Và chúng ta thấy rằng Kinh Thánh nói, rằng, “Tất cả người Y-sơ-ra-ên, người Y-sơ-ra-ên được định trước, sẽ được cứu,” Rô-ma 11. Vậy thì chúng ta biết điều đó. Và ở đó chúng ta đã nhìn thấy họ những linh hồn.

109 Bây giờ hãy nhìn thật kỹ. Tại sao điều này đã không thể có trước đó? Bởi vì nó đã không xảy ra trước đây. Bây giờ anh em có thể nhìn thấy nó, anh em thấy đó. Đấy, Đức Thánh Linh lớn, nhìn thấy những điều đó đến qua các—các thời đại và nhiều lần. Và bây giờ nó đang được khải thị, và rồi anh em nhìn tại đó và thấy đó là Lẽ thật. Đó là chỗ của nó.

110 Bây giờ, đó là—đó là những người tuận đạo trong thời hoạn nạn, hay tiền hoạn nạn, của Eichmann. Vậy thì, họ làm hình bóng duy nhất những người tuận đạo của một trăm bốn mươi bốn ngàn người, mà chúng ta đang đi vào, giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy. Hiểu không?

111 Và Ấn thứ Bảy chỉ là một điều, chỉ thế thôi, và điều này, “Đó là sự im lặng trên Trời trong khoảng nửa giờ.” Và bây giờ chỉ Đức Chúa Trời có thể khải thị điều đó. Thậm chí nó không được

biểu tượng, không nơi nào. Đó là tối mai. Hãy cầu nguyện cho tôi. Hiểu không?

112 Bây giờ, chúng ta để ý bây giờ, khi chúng ta đi vào Ấn thứ Sáu. Bây giờ cầu xin Cha trên Trời giúp đỡ chúng ta khi chúng ta giải quyết giờ này với Ấn thứ Sáu này. Bây giờ chương 6 câu thứ 12 này.

Và tôi nhìn xem khi Ngài...mở ấn thứ sáu, và, kìa, có cơn động đất lớn; và mặt trời bèn trở nên tối tăm như túi lông đen, và mặt trăng trở nên như huyết;

Và các vì sao trên trời sa xuống...đất, thậm chí như những trái xanh của một cây vả yếu, khi nó bị cơn gió lớn lung lay rụng xuống.

Và các tầng trời bị cuốn đi như quyển sách khi nó được cuốn tròn lại với nhau; và hết thấy các núi và mọi đảo bị quăng ra khỏi chỗ mình.

Và các vua ở trên đất, các quan lớn, các tướng quân, các kẻ giàu, các kẻ quyền thế, các kẻ tội-...và các người tự chủ, đều ẩn mình trong hang hố và trong những hòn đá lớn trên núi;

113 Để ý ở đó không? Hãy nhìn họ, “các kẻ quyền thế,” đấy. Họ đã làm gì? “Họ đã nhận lãnh rượu thịnh nộ về sự tà dâm của dâm phụ.” Hiểu không? Đó là chính xác loại người đã uống cùng thứ rượu đó của nó. Hiểu không?

Và chúng nói với núi và đá lớn rằng: Hãy rơi xuống trên chúng ta, và che giấu chúng ta khỏi mặt của Đấng ngự trên ngai, và khỏi cơn giận của Chiên Con:

Vì ngày thịnh nộ lớn của Ngài đã đến; và còn ai sẽ đứng nổi?

114 Thật là một sự giới thiệu tuyệt vời với...Thấy đó, người cưỡi ngựa lúc này, những con thú của người cưỡi ngựa, và những con Sanh vật đáp lại, đã ngừng lại. Rồi, chúng ta được cất lên, chúng ta thấy những người tuận đạo ở dưới Ngai. Vậy thì đây, từ lúc này, những người tử vì đạo này là những người Do-thái Chính thống thật đã chết trong đức tin Cơ-đốc...hay trong—trong đức tin tôn giáo, vì họ không thể là những Cơ-đốc nhân.

115 Hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời đã làm mù mắt họ. Và họ sẽ bị mù trong một thời gian dài, cho đến khi Hội thánh dân Ngoại được cất ra cách ấy. Bởi vì, Đức Chúa Trời không giải quyết với hai người cùng một lúc, bởi vì điều đó rất trái nghịch với Lời Ngài.

116 Hãy nhớ, Ngài luôn luôn, đề cập Y-sơ-ra-ên như là một dân tộc. Đó là dân Y-sơ-ra-ên.

117 Các dân Ngoại, như là những cá nhân, “nhiều người được lấy từ các dân Ngoại.” Và nó phải, dân Ngoại, phải lập...được lập từ tất cả các dân trên thế giới, vì thế thỉnh thoảng có một người Do-thái đi vào đó. Hiểu không? Giống như—như người Ả-rập, và người Ai-len, và người Ấn độ, và bất cứ người gì khác nữa, đó là tất cả dân của thế gian, tạo nên bó hoa Nàng Dầu này. Hiểu không?

118 Nhưng, bây giờ, đến khi để giải quyết với Y-sơ-ra-ên, trong phần cuối cùng này của tuần lễ thứ bảy mươi này, Ngài đối xử với họ giống như một dân tộc, các dân Ngoại đã xong. Giờ sắp đến chẳng bao lâu nữa, và có lẽ chính—chính đêm nay, để Đức Chúa Trời sẽ hoàn toàn đem các dân Ngoại, lại với nhau. Chính xác! Ngài đã phán vậy. “Họ sẽ đạp chân lên những bức tường của Giê-ru-sa-lem cho đến lúc sự phân chia thời đại dân Ngoại đã xong, các thời đại chấm dứt.” Vàng, thưa quý vị!

119 Và rồi, “Kẻ nào ô uế cứ còn ô uế nữa; kẻ nào công bình cứ làm điều công bình nữa.” Hiểu không?

120 Không còn Huyết nữa trên ngài của sự—của sự—của sự nên-...trong đền thánh, chút nào. Không còn Huyết nữa trên bàn thờ. Của Lễ đã được lấy đi, không còn gì nữa ngoài khói và ánh sáng và sự phán xét ở trong nơi đó. Và điều đó thật chính xác những gì đã được tuôn đổ ra tại đây tối nay. Xem đây, Chiên Con đã làm xong công việc...công việc trung bảo của Ngài. Công việc trung bảo đã được hoàn tất, từ trên Ngài. Và Cửa Lễ dâng, như chúng ta đã làm hình bóng Ngài một cách hoàn hảo, Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp, Chiên Con đẫm huyết bước tới. Một Chiên Con đã bị giết, một Người đẫm máu, đã bị giết, bị thương, bước tới và lấy Sách từ tay Ngài. Đó là, những ngày đã được trọn. Bây

giờ Ngài đang đến để tuyên bố những gì Ngài đã cứu chuộc. Amen! Điều ấy thật sự gửi đến điều gì đó qua tôi!

121 Chúng ta tìm thấy bây giờ, Giảng nói, “Tôi nhìn xem khi Ngài mở Ấn thứ Sáu, thì có một cơn động đất lớn,” rồi tất cả thiên nhiên bị gián đoạn. Hiểu không?

122 Đức Chúa Trời đang thực hiện những điều vĩ đại, giống như chữa lành người đau, và mở mắt cho những kẻ mù loà, và làm công việc vĩ đại.

123 Nhưng chúng ta tìm thấy, ở đây, rằng thiên nhiên bị ngã nhào, vâng, tất cả thiên nhiên. Hãy nhìn xem những gì đã xảy ra, “Động—động đất; mặt trời trở nên tối đen, và mặt trăng sẽ không còn chiếu sáng; và các ngôi sao rúng động và rơi xuống.” Và, ồ, mọi việc đã xảy ra, đấy, ngay vào lúc mở Ấn thứ Sáu này. Đó là khi biến cố xảy ra, ngay lập tức sau sự loan báo của những người tuận đạo đó, đấy. Những người tuận đạo đã xong.

124 Bây giờ anh em thấy chúng ta ở ngay gần trong thì giờ đó lúc này. Chúng ta có thể là, vào bất kỳ lúc nào, đấy, bởi vì Hội thánh sắp sẵn sàng để cất chuyến bay của Nó. Nhưng hãy nhớ, khi những điều này xảy ra, Nàng Dâu sẽ không có mặt tại đây. Chỉ nên nhớ, Nàng Dâu được cất đi rồi, Nàng không phải trải qua bất kỳ điều nào trong đó. Đây là thời đại của sự Hoạn nạn, của sự thanh lọc của—của giáo hội; điều đó được đặt trên nó, vì nó trải qua điều đó, không phải Nàng Dâu. Ngài đem người yêu dấu của Ngài đi ra khỏi cách ấy. Vâng, thưa quý vị! Nàng, đã chuộc Nàng. Đấy, đó là hầu như là một...Đó là sự chọn lọc của Chính Ngài, sự tuyển chọn của Chính Ngài, giống như bất kỳ người đàn ông nào lấy cô dâu của mình. Hiểu không? Bây giờ, cơn động đất...

125 Chúng ta hãy so sánh những câu Kinh Thánh bây giờ. Tôi—tôi muốn...Anh em có giấy và bút chì không? Tôi muốn anh em làm điều gì đó cho tôi. Như anh em muốn viết, hãy viết điều này, bởi vì, trừ phi anh em muốn lấy băng ghi âm. Bây giờ chúng ta... Tôi muốn anh em đọc cùng với tôi, như anh em làm.

126 Hãy so sánh những câu Kinh Thánh của biến cố vĩ đại này, mà chúng ta sẽ nhìn thấy bí mật vĩ đại, hay sự mầu nhiệm này, mà ở dưới Ấn thứ Sáu của Sách Cứu Chuộc. Bây giờ hãy nhớ, đây

là những sự màu nhiệm được giấu kín. Và sáu Ấn, tất cả với nhau, là một Quyển Sách lớn vĩ đại, chỉ sáu quyển cuộn với nhau, và nó mở gút toàn bộ Sách Cứu Chuộc. Đó là cách cả trái đất được cứu chuộc.

¹²⁷ Đó là lý do Giảng đã khóc, bởi vì, nếu không có ai có thể lấy Sách đó, tất cả vật thọ tạo, mọi thứ đã chết. Nó chỉ đơn giản là quay trở lại thành—thành—thành những nguyên tử và những phân tử, và đại loại như vậy, và ánh sáng vũ trụ, và thậm chí không còn là sự sáng tạo, con người, không còn gì khác. Bởi vì, A-đam đã đánh mất các quyền của Sách ấy. Ông đã đánh mất nó khi nghe lời vợ mình, và nàng lắng nghe lý lẽ của Sa-tan, thay vì Lời của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nó đã bị mất.

¹²⁸ Thế thì, nó đã không thể quay lại vào trong bàn tay dơ bẩn của Sa-tan, kẻ đã cám dỗ nàng đi sai đường lối, vì vậy cho nên nó quay trở lại với người chủ nguyên thủy của nó, giống như bất kỳ bằng khoán nhà đất nào, đấy. Đi trở lại ngay với người chủ nguyên thủy của nó, và đó là Đức Chúa Trời, Đấng Sáng Tạo, Đấng đã tạo nên nó. Và Ngài nắm giữ nó.

¹²⁹ Và có một giá, và đó là sự cứu chuộc. Có cái giá nào đó cho sự cứu chuộc, và không có ai có thể thực hiện được điều ấy. Vì vậy, Ngài đã phán, đã làm luật pháp của Ngài, những luật của Chính Ngài về Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Rồi, họ đã không thể tìm được ai cả. Mọi người đều được sinh ra bởi tình dục, sinh ra theo sự ham muốn tình dục; người ấy đã ở trong nguyên tội, Sa-tan và Ê-va, vậy người ấy không thể làm được điều đó. Không có điều gì trong người ấy. Không giáo hoàng thánh nào, không linh mục nào, Tiến sĩ Thần đạo nào, bất kể người ấy có thể là ai, người ấy không xứng đáng. Và người đó không thể là một Thiên sứ, vì đó đã phải là Người Bà Con Gân Nhất. Người ấy phải là một con người.

¹³⁰ Thế thì Chính Đức Chúa Trời trở thành một Người Bà Con Gân Nhất, bởi nhận lấy xác thịt con người, qua sự sinh hạ đồng trinh. Và Ngài đã đổ Huyết Ngài ra. Đó không phải là huyết của người Do-thái. Đó không phải là huyết của một người dân Ngoại. Đó là Huyết của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Kinh Thánh nói, “Chúng ta được cứu qua Huyết của Đức Chúa Trời.”

¹³¹ Con cái nhận dòng máu của người cha. Chúng ta biết điều đó. Bất kỳ điều gì trong giống đực đều sản sinh hồng cầu. Vậy chúng ta thấy, giống như con gà mái đẻ trứng; nó có thể đẻ trứng, nhưng nếu gà trống, hay con đực, không đập mái, trứng sẽ không nở được. Nó không thể sản sinh được. Người nữ chỉ là lò ấp trứng làm người mang trứng. Nhưng trứng đến...Mầm sự sống đến từ người đàn ông.

¹³² Và, trong trường hợp này, đàn ông là Chính Đức Chúa Trời. Đó là cách tôi nói, lên là xuống thế nào, và—và lớn là nhỏ. Đức Chúa Trời quá vĩ đại đến nỗi Ngài trở nên, thậm chí Ngài đã tự hình thành trong một vật nhỏ xíu như vậy, thành một tinh trùng nhỏ xíu đi vào trong tử cung của một trinh nữ. Và chung quanh đó Ngài đã phát triển thành những tế bào và Huyết. Và được sinh ra, và lớn lên trên đất. Và từ đó thành hình một sự khởi đầu, thuần khiết, không một chút ham muốn tình dục, nào cả.

¹³³ Và rồi Ngài đã ban cho Huyết đó, vì Ngài đã trở thành một người bà con với chúng ta. Và Ngài là Người Cứu Chuộc Sám Nghiệp. Và Ngài đã đổ Huyết, cách nhưng không. Ngài không phải làm thế. Ngài ban cho Nó cách nhưng không, để cứu chuộc.

¹³⁴ Rồi Ngài đi lên bàn thờ của Đức Chúa Trời, và chờ đợi tại đó, trong lúc Đức Chúa Trời nắm giữ Sách Cứu Chuộc trong tay Ngài. Và Chiên Con đâm máu đứng trên bàn thờ của tế lễ. Đó là Chiên Con, để làm sự cứu chuộc, làm sự cầu thay.

¹³⁵ Thế thì, làm sao người nào dám nói Ma-ri đó, hay Giô-sép, hay bất kỳ con người hay chết khác, có thể là—là người cầu thay! Anh em không thể cầu thay trừ khi có Huyết tại đó. Vâng, thưa quý vị. “Có một Đấng Trung Bảo giữa Đức Chúa Trời và loài người, và đó là Đức Chúa Jêsus Christ.” Đó là những gì Kinh Thánh nói. Ngài đứng tại đó, và cho đến lúc linh hồn cuối cùng đã được cứu chuộc; và rồi Ngài tiến ra để tuyên bố những gì Ngài đã cứu chuộc. Ô, Ngài thật là một—thật là một Cha vĩ đại!

¹³⁶ Bây giờ hãy nhớ, bây giờ, tôi đã luôn luôn giảng dạy, rằng, “Hầu cứ lời hai ba người làm chứng, mà mọi việc được xác lập.” Và, Kinh Thánh, giống như anh em không thể lấy một câu Kinh Thánh và chẳng chứng minh được điều gì khác phù hợp với nó. Hiểu không?

137 Xem đó, tôi có thể lấy một câu Kinh Thánh và nói, “Giu-đa đã đi và tự thắt cổ,” lấy một câu khác và nói, “Người hãy đi làm như vậy.” Hiểu không? Nhưng, thấy đó, nó sẽ không hợp với phần còn lại của Nó.

138 Và tôi nghĩ, dưới Ấn thứ Sáu này, khi Đức Thánh Linh hé mở Nó ở đó, và tôi đã thấy nó là gì, thì tôi nghĩ sẽ là một điều tốt để đưa ra cho lớp học chút nào đó khác biệt tối nay. Hiểu không? Bởi vì, nó có thể làm cho mệt mỏi, trong việc cứ lắng nghe tôi nói suốt thời gian, vì thế tôi nghĩ rằng chúng ta sẽ làm điều gì khác.

139 Bây giờ lưu ý. Biển cổ vĩ đại này được đóng ấn dưới Sách màu nhiệm, về sự cứu chuộc. Bây giờ Chiên Con có Nó trong tay Ngài, sắp mở Nó ra.

140 Bây giờ chúng ta hãy xem Ma-thi-ơ chương 24, Chính Chiên Con đang nói. Vậy thì, ai cũng biết rằng Đấng Christ là Tác Giả của cả Quyển Sách, cũng như có liên quan đến. Nhưng đây là bài diễn thuyết của Ngài—của Ngài ở đây, hay là bài giảng của Ngài—của Ngài cho dân—dân sự, được rồi, cho người Do-thái.

141 Bây giờ tôi muốn anh em giữ Sách của mình giống như thế này, Ma-thi-ơ 24 và Khải huyền 6, như thế này. [Anh Branham giữ quyển Kinh Thánh của anh mở ra ở hai chương này—Bt.] Và chúng ta hãy so sánh điều gì đó tại đây chỉ một chút.

142 Bây giờ, hãy xem điều này bây giờ, và anh em có thể thấy nó thật sự như—như thế nào. Xem đó, những gì Chiên Con ở đây đang tỏ ra, một cách chính xác trong biểu tượng, những gì Ngài đã nói qua ở đây trong Lời. Đang thực hiện một cách chính xác, để làm cho điều đó đúng. Bây giờ, đó là—đó là tất cả là như vậy với nó. Ở đây là...Ở đây là một điều, Ngài đang nói về điều đó, và ở đây là nơi nó đã xảy ra. Hiểu không? Đó thật là một sự chứng thực hoàn hảo.

143 Nào, bây giờ chúng ta hãy xem chương 24 của Thánh Ma-thi-ơ, và Khải huyền 6, và so sánh với chương 24 của Ma-thi-ơ. Tất cả chúng ta biết rằng đó là chương mà mọi học giả, mọi người đi đến, để—để nói về thời kỳ Hoạn nạn. Nó xuất hiện ở chương 24 của Ma-thi-ơ. Và bây giờ chúng ta hãy...Nếu điều đó là vậy, vậy

thì chúng ta...Vì, chúng ta biết rằng Ấn thứ Sáu này là Ấn phán xét. Nó là Ấn phán xét, chính xác Nó là vậy.

¹⁴⁴ Bây giờ, thấy đó, chúng ta đã thấy kẻ—kẻ antichrist cưỡi ngựa. Đã thấy Hội thánh đi lên; bây giờ Nó đã hoàn tất, đi lên. Rồi chúng ta thấy những người tuận đạo, thuộc về những người Do-thái trở lại đó, dưới bàn thờ. Bây giờ đây là sự mở ra của sự phán xét, trên những người mà...

¹⁴⁵ Ra từ sự phán xét Hoạn nạn này sẽ xuất hiện một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do-thái được cứu chuộc. Tôi sẽ chứng minh cho anh em họ là những người Do-thái, và không phải là dân Ngoại. Họ không có gì liên quan với Nàng Dâu, không một chút nào. Nàng Dâu, chúng ta đã thấy Nàng Dâu đã được cất đi rồi. Anh em không thể đặt điều đó bất kỳ nơi nào khác; không quay trở lại lần nữa cho đến chương 19 của Sách về các công vụ.

¹⁴⁶ Bây giờ lưu ý, vì, Ấn thứ Sáu là Ấn phán xét của Lời.

¹⁴⁷ Bây giờ, tại đây, chúng ta hãy bắt đầu bây giờ và chúng ta hãy đọc Tin lành Ma-thi-ơ, chương 24. Bây giờ tôi chỉ muốn đưa ra cho anh em điều gì đó ở đây tôi vừa tra xem, tìm thấy. Nào, Tin lành Ma-thi-ơ, từ câu 1 tới câu 3, ò, là chỗ chúng ta sẽ đọc trước.

Và khi Đức Chúa Jêsus đi ra, và ra khỏi đền thờ, đương đi thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem tòa nhà thuộc về đền thờ.

Ngài phán với họ rằng: Các ngươi không thấy mọi điều này chăng? Quả thật Ta nói cùng các ngươi, Ở đó sẽ không còn một...còn lại ở đây một hòn đá nào chồng trên một hòn khác, mà không bị đổ xuống.

Bây giờ, và (câu thứ 3) khi Ngài đang ngồi trên...núi... Ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, nói rằng: Xin phán cho chúng tôi biết, lúc nào những sự này sẽ xảy ra?...có điềm chỉ về sự Ngài đến, và về sự tận thế?

¹⁴⁸ Bây giờ chúng ta hãy dừng tại đó. Ba câu này, đã xảy ra, thực sự, vào chiều thứ Ba, ngày bốn tháng Tư, năm 30 Sau Chúa. Và hai câu đầu tiên xảy ra vào buổi chiều của ngày...của ngày bốn tháng Tư, vào năm 30 Sau Chúa. Và câu thứ 3 xảy ra vào buổi tối thứ Ba cùng ngày. Hiểu không?

¹⁴⁹ Họ đến đền thờ, và họ hỏi Ngài những điều này. “Còn về *điều này* thì sao? Và còn về *điều này* thì sao? Hãy nhìn đền thờ vĩ đại này kìa! Nó chẳng tuyệt vời sao?”

Ngài phán, “Sẽ chẳng còn một hòn đá nào chồng trên hòn đá khác.”

¹⁵⁰ Rồi Ngài đi lên núi và ngồi xuống, đấy. Tại nơi đó, Ngài bắt đầu ở đó; đó là buổi chiều. Và rồi khi họ đến, họ hỏi Ngài trên đó, nói, “Chúng tôi muốn biết về vài điều.”

¹⁵¹ Bây giờ để ý, đây là—đây là ba câu được hỏi bởi những người Do-thái, môn đồ của Ngài đã hỏi. Ba câu được hỏi. Bây giờ theo dõi. “Điều gì,” trước tiên, trước tiên, “điều gì...Khi nào thì những điều này sẽ xảy ra, khi nào, ‘Sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn đá khác?’” “Dấu hiệu sự tái lâm của Ngài là gì?” câu hỏi thứ hai. “Và về kỳ tận thế?” Thấy điều đó không? Đó là ba câu hỏi.

¹⁵² Bây giờ, đó là chỗ mà nhiều người phạm sai lầm. Họ áp dụng những điều này tại đây cho thời đại nào đó lúc ấy, khi mà, anh em thấy, Ngài đang trả lời ba câu hỏi. Họ...

¹⁵³ Hãy quan sát bây giờ điều đó thật—thật đẹp làm sao, câu thứ 3, đấy, phần cuối cùng của câu thứ 3. “Và điều gì sẽ...” Trước tiên, họ đã mời Ngài lên núi Ô-li-ve ở đây, cách công khai. “Hãy nói cho chúng tôi biết, khi nào những điều này sẽ xảy ra?” câu hỏi số một. “Điềm chỉ sự Ngài Đến là gì?” câu hỏi số hai. “Và về sự tận thế?” câu hỏi số ba. Hiểu không? Có ba câu hỏi khác nhau đã hỏi. Nào, bây giờ tôi muốn anh em gỡ qua và xem cách mà Chúa Jêsus ở đây bảo cho họ biết về những điều này thế nào.

¹⁵⁴ Ồ, thật rất tuyệt vời quá! Tôi...Thật sự khiến tôi...tôi—tôi—tôi hiểu được...Chúng ta đã sử dụng từ ngữ gì chỗ đó đêm nọ? [Hội chúng nói, “Sự phấn khích.”—Bt.] Sự phấn khích từ sự khải thị! Để ý.

¹⁵⁵ Bây giờ chúng ta hãy gỡ qua Ấn thứ Nhất trong các—các Ấn của Sách này, và so sánh Ấn thứ Nhất này với câu hỏi đầu tiên này.

¹⁵⁶ Và mỗi câu hỏi, so sánh nó xuống ngay, và xem thử nó có trùng khớp, giống như chúng ta đã làm trong tất cả những chỗ

khác này mở ra, cho các thời đại hội thánh và mọi việc, chính xác giống như vậy không. Có Ấn, đã mở một cách hoàn toàn, lúc đó. Lưu ý, nào. Bây giờ chúng ta sẽ đọc, trước tiên, cho câu...“Rồi Ngài trả lời họ...” Và—và rồi Ngài—Ngài sẽ bắt đầu trả lời bây giờ, và chúng ta muốn so sánh nó với các Ấn.

157 Bây giờ hãy xem. Ấn thứ Nhất là Khải huyền 6:1 và 2. Bây giờ chúng ta đọc chương 6:1 và 2.

Và—và tôi nhìn xem...*Chiên Con* khi Ngài mở một trong các ấn, và tôi nghe, một con trong bốn con sinh vật nói, tiếng như một tiếng sấm rền: *Hãy đến xem.*

Và tôi nhìn xem, thấy một con ngựa bạch: và người cưỡi ngựa có một cái cung; có kẻ ban cho người một mũ triều thiên; và người đi như kẻ đã thắng, lại đến đâu cũng thắng.

158 Chúng ta đã tìm thấy kẻ này là ai? [Hội chúng nói, “Antichrist.”—Bt.] Antichrist. Bây giờ, Ma-thi-ơ 24, câu 4 và 5.

Đức Chúa Jêsus đáp và nói với họ—với họ rằng: Hãy giữ kẻo có kẻ dỗ dành các ngươi.

Vì nhiều người sẽ mạo Danh Ta đến, mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ lừa dối nhiều người.

159 Thấy điều đó không? Antichrist. Đó là Ấn của anh em. Hiểu không? Hiểu không? Ngài đã phán ở đây; và ở đây họ mở một Ấn, và hấn có mặt tại đây, thật hoàn hảo.

160 Bây giờ Ấn thứ Hai, Ma-thi-ơ 24:6, Khải huyền 6:3 và 4. Bây giờ hãy quan sát, Ma-thi-ơ 24:6. Bây giờ xin để tôi nói những gì nó nói.

Và các ngươi sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: Hãy giữ mình đừng bối rối; vì những sự này phải đến, song chưa phải là cuối cùng đâu.

161 Được rồi, chúng ta hãy lấy Ấn thứ Hai, Khải huyền 6:3 và... Hai. Hãy xem những gì Ngài phán bây giờ.

Khi Ngài mở ấn thứ nhì, và tôi nghe con sinh vật thứ nhì nói: Hãy đến...xem.

Liền có con ngựa khác sắc đỏ như lửa hiện ra: và quyền thế được ban cho kẻ ngồi trên ngựa để cất lấy sự hòa bình khỏi thế gian, hầu cho người ta sẽ giết lẫn nhau: và có kẻ ban cho người một thanh gươm lớn.

162 Một cách hoàn hảo, thật chính xác! Ô, tôi thích làm cho Kinh Thánh tự Nó trả lời. Còn anh em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Thánh Linh đã viết tất cả Nó, nhưng Ngài có thể khải thị Nó.

163 Bây giờ chúng ta hãy lưu ý Ấn thứ Ba. Bây giờ, đây là nạn đói. Nào, Ma-thi-ơ 24:7 và 8. Chúng ta đọc câu 7 và 8, trong Ma-thi-ơ.

Và dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, và nước nghịch cùng nước kia: và sẽ có đói kém,...dịch lệ,...động đất, trong nhiều chỗ.

Mọi điều này chỉ là sự bắt đầu của cơn đau sanh nở.

164 Xem đó, anh em đi thẳng đến ngay bây giờ. Bây giờ, Khải huyền, chương thứ 6, bây giờ chúng ta sắp mở Ấn thứ Ba. Nó được tìm thấy trong Khải huyền 6:5 và 6.

Và khi Ngài mở ấn thứ ba, tôi—tôi nhìn xem con sinh vật thứ ba nói: Hãy đến xem. Và tôi nhìn xem, thấy một con ngựa ô; và kẻ ngồi trên con ngựa ô tay cầm cái cân.

Và tôi lại nghe ở giữa bốn con sinh vật như có tiếng nói rằng: Một đấu...một xu...Một đấu lúa mì bán một xu, và ba đấu lúa mạch bán một xu; còn dầu và...rượu các người chớ đựng đến.

165 Nạn đói! Xem đây, chính xác cùng một Ấn, cùng sự việc Chúa Jêsus đã phán. Được rồi.

166 Ấn thứ Tư, “dịch lệ” và “sự chết.” Lưu ý, Ma-thi-ơ 24. Chúng ta đọc câu—câu thứ 8, thứ 7 và 8, tôi tin là điều đó, xảy ra ở Ấn thứ Tư này, tôi có ở đây. Được rồi.

167 Vậy thì, tôi đã đọc lại câu gì ở đây? Tôi đã đọc điều gì đó sai không? Vâng, tôi đã đánh dấu chỗ đó. Vâng, đây rồi. Bây giờ chúng ta sẽ đọc. Nào chúng ta đọc. Được rồi, thưa quý vị.

168 Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu ở đây câu thứ 7, về điều này, Ấn thứ Tư; và dựa trên chương 6:7 và 8, về ấn khác, theo Khải huyền.

169 Bây giờ chúng ta hãy xem câu thứ 7 và 8 của Ma-thi-ơ 24. Được rồi, nào.

Và dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, và nước nọ nghịch cùng nước kia: và sẽ có đói kém,...dịch lệ,...động đất, trong nhiều nơi.

Mọi điều này chỉ là đầu của cơn đau sanh nở.

170 Bây giờ Ấn thứ Tư, như chúng ta đọc qua ở đây, là...Ấn thứ Tư, được bắt đầu câu 7 và 8, về điều khác này bây giờ.

Và khi Ngài mở ấn thứ tư, và kìa...con sinh vật thứ tư nói: Hãy đến xem.

Và tôi nhìn xem, và thấy một con ngựa xanh xao:...

171 Nào hãy đợi. Tôi đã viết ra câu này sai. Vâng. Vâng. Bây giờ chờ một chút, nào, câu 7 và 8.

172 Bây giờ chúng ta hãy xem, Ma-thi-ơ 24:7 và 8. Bây giờ chúng ta hãy xem. Chúng ta sẽ hiểu được điều đó. Đó là sự mở ra, Ấn thứ Ba, phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ma-thi-ơ 24:7 và 8. Tôi xin lỗi. Bây giờ, điều đó mở ra mưa...hay sự đói kém, mở ra sự đói kém. Được rồi.

173 Bây giờ, những “bệnh dịch” và “sự chết.” Vâng, thưa quý vị. Bây giờ chúng ta sẽ đi đến điều đó, câu 7 và 8. Bây giờ, đó sẽ là Ấn thứ Tư. Chúng ta hãy xem mình có Ấn thứ Tư ở đâu. “Và khi Ngài mở ấn thứ Tư—Ấn thứ Tư...” Đúng thế, đó là người cưỡi con ngựa xanh xao, “Sự chết,” đấy.

Và—và tôi nhìn xem, thấy một con ngựa xanh xao hiện ra: và người...con ngựa xanh xao: và tên của người cưỡi ngựa ấy là Sự chết, và Âm phủ theo sau...người. Và người được quyền trên một góc tư-...góc tư của thế gian, đặt sát hại dân sự bằng gươm đao, và bằng đói kém, và bằng sự chết, và bằng các loài thú dữ trên đất.

174 Bây giờ, hãy xem, đó là “Sự chết.”

175 Bây giờ, Ấn thứ Năm, Ma-thi-ơ 24:9-13. Chúng ta hãy xem tôi có đọc câu này đúng không, nào, một lần nữa. Thấy không?

Và rồi người ta sẽ nộp các người để bị áp bức, và giết đi, (anh em đây): và các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì Danh Ta. Và khi ấy...

Và rồi nhiều kẻ sẽ phản bội...nhiều kẻ sẽ chống nghịch nhau, và sẽ ghét nhau.

Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên, và...dễ dàng lừa kẻ.

Lại vì cơ tội ác sẽ thêm nhiều, thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lạnh.

Nhưng kẻ nào...bền chí đến cuối cùng, thì sẽ được cứu.

176 Bây giờ, chúng ta đang ở Ấn thứ Năm bây giờ. Và đó là đêm qua, đây. “Họ sẽ lừa dối anh em, phản bội nhau,” và vân vân.

177 Bây giờ quan sát tại đây về Ấn, thứ 6, chương 6:9 đến 11. Bây giờ chúng ta hãy lấy câu đó, Khải huyền 6:9 đến 11.

Khi Ngài mở ấn thứ năm, tôi thấy dưới bàn thờ có những linh hồn của kẻ đã chịu giết vì đạo của Đức Chúa Trời, và vì lời chứng của họ đã giữ.

Họ đều kêu lên lớn tiếng, rằng: Cho đến chừng nào,...lay Chúa, là Đấng thánh...chân thật, Chúa trì hoãn...xét đoán và chẳng vì huyết chúng tôi báo thù những kẻ ở trên đất cho đến chừng nào?

Bấy giờ, và có kẻ bèn cho họ mỗi người một cái áo trắng dài; và có lời phán với họ, rằng họ phải ở yên ít lâu nữa, cho đến khi những người cùng làm việc và anh em mình,...phải bị giết như mình vậy, được đủ số.

178 Vậy thì, anh em thấy, dưới Ấn thứ Năm, chúng ta thấy—chúng ta thấy sự tuận đạo tại đây.

179 Và dưới chương 24:9 ở trên đây, chúng ta...đến câu 13, chúng ta cũng thấy đó là những người chết vì đạo. “Người ta sẽ nộp các người, và giết các người,” và vân vân. Đây, cũng Ấn ấy đang được mở ra.

180 Bây giờ, trong Ấn thứ Sáu, là ấn chúng ta đi đến lúc này, Ma-thi-ơ 24:29 và 30. Chương 24, và chúng ta hãy lấy câu 29 và—và 30. Đây rồi.

Bây giờ, bây giờ chúng ta cũng, sẽ xem, Khải huyền 6:12 đến 17.

¹⁸¹ Đó là chính xác những gì chúng ta vừa đọc. Bây giờ hãy lắng nghe điều này, nào, những gì Đức Chúa Jêsus đã phán trong Ma-thi-ơ...:29, 24:29 và 30.

Ngay sau những ngày hoạn nạn đó...

¹⁸² Điều gì? Khi sự...hoạn nạn này, hoạn nạn tạm thời này chúng vừa mới đi qua ở đây, đấy.

...thì mặt trời liền tối tăm, và mặt trăng không chiếu sáng, và các ngôi sao từ trên trời sa xuống, và thế lực của...các tầng trời sẽ rúng động:

Và khi ấy đienm Con Người sẽ hiện ra ở trên trời: và rồi mọi chi tộc dưới đất sẽ than khóc, và họ sẽ thấy Con Người lấy đại quyền và đại vinh ngự trên mây trời mà xuống.

¹⁸³ Bây giờ, hãy đọc qua ở đây trong Khải huyền bây giờ, ấn—Ấn thứ Sáu, ấn mà chúng ta đang nói ngay bây giờ.

Và...nhìn xem khi Ngài mở ấn thứ sáu, thì, ờ, có một cơn động đất lớn; và mặt trời bèn trở nên tối tăm như tui (hiểu không?) lông đen, và mặt trăng trở nên như huyết;

Và các vì sao trên trời sa xuống đất, như những trái xanh của một cây vả rụng xuống, khi nó...bị cơn gió lớn lung lay.

Và các tầng trời bị dời đi như một quyển sách cuốn tròn lại với nhau; và hết thấy các núi và mọi đảo...bị quăng ra khỏi chỗ mình.

Và các vua ở trên đất, các quan lớn, các kẻ giàu, các tướng quân, các kẻ quyền thế, mọi kẻ tội mọi,...mọi kẻ tở do, đều ẩn mình trong hang hố...trong hòn đá lớn trên núi;

Và chúng nói với núi và đá lớn rằng: Hãy rơi xuống chận trên chúng ta, đừng tránh khỏi mặt Đấng ngự trên ngôi, và khỏi cơn thịnh nộ—cơn thịnh nộ của Chiên Con:

Vì ngày thịnh nộ lớn của Ngài đã đến;... còn ai sẽ đứng nổi?

¹⁸⁴ Thật hoàn hảo, giở trở lại ngay, để xem Đức Chúa Jê-sus đã nói gì tại đây bây giờ trong Ma-thi-ơ 24:29. Hãy lắng nghe. “Sau đây,” trường hợp của Eichmann này, và đại loại như vậy.

Ngay sau sự tai nạn của những ngày đó thì mặt trời liền tối tăm,... mặt trăng sẽ không—sẽ không chiếu sáng,... các ngôi sao từ trên trời sa xuống,... và thế lực của... từng trời sẽ bị rung động:

Bây giờ hãy xem.

Và khi ấy diêm Con Người sẽ hiện ra ở trên trời: và họ sẽ thấy, và họ... và khi ấy mọi chi tộc dưới đất sẽ than khóc, và họ sẽ thấy Con Người lấy đại quyền và đại vinh ngự trên mây trời mà xuống.

Và... sai các thiên sứ Ngài, và vân vân, và với một... dùng tiếng kèn rất lớn, mà... sẽ nhóm lại những kẻ đã được lựa chọn... ở khắp bốn phương,... đấu tranh với nhau.

¹⁸⁵ Xem đó, hoàn toàn chính xác, so sánh những gì Chúa Jê-sus đã nói trong Ma-thi-ơ 24, và những gì người khải thị tại đây mở ra trong Ấn thứ Sáu, là hoàn toàn chính xác. Và Chúa Jê-sus đang nói về thời kỳ Hoạn nạn. [Anh Branham gõ trên bục giảng ba lần—Bt.] Hiểu không?

¹⁸⁶ Đầu tiên, họ hỏi khi nào những điều này sẽ xảy ra, khi nào đền thờ sẽ bị phá đi. Ngài đã trả lời câu đó. Điều kế tiếp họ hỏi, khi nào sẽ đến thì giờ... Ở đó đến thời đại tử vì đạo. Và khi nào điều này sẽ xảy ra, khi nào antichrist sẽ nổi lên; và khi nào antichrist sẽ phá hủy đền thờ.

¹⁸⁷ Đa-ni-ên, thật chúng ta có thể quay trở lại và xem trong Đa-ni-ên ở đó, khi ông nói điều ấy, hoàng tử này sẽ đến. Quý vị độc giả biết điều đó. Và người sẽ làm gì? Người sẽ lấy đi của lễ dâng hàng ngày, và tất cả những gì đang xảy ra trong khoảng thời gian ấy. Nói...

¹⁸⁸ Đức Chúa Jê-sus, thậm chí, khi phán về điều đó ở đây, đã gạch dưới nó. Ngài phán, “Khi các người nhìn thấy sự gớm ghiếc làm sự tàn phá, mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói, đứng trong nơi thánh.”

[Anh Branham gõ lên bục giảng ba lần—Bt.] Đó là gì? Đền thờ Hồi giáo của Omar, đứng trong nơi của đền thánh khi chúng đốt trụ nó. Ngài phán, “Ai ở trên núi...Ai ở trên mái nhà, đừng xuống lấy các thứ ra khỏi nhà, hay ai ở ngoài đồng đừng trở về nữa. Vì sẽ có kỳ hoạn nạn!” Anh em hiểu không? Và tất cả những điều này sẽ xảy ra, đã hành động cho đến bây giờ và chứng thực nó, trở lại với sự mở ra của Ấn thứ Sáu này.

¹⁸⁹ Bây giờ tôi muốn anh em lưu ý. Đức Chúa Jêsus...Vậy thì, khoảng tối mai, về chiều Ngày, Đức Chúa Jêsus bỏ qua sự giảng dạy về Ấn thứ Bảy. Nó không có ở đây. Hãy xem, sau đó, Ngài đi ngay đến với những ví dụ bấy giờ. Và Giảng đã bỏ qua Ấn thứ Bảy. Thứ Bảy, cuối cùng, Ấn thứ Bảy, đó sẽ là một điều vĩ đại. Thậm chí Nó không được chép, đấy. Bỏ qua Ấn thứ Bảy; cả hai người. Và người được khải thị, khi Đức Chúa Trời chỉ nói ở đó là...Giăng nói, “Chỉ có sự im lặng ở trên Trời.” Đức Chúa Jêsus đã không nói một lời nào về Nó.

¹⁹⁰ Bây giờ để ý, trở lại với câu 12, để ý, không có Con Thú nào. Đó là câu thứ 12, bắt đầu về Ấn của chúng ta, để thấy nó mở ra. Cũng không có những Con Thú, giống như, những Sinh vật sống, được tượng trưng ở đây, giống như ở Ấn thứ Năm. Tại sao? Điều này đã xảy ra, ở mặt khác của thời đại Phúc Âm, trong thời kỳ Hoạn nạn. Ấn thứ Sáu này là thời kỳ Hoạn nạn. Đó là những gì xảy ra. Nàng Dâu đã đi rồi. Hiểu không? Không còn có Sinh vật sống nào hay không còn gì nữa tại đó để nói điều đó. Nó chỉ... Bây giờ, Đức Chúa Trời không còn giải quyết với Hội Thánh nữa; Nó đã được cất đi rồi.

¹⁹¹ Ngài đang giải quyết với Y-sơ-ra-ên, đấy. Xem đó, đây là ở phía khác, đây là khi Y-sơ-ra-ên đã tiếp nhận Sứ điệp của vương quốc, bởi hai vị tiên tri trong Khải huyền 11. Hãy nhớ, Y-sơ-ra-ên là một dân, tôi tớ của Đức Chúa Trời, đất nước. Và khi—khi—khi Y-sơ-ra-ên được mang vào, nó sẽ là một—một vấn đề dân tộc.

¹⁹² Y-sơ-ra-ên, thời đại vương quốc, là nơi mà Đa-vít...Con của Đa-vít, ngự trên ngai. Đó là lý do người đàn bà đó đã kêu lớn, “Ngài là Con của Đa-vít!” Và Đa-vít là với...Con của Đa-vít! Đức Chúa Trời bởi Ngài đã thề, với Đa-vít, rằng Ngài sẽ đẩy lên Con Ngài để tiếp quản ngai của ông. Nó sẽ là một ngai đời đời. Hiểu

không? Nó sẽ không có kết thúc. Sa-lô-môn cho nó, trong một hình bóng, trong đền thờ. Và Chúa Jêsus chỉ nói cho họ biết ở đây, đó là, “Sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn đá khác.” Nhưng Ngài đang cố gắng bảo họ ở đây, điều gì là...Ngài sẽ trở lại.

“Khi nào Ngài sẽ trở lại?”

¹⁹³ “Những điều này sẽ xảy ra trước khi Ta trở lại.” Và chúng ở đây này!

Bây giờ chúng ta đang ở thì giờ của sự Hoạn nạn.

Hãy nhớ, lúc vương quốc được thiết lập, trên đất...

¹⁹⁴ Bây giờ, đây có thể là điều gây sửng sốt một chút. Và nếu có một thắc mắc, và anh em—anh em có thể vẫn hỏi tôi; nếu anh em nêu lên câu hỏi đó, sau khi nó được gọi, và chỉ dừng đến điều đó; nếu không, anh em không biết điều đó rồi.

¹⁹⁵ Vào thời đại Ngàn năm, chính Y-sơ-ra-ên là một dân, mười hai chi phái như là một dân tộc.

¹⁹⁶ Nhưng Nàng Dâu thì ở trong cung điện. Nàng là một Nữ Hoàng lúc bấy giờ. Nàng đã kết hôn. Và tất cả thế gian sẽ đến trong thành phố này, Giê-ru-sa-lem, và sẽ mang vinh quang của nó vào trong đó. “Và các cánh cổng sẽ không được đóng, vào—vào—vào ban đêm, vì sẽ không còn đêm nữa.” Hiểu không? Các cổng sẽ luôn luôn được mở. “Và các vua của thế gian,” Khải huyền...:22, “mang sự tôn trọng và vinh hiển của mình vào trong thành phố này.” Nhưng Nàng Dâu đang có mặt trong đó với Chiên Con. Ô, chao ôi! Anh em có thể thấy điều đó, ở trong đó! Không phải...Nàng Dâu sẽ không ra ngoài đây lao nhọc trong những vườn nho. Không, thưa quý vị. Nàng là Cô Dâu. Nàng là Hoàng Hậu đối với Vua. Chính những người khác lao nhọc ngoài đó, dân tộc, không phải Nàng Dâu. A-men. Được rồi.

¹⁹⁷ Hãy lưu ý những sứ giả này bây giờ, những sứ giả này trong Khải huyền...:12, hai vị tiên tri này, họ sẽ rao giảng, “Vương Quốc đã đến gần rồi!” Hiểu không? Nước Thiên Đàng phải được thiết lập. Thời đại, ba năm rưỡi cuối cùng của tuần lễ thứ bảy mươi của Đa-ni-ên, đã được hứa cho những người Do-thái, dân sự của ông. Hãy nhớ lúc này, điều đó, để chứng minh điều đó, rằng đây

là phần cuối cùng trong tuần lễ thứ bảy mươi của Đa-ni-ên. Tôi đã có một câu hỏi về điều đó cho ngày mai. Hiểu không?

198 Bây giờ, bảy mươi tuần lễ đã được hứa, mà đó là bảy năm. Và giữa bảy tuần lễ, Đấng Mê-si bị trừ đi, để làm của lễ dâng. Ngài sẽ nói tiên tri ba năm rưỡi, rồi Ngài sẽ bị cất đi, để làm của lễ dâng cho dân sự. Và vẫn còn có một sự quyết định, rằng ba năm rưỡi vẫn còn được xác định cho Y-sơ-ra-ên. Rồi, khi Đấng Mê-si bị cất khỏi, dân Do-thái bị mù đến nỗi họ không thể nhìn thấy đó là Đấng Mê-si.

199 Và, rồi, khi Đấng Mê-si bị cất khỏi, thì thời đại ân điển và Phúc âm đến với dân Ngoại. Và họ đi xuống, và Đức Chúa Trời kéo ra một người từ ở đây và ở đó, và ở đây và ở đó, và cất họ đi dưới ảnh hưởng những sứ giả; và ở đây và ở đó, và ở đây và ở đó, và cất họ đi dưới ảnh hưởng các sứ giả.

200 Và Ngài sai đến sứ giả đầu tiên, và người đã rao giảng, và một tiếng kèn đã vang lên; như chúng ta sẽ chọn nó ra, sau một lát. Và, rồi, tiếng kèn tuyên bố chiến tranh. Tiếng kèn luôn luôn ám chỉ chiến tranh. Sứ giả, thiên sứ đến trên đất, sứ giả của thời đại, giống như thời Luther, giống như bất cứ sứ giả nào mà chúng ta đã nói về. Người làm gì? Người đến; và một Ấn được mở ra, được khải thị; một tiếng kèn vang lên, chiến tranh được tuyên bố, rồi cất họ đi. Và sau đó sứ giả qua đời. Người cất đứt nhóm này; họ được đặt vào. Và tai vạ giáng xuống trên những người mà chối bỏ Nó. Hiểu không?

201 Rồi nó tiếp tục, sau đó họ tổ chức, thành một tổ chức khác. Chúng ta vừa mới đi qua điều đó. Rồi, tại đây họ đi ra với quyền phép khác, đầy, quyền phép khác, thời đại khác của hội thánh, chức vụ khác. Rồi, khi kẻ đó làm thế, khi antichrist đến với quyền phép của nó, Đức Chúa Trời đến với chức vụ của Ngài. Đấy, *anti* là “chống lại.” Cả hai hành động song đôi.

202 Tôi muốn anh em lưu ý một điều nhỏ. Gần như khoảng thời gian mà—mà Ca-in đến trên đất, A-bên đã đến trên đất. Tôi muốn anh em lưu ý, khoảng thời gian mà—mà Đấng Christ đến trên đất, Giu-đa đã đến trên đất. Khoảng thời gian Đấng Christ đi khỏi đất, Giu-đa đã đi khỏi đất. Khoảng thời gian mà—mà Đức Thánh Linh giáng xuống, linh antichrist cũng xuống. Khoảng

thời gian Đức Thánh Linh đang khải thị chính Ngài tại đây trong những ngày sau rốt, antichrist đang để lộ chân tướng của nó, đến qua những nền chính trị của nó cùng các thứ. Và khoảng thời gian antichrist tự vận động một cách đầy đủ trên đường... trên hiện trường; Đức Chúa Trời vẫn vận hành chính Ngài một cách đầy dẫy, để cứu chuộc hết thảy. Đấy, cứ điều hành, thật đúng với nhau. Và họ, cả hai, sát cánh nhau. Ca-in và A-bên! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.] Con quạ và bồ câu, trên hòm giao ước! Giu-đa và Chúa Jêsus! Và cứ tiếp tục, anh em có thể nhận thấy điều đó. Cứ...

203 Tại đây là Mô-áp và Y-sơ-ra-ên; cả hai. Mô-áp không phải là một dân ngoại giáo. Không, thừa quý vị. Họ dâng của tế lễ giống như Y-sơ-ra-ên đang dâng. Họ cầu nguyện với cùng Đức Chúa Trời. Chính xác. Mô-áp được gọi... Là một trong những người con gái của Lót mà đã ngủ với cha mình, và đã có đứa con. Và đứa con đó được đặt tên là Mô-áp. Và từ đó phát xuất dòng dõi Mô-áp, đất nước Mô-áp.

Và khi ấy họ nhìn thấy Y-sơ-ra-ên, người anh em được cứu chuộc của họ, đến.

204 Họ là những người theo chủ nghĩa chính thống. Họ là một hệ phái lớn. Y-sơ-ra-ên không có hệ phái nào; nó chỉ cư ngụ trong lều và đi bất kỳ nơi nào. Nhưng Mô-áp có những người vai vế, các vua, và vân vân. Và họ đã có Ba-la-am trên đó, một—một tiên tri giả. Và họ đã có tất cả điều này. Và rồi họ đã đi xuống đó để rửa sả người anh em nhỏ bé của họ đang trên đường đến miền đất hứa, đến với lời hứa của mình.

205 Và ông đã đi đến và cầu xin họ, “Chúng tôi có thể đi qua xứ các anh được không? Nếu những con bò của tôi uống nước, tôi sẽ trả tiền cho nó. Nếu chúng liếm cỏ, chúng tôi sẽ trả tiền cho nó.”

206 Ông ta đáp, “Không. Các anh sẽ không được tổ chức một cuộc phục hưng giống như thế chung quanh đây. Đúng thế. Các anh không được tổ chức bất cứ điều gì giống như thế ở chung quanh đây.”

207 Và rồi hãy xem ông ta đã làm gì. Ông đã quay ngay trở lại trong hình dạng Giê-sa-bên, và đi xuống với tiên tri giả đó, và gây

cho các con cái của Đức Chúa Trời phạm lỗi lầm. Và cưới những phụ nữ Mô-áp vào trong—trong Y-sơ-ra-ên, và gây ra tội tà dâm.

208 Và ông cũng đã làm điều giống như vậy, trong cùng thời đại đó, trên chặng hành trình, trên đường đến Đất hứa, mà chúng ta đang đi. Ông đã làm gì? Tiên tri giả đó đến gần mọi người và cưới gả, và kêu gọi vào giáo hội Tin Lành, và gây nên những hệ phái, hoàn toàn chính xác những gì họ đã làm ở đó. [Anh Branham gõ trên bục giảng bốn lần—Bt.]

209 Nhưng Y-sơ-ra-ên thân yêu bé nhỏ cũng đã di chuyển vào, giống như vậy. Nó đã lang thang trong đồng vắng trong một thời gian dài, và tất cả họ những chiến sĩ kỳ cựu đã phải chết, nhưng nó đã đi ngay vào miền đất hứa. Đúng thế. Vâng. Hãy xem hết thấy họ sẵn sàng chiến đấu, ngay trước khi họ vượt qua sông Giô-đanh. Ha-ha! Tôi thích điều đó. Bây giờ chúng ta sẽ đi xuống với thời đại đó ngay bây giờ, ở đây bây giờ. Để ý.

210 Bây giờ chúng ta thấy, rằng, thời gian, kéo dài (tôi đã nói) ba năm rưỡi trong bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên.

211 Cho phép tôi giải thích điều đó kỹ hơn một chút bây giờ, vì tôi thấy người nào đó tại đây luôn luôn quan sát điều đó, và tôi—tôi muốn cố tự mình làm rõ ràng; một thầy giáo.

212 Để ý khi bảy mươi tuần lễ đến. Khi Đa-ni-ên nhìn thấy khả tượng của thời đại sắp đến, và kết cuộc của những người Do-thái, nhưng ông nói có bảy mươi tuần lễ quyết định. Đó là bảy năm; trong giữa thời gian đó, tại sao, Đấng Mê-si sẽ có mặt tại đây, hay, và sẽ bị cất đi, cho một của lễ dâng. Bây giờ, đó chính xác là những gì đã xảy ra.

213 Rồi, Đức Chúa Trời đối phó với các dân Ngoại cho đến lúc họ được lấy ra thành một dân cho Danh Ngài. Ngay khi Hội thánh dân Ngoại được lấy ra, Ngài đã cất Hội thánh lên.

214 Và khi Ngài đã làm, nữ đồng trinh ngủ gật, chính giáo hội... Nàng Dâu đã cất lên. Và chính giáo hội bị quăng vào “sự tối tăm bên ngoài, nơi có sự khóc lóc, và than vãn, và nghiêng răng.” Đồng thời, sự Hoạn nạn giáng trên dân sự đó.

215 Và trong lúc sự Hoạn nạn đang giáng xuống, xuất hiện hai vị tiên tri này trong Khải huyền 11, để rao giảng Phúc âm cho họ. Và

họ giảng một ngàn, một trăm...và sáu mươi ngày. Hiểu không? Ồ, điều đó chính xác, với ba mươi ngày trong tháng giống như quyển lịch thực sự có, là chính xác là ba năm rưỡi. Đó là phần thứ bảy mươi của Đa-ni-ên, phần cuối cùng của tuần lễ thứ bảy mươi. Hiểu không?

Đức Chúa Trời đã không giải quyết với Y-sơ-ra-ên tại đây. Không, thưa quý vị.

216 Một anh em đã hỏi tôi, cách đây không lâu, nói, “Tôi có nên đi đến...” Một—một anh em trong nhà thờ ở đây, một anh em, yêu dấu ấy, nói, “Tôi—tôi muốn đi đến Y-sơ-ra-ên. Tôi tin có một sự tỉnh thức.”

217 Người nào đó bảo tôi, “Anh Branham, anh nên đi đến Y-sơ-ra-ên ngay bây giờ. Họ sẽ thấy điều đó.” Xem đấy, anh em không thể làm điều đó.

Tôi đã đứng ngay ở đó, và tôi nghĩ...

218 Những người Do-thái họ nói, “Nếu tôi...Ồ, nếu đây là, Jêsus là—là Đấng Mê-si,” nói, “xin để cho tôi nhìn thấy Người làm một dấu hiệu của vị tiên tri. Chúng tôi sẽ tin những vị tiên tri của chúng tôi, vì đó là những gì họ được—họ được cho là vậy.”

219 “Thật là một cái bẫy độc,” tôi nghĩ. “Tôi đi đây!” Khi tôi đến ngay nơi đó, gần sát với nó, ngay...Tôi đã ở, ờ, tôi đã ở tại Cai-ro. Và tôi cầm trên tay chiếc vé, đi Y-sơ-ra-ên. Và tôi nói, “Tôi, tôi sẽ đi, xem thử họ có hỏi câu đó không, nếu họ có thể nhìn thấy dấu hiệu của một vị tiên tri. Chúng ta sẽ thấy họ sẽ tin nhận Đấng Christ không.”

220 Lewi Pethrus, của hội thánh Stockholm, đã gọi cho họ một triệu quyển Kinh Thánh.

221 Và những người Do-thái ấy đến trong đó! Anh em đã nhìn thấy bức ảnh. Tôi có nó trên bức màn, ngay phía sau bên phải đây hiện giờ, *Ba Phút Đến Nửa Đêm*. Và họ những người Do-thái đến, từ khắp nơi trên thế giới, khắp mọi nơi, bắt đầu tập hợp tại đó.

222 Sau khi Anh quốc đi vào nơi đó, trong suốt thời kỳ Tướng Allenby. Trong *Sự Suy Tàn Của Chiến Tranh Thế Giới*, trong quyển thứ hai, tôi nghĩ là vậy. Và họ đã đầu hàng, những người Thổ-nhĩ-kỳ đã đầu hàng. Rồi ông giao nó lại cho Y-sơ-ra-ên. Và nó đang

lớn mạnh như một nước, và hiện giờ nó là một quốc gia hoàn toàn: có tiền tệ riêng của nó, tiền tệ, cờ, quân đội, và mọi thứ khác. Thấy không?

223 Và những người Do-thái này, quay trở lại quê nhà, họ đã... Điều đầu tiên, khi họ đi xuống Iran, và xuống ở nơi đó, để kiếm họ, họ đã yêu cầu...Họ đã nói ông ấy...Họ muốn đem những người dân họ ở đó quay trở lại Y-sơ-ra-ên, cho họ chỗ của họ; đem họ trở lại xứ sở của mình, Palestine, nơi họ được cư ngụ.

224 Và, nhớ rằng, hễ chừng nào Y-sơ-ra-ên ở ngoài xứ đó, thì nó đi ra khỏi ý chỉ của Đức Chúa Trời; giống như Áp-ra-ham, người mà xứ đã được ban cho. Và khi...

225 Họ sẽ không đáp chuyến máy bay đó. Họ đã chưa bao giờ nhìn thấy điều gì giống như thế. Có một thầy dạy luật già nua bước xuống đó, nói, “Đấng tiên tri chúng ta đã bảo chúng ta, rằng, khi Y-sơ-ra-ên trở về nhà, nó sẽ ở ‘trên đôi cánh chim ưng,’” trên máy bay, con đường về nhà.

226 Giờ đây nó có mặt tại đó, đang xây dựng. Cây vả đang phục hồi! A-men! Ngôi sao sáu cạnh Đa-vít lâu đời đang tung bay!

227 “Những ngày của dân Ngoại đã được tính số, với những nỗi kinh hoàng đè nặng!” Thời kỳ Hoạn nạn ở cận kề!

228 Và đang đứng ngay tại đây, và các Ấn đang được mở, Hội thánh sẵn sàng cất chuyến bay của Nó lên không trung!

229 Và sự Hoạn nạn ập đến, rồi Đức Chúa Trời giáng xuống và kéo một trăm bốn mươi bốn ngàn người ra khỏi nơi đó. A-men! Ở đó, ồ, thật hoàn hảo! Anh em thấy nơi những Ấn làm nổi bật nó ra bây giờ ở đâu không, đấy, mở nó ra? Bây giờ, đây là ba năm rưỡi cuối cùng cho dân sự. Cũng vậy, nếu anh em lưu ý, đó là thì giờ mà Đức Chúa Trời sẽ kêu gọi một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do-thái, trong ba năm rưỡi cuối cùng này.

230 Xem đấy, Ngài đã không giải quyết gì với họ, chút nào. Họ đã không có một vị tiên tri. Họ sẽ không tin điều gì khác ngoài một vị tiên tri. Anh em không phỉnh gạt được họ. Vì vậy, họ sẽ nghe một vị tiên tri, vâng, thừa quý vị, và chỉ thế thôi. Điều mà, Đức Chúa Trời đã bảo họ vào thuở ban đầu, và họ đã ở lại sống đúng với điều đó.

²³¹ Người đã nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ đẩy lên một Đấng Tiên Tri giữa vòng các ngươi, giống như ta.” Môi-se đã nói thế. Và nói, “Các ngươi sẽ nghe Ngài. Và hễ ai không chịu nghe Đấng Tiên Tri đó, sẽ bị cất khỏi dân sự.” Đúng vậy.

²³² Và, anh em thấy, mắt họ đã phải bị mù, hay họ đã không nhận ra Ngài. Thay vì thế, bị mù lòa, họ đã...Họ đã để Sa-tan ám vào mình, và họ nói, “Hắn là kẻ bói toán, Bê-ên-xê-bun. Hãy để Huyết của Hắn đổ trên chúng ta. Chúng ta biết không có gì với hắn đâu.” Hiểu không?

²³³ Và những người tội nghiệp đó đã bị mù. Đó là lý do nhóm Eichmann và tất cả nhóm ấy đã bị giết trở lại ở đó. Đã có quyền để đi vào; Cha của chính họ đã phải làm mù mắt họ để Ngài có thể nhận lấy chúng ta.

²³⁴ Đó là phần xúc động nhất trong Kinh Thánh, gần như vậy. Cứ suy nghĩ về chỗ đó, những người Do-thái, đang kêu đòi Huyết của Cha chính họ, Đức Chúa Trời của chính họ đang bị treo ở đó, đang đổ máu. Nhìn xem, “Tại đó họ đã đóng đinh Ngài,” Kinh Thánh đã nói. Đó là bốn trong những từ vĩ đại nhất. Nhìn xem. “Tại đó,” Giê-ru-sa-lem, thành phố thánh nhất trên thế giới. “Họ,” dân sự thánh khiết nhất trên thế giới. “Đã đóng đinh,” cái chết tàn bạo nhất trên thế giới. “Ngài,” Người quan trọng nhất trên thế giới. Hiểu không? Tại sao? Những người sùng đạo, tôn giáo vĩ đại nhất trên thế giới, tôn giáo thật sự duy nhất trên thế giới, đang đứng tại đó, đóng đinh chính Đức Chúa Trời mà Kinh Thánh của họ đã nói sẽ đến.

²³⁵ Tại sao họ đã không thấy điều đó? Kinh Thánh nói cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đã làm cho họ đui mù đến nỗi họ không nhìn thấy được điều đó. Họ...Ngài phán, “Ai trong các ngươi có thể cáo buộc Ta về tội lỗi?” Nói cách khác, “Nếu Ta đã không làm một cách chính xác những gì đã báo trước cho Ta làm, thế thì các ngươi hãy nói cho Ta biết.” *Tội lỗi* là “sự không tin.” Ngài đã làm một cách chính xác những gì Đức Chúa Trời đã bảo Ngài, nhưng họ đã không thể nhìn thấy được điều đó.

²³⁶ Bây giờ khi anh em trò chuyện với dân chúng, thật giống như nước đổ đầu vịt. Anh em hiểu tôi có ý nói gì không? Thật là điều tội nghiệp, khi anh em nhìn thấy các nước và dân tộc này,

cách thức họ hành động, thật cứng ngắc và sùng đạo! Nhưng há Đức Thánh Linh chẳng bảo cho chúng ta điều đó sao? “Họ sẽ trở nên nóng nảy, kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời, khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, và khinh thường những người lành. Họ có bề ngoài tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của Phúc âm.” Nói, “Những kẻ ấy, hãy tránh xa họ.”

²³⁷ Ở đây chúng ta thì, những hệ phái này làm Nó méo mó hết cả. Họ lấy mọi vinh quang và Quyền phép, đặt Nó trở lại với những sử đồ, và những người còn lại của Nó qua trong Ngàn năm bình an. Thật giống như con người, như tôi đã nói trước đây; con người luôn luôn dâng lên cho Đức Chúa Trời sự ngợi khen vì những gì Ngài đã làm, trông đợi những gì Ngài sẽ làm, mà không để ý đến những gì Ngài đang làm ngay bây giờ. Điều đó chính xác. Con người vẫn giống như vậy.

²³⁸ Có những người Do-thái đang đứng đó, nói, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Ồ,” ở Phúc âm Giăng chương 6, đã nói, “tổ phụ chúng ta ăn ma na trong đồng vắng!”

Và Chúa Jêsus phán, “Hết thủy, họ, đã chết.”

²³⁹ “Họ đã uống nước từ Văng Đá trong đồng vắng, và mọi thứ.”

²⁴⁰ Ngài phán, “Ta là Văng Đá ấy.” Đúng thế. A-men. Ngài phán, “Nhưng Ta là Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời ra từ Trời, Cây Sự Sống đó từ vườn Ê-đen nơi xa kia. Nếu người nào ăn Bánh này, người ấy sẽ không chết; Ta sẽ làm cho người sống lại vào những ngày sau rốt.” Và họ đã không thể nhìn thấy được điều đó! Đúng thế.

²⁴¹ Chính Đấng Mê-si đang đứng đó, phán chính những lời của lòng họ, và những việc giống như thế, tỏ cho thấy Ngài là Đấng Mê-si, đúng những gì Đấng Mê-si được cho là sẽ làm!

²⁴² Và họ đang đứng đó chấp tay sau lưng, và, “Hừ! Không thể được. Không, không. Người—người—người đã không đến trong chiều hướng đúng. Xem đó, người xuất thân từ Bết-lê-hem. Và người—người chẳng là gì ngoài một đứa con hoang. Và đó là ma quỷ đang hành động trên người. Chúng ta—chúng ta biết người

bị điên. Người bị khùng. Người bị quỷ ám.” Hiếu không? Mắt của họ thực sự bị mù trước điều đó.

243 Bây giờ, nhưng họ đang trông đợi đấng tiên tri của họ. Và họ sẽ nhận được điều đó, sẽ nhận được hai trong số đó. Đúng thế.

244 Bây giờ để ý, lần nữa, bây giờ, cũng vậy, khi những người Do-thái này...Tôi sẽ đưa ra cho anh em một biểu tượng nhỏ khác, để anh em có thể nhận ra đó là những người Do-thái tại đây bây giờ, ở phía bên này của sự Cất lên. Hãy quan sát những gì xảy ra. Nó cũng được tượng trưng...Chúng ta sẽ không mất thì giờ làm điều đó, vì chúng ta hết—hết giờ ở đây. Cũng tượng trưng trong...trong những gì được gọi là “hoạn nạn của Gia-cốp.” Bây giờ nhìn xem. Những người Do-thái này ở đây có...Để ý. Ồ, đó là một...

245 Tôi—tôi—tôi sẽ mất một ít thời gian tại đây, đây. Nó làm cho tôi hồi hộp khi tôi bắt đầu loanh quanh như thế. Và...Hiếu không? Để ý. Tôi muốn anh em thấy điều đó. Và tôi—tôi—tôi thật sự...Ồ, Đức Chúa Trời sẽ tỏ điều đó cho anh em, tôi tin chắc. Nhìn xem.

246 Gia-cốp có quyền thừa kế. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhưng ông chắc chắn là một người hơi quỷ quyết với quyền đó. Hiếu không? Ông đi xuống và ông đã lừa dối cha mình. Ông lừa dối anh mình. Ông đã làm mọi thứ. Nhưng, tuy nhiên, ông đã có quyền đó, một cách hợp pháp, ông đã có nó, bởi vì Ê-sau đã bán đi. Nhưng rồi khi ông đi xuống đó để làm việc cho ông gia mình, ông đã đặt những nhánh bạch dương đó trong nước, để làm cho bầy súc vật đó có mang và các con vật đó sanh ra những bò con có sọc. Và, ồ, anh em biết mọi điều ông đã làm giống như thế, chỉ để—để kiếm tiền. Bây giờ hãy xem, nào. Ông bị đuổi ra khỏi dân sự của mình.

247 Vậy thì, điều đó là một hình bóng về người Do-thái bây giờ. Ông ta là kẻ ham tiền. Tôi không quan tâm ông ta kiếm nó như thế nào, ông sẽ có được nó. Ông ta sẽ làm bất cứ điều gì, để có được nó. Vậy thì, anh em biết điều đó. Ông ta hơi quỷ quyết, đó là tất cả. Bạn ơi, đừng đối phó với ông ta; ông ta—ông ta sẽ bắt được bạn đấy, bạn ơi. Vâng, thừa quý vị. Tại sao? Ông ta phải như thế. Đó là loại linh mà đang chiếm lĩnh.

248 Hoàn toàn chính xác giống như những nhà cải chánh, không thể hiểu được Lời này, bởi vì đó là linh của con người đã sai đến với họ.

249 Chính là thời đại chim ưng để nhận lấy Lời và sự khải thị. Tất cả anh em mà hiểu điều đó, hãy đưa tay lên, để tôi...Điều đó tốt. Tốt lắm. Hiểu không? Điều đó tốt. Bây giờ, xem đó, nếu anh em có thể trở lại đây dưới những Ấn này, nếu Chúng từng được... Khi Chúng được mở ra, anh em có thể thấy chính xác những gì Đức Chúa Trời đang làm, những gì Ngài đã làm, những gì Ngài sẽ làm. Nó đây này, một cách chính xác.

250 Và đó là lý do nhiều người đã hành động theo cách đó, vì đó là linh được báo trước cho thời đại ấy, để ở trên họ. Họ đã không thể làm điều gì khác.

251 Tôi nghĩ về Giăng, Phao-lô, và họ, Linh sư tử ấy ở đó, s-ư-t-ử đang đứng đó, Chính là Lời.

252 Phao-lô đã sống đúng với Lời ấy, và nói, “Tôi biết điều này, rằng sẽ có những anh em giả dấy lên giữa vòng anh em, đi rình mò chung quanh anh em. Và những gì họ sẽ làm, những giáo phái và mọi thứ khác, giữa vòng anh em, và những gì họ sẽ làm. Và nó sẽ tiếp tục cho đến những ngày sau rốt, và thì giờ kinh khủng.” Tại sao? Ông là vị tiên tri. Đứng ở đó với Lời ấy trong ông. Cách nó sẽ kết thúc, trên đường đến đó; đã nói, “Những người giả giữa vòng anh em sẽ dấy lên, và nói ra các thứ, và kéo đi các anh em là những môn đồ.” Đó chính xác là antichrist. Hoàn toàn chính xác nó đã làm thế.

253 Để ý sau khi họ đã đi vào thời đại tăm tối của sự hoạn nạn. Nó là gì? Không có điều gì họ có thể làm được. La-mã đã làm chủ...Nó đã có quyền lực tôn giáo, và nó có quyền lực chính trị. Đã không có điều gì họ có thể làm, nhưng chỉ lao khổ để sống còn, và dâng chính mình làm vật hi sinh. Đó là bò đực. Đó là tất cả điều họ có thể làm. Đó là loại Linh họ có, Linh của Đức Chúa Trời, bò đực.

254 Rồi, ở đây xuất hiện những nhà cải chánh, đầu của người, sắc sảo, khôn ngoan; Martin Luther, John Wesley, và vân vân, Calvin, Finney, Knox, những người còn lại của họ. Ở đây họ đã

xuất hiện, và, khi họ hành động, họ là những người cải cách. Họ đến, cải chánh, mang dân sự ra.

255 Và quay ngay trở lại, chính xác giống như họ đã làm ở đó, và cưới gả ngay lại trong nó lần nữa, dựa trên hệ thống giáo phái của họ, thật chính xác. Kinh Thánh đã nói vậy. Nó là một “dâm phụ,” và thế thì nó có “những gái điếm,” các con gái nó, hoàn toàn chính xác.

256 Và Đức Chúa Trời phán, “Ta—Ta cho nó thời gian để ăn năn, mà nó đã không chịu ăn năn. Vậy Ta sẽ lấy nó và dòng dõi của nó, ném chúng ra nơi chúng thuộc về.” Chính xác là thế. Bây giờ, điều đó, Đức Chúa Trời đã phán rằng, dưới ấn này, đây, dưới Ấn này. Bây giờ, nó đây. Chúng ta thấy rằng Ngài làm điều đó, và Ngài sẽ làm nó. Và họ thì, mỗi người, đã hướng theo con đường đó.

257 Nhưng, với tất cả những người có tên của họ trong Sách Sự Sống, Đức Chúa Trời sẽ kêu gọi. Họ sẽ nghe Nó. “Chiên Ta nghe Tiếng Ta,” Chúa Jêsus phán. Điều duy nhất chúng ta phải làm là làm tiếng gọi chiên. Những con dê không biết Nó. Lưu ý. Nhưng, anh em thấy, tiếng gọi chiên, “Chiên Ta nghe Tiếng Ta.” Tại sao? Tiếng là gì? Tôi muốn nói cho anh em một Tiếng là gì. Một Tiếng là một—là một dấu hiệu thuộc linh.

258 Ngài đã phán với Môi-se, “Nếu chúng không nghe Tiếng của dấu hiệu đầu tiên, chúng sẽ nghe Tiếng của dấu hiệu thứ hai.”

259 “Chiên Ta nghe Tiếng Ta.” Khi những điều này được cho là đang xảy ra trong những ngày sau rốt, chiên của Đức Chúa Trời nhận ra điều Đó. Vàng, thừa quý vị. Hiểu không? Họ—họ nhận ra Nó. “Chiên Ta biết Ta.” Hiểu không? “Kẻ lạ chúng sẽ không đi theo.” Không đi theo những kẻ lạ. Nó phải là một dấu hiệu được chứng thực của thời đại, và họ nhìn thấy Nó. Bây giờ, bây giờ để ý.

260 Vậy thì, Gia-cốp, khi ông xuất hiện lúc bấy giờ, điều đầu tiên anh em biết, ông có niềm mong mỏi đi (đâu?) trở về quê nhà.

261 Ô, đó là chính xác những gì Y-sơ-ra-ên đã làm! Đó là—đó là... Đó là Y-sơ-ra-ên. Gia-cốp là Y-sơ-ra-ên. Ông vừa mới đổi tên mình, anh em biết. Hiểu không? Và ông thì...

262 Ông ra ngoài đó, và ông kiếm tiền bằng mọi cách, và ông có thể kiếm, và lấy nó bất cứ cách nào có thể, từ những người bà con thân thích hay người nào khác. Vì thế, lừa phỉnh, ăn trộm, nói dối, bất kỳ cách nào ông có thể kiếm được, để ông có được nó. Hiểu không? Chắc chắn vậy.

263 Và rồi khi ông khởi hành về nhà, ông phải cảm thấy nhớ nhà trong lòng. Song khi ông bắt đầu quay về, trên đường trở về, ông đã gặp Đức Chúa Trời, rồi tên ông đã được thay đổi. Hiểu không? Nhưng, trong lúc này, ông rất mệt mỏi lo lắng, bởi vì ông sợ Ê-sau đang đến đuổi theo ông. Hiểu không?

264 Và—và hãy xem, hãy xem tiền bạc, đề nghị tiền bạc. Thật giống như người Do-thái sẽ cố gắng làm giao ước này với—với Rô-ma, đấy, trong đề nghị tiền bạc của họ. Để ý điều đó. Mà Ê-sau không cần tiền của ông; Rô-ma cũng không. Nó đã có sự thịnh vượng của thế gian trong tay nó. Hiểu không? Nhưng nó không có hiệu lực.

265 Nhưng chúng ta tìm thấy bây giờ, Y-sơ-ra-ên đó, ở trong thời gian truân ấy, khi ông là Gia-cốp, ông đã vật lộn với...để nắm giữ được Điều gì đó mà có thật. Có một Người giáng xuống. Gia-cốp quàng tay ôm Người, và ông ở lại đó. Và người—và người—Người ấy nói, “Ta phải đi bây giờ. Sắp bình minh rồi.” Ồ, rạng đông của ngày đó! Hiểu không? Sắp đến một ngày.

266 Nhưng Gia-cốp nói, “Tôi—tôi sẽ không để cho Ngài đi đâu. Ngài, Ngài không thể đi. Tôi sẽ ở lại đây với Ngài.” Hiểu không? “Tôi muốn mọi việc được thay đổi tại đây.”

267 Đó là một trăm bốn mươi bốn ngàn người ấy, nhóm hoạch định tiền tệ ấy, và các thứ giống như thế, khi họ nhìn thấy điều chân chính, đích thực để nắm giữ. Môi-se đứng ở đó, và Ê-li đứng ở đó. A-men! Họ sẽ vật lộn với Đức Chúa Trời cho đến khi một trăm bốn mươi bốn ngàn người của các chi phái của Y-sơ-ra-ên được gọi ra ngay tại đó.

268 Đó là ngay trước thời kỳ Hoạn nạn, đấy, (ồ tuyệt vời làm sao) cũng vậy, “hoạn nạn của Gia-cốp.”

269 Ở đây là khi một trăm bốn mươi bốn ngàn người được gọi ra. Họ, những—những thầy giảng, hai vị tiên tri, họ giảng giống

Giăng Báp-tít. “Vương Quốc của Thiên đàng đã gần rồi. Hãy ăn năn, hỡi Y-sơ-ra-ên!” Ăn năn điều gì? “Ăn năn những tội lỗi của các người, sự không tin của các người, và quay trở lại với Đức Chúa Trời!”

²⁷⁰ Bây giờ chúng ta hãy nhớ điều gì đó ở đây. Những biến cố vĩ đại này đang xảy ra, với thiên nhiên, đã xảy ra trước. Trong câu 12 này ở đây, đây, “Mặt trời trở nên đen như túi lông đen.” Bây giờ hãy so sánh điều này.

²⁷¹ Bây giờ, nên nhớ, điều đó không xảy ra trong dân Ngoại. Chính là Y-sơ-ra-ên. Xin để tôi tỏ cho anh em thấy. Bây giờ, nên nhớ, tôi đã nói đó là sự gọi ra một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Hiểu không? Thời gian này bấy giờ, là khi thời Hoạn nạn, mà là để làm điều đó. Và đây là đang nói cho biết những gì xảy ra trong thời Hoạn nạn này.

²⁷² Bây giờ chúng ta hãy giữ ra Xuất hành 10:21-23. Và quan sát tại đây khi...Xuất hành là khi, dĩ nhiên, khi Y-sơ-ra-ên đi ra, sẽ được đem ra khỏi. Xuất hành, chương thứ 10, và câu thứ 21, 23. Tôi thật xúc động và la lớn, khi tôi viết những ghi chú này xuống, mà đôi khi tôi có thể lẫn lộn. Được rồi, Xuất hành 10:21-23. Được rồi, đây rồi, câu 21 đến 23.

Và CHÚA bèn phán cùng Môi-se rằng: Hãy giơ tay ngươi ra hướng lên trời, hầu cho khắp xứ Ê-díp-tô, có sự tối tăm dày đến nỗi người ta rờ đụng đến được.

Vậy Môi-se đã giơ tay mình ra hướng lên trời; bèn có sự tối tăm rất dày trong ba ngày tại xứ Ê-díp-tô trong ba ngày đó: (Hiểu không?)

Bấy giờ, người ta không thấy nhau được, không ai nhóm ra khỏi chỗ mình được. Nhưng...trong chốn dân Y-sơ-ra-ên ở thì có ánh sáng cho họ.

²⁷³ Lưu ý, thật chính xác, bây giờ đến chỗ đây, “Và mặt trời trở nên tối tăm như túi lông đen.” Đây, giống như vậy! Những biến cố này của thiên nhiên, gì vậy? Điều gì? Khi thiên nhiên xảy ra như thế này, là Đức Chúa Trời đang kêu gọi Y-sơ-ra-ên. Hiểu không? Đức Chúa Trời đang gọi ra Y-sơ-ra-ên. Bấy giờ, “Mặt trời đen như...lông đen.” Vậy thì, Đức Chúa Trời sắp giải cứu Y-sơ-ra-

ên tại đó, được rồi, mang họ ra khỏi tay kẻ thù, mà là Ai-cập, vào lúc ấy. Bây giờ, ở đây, Ngài đang mang họ ra khỏi bàn tay của Rô-ma, nơi họ đã lập giao ước của họ. Sự việc xảy ra giống như vậy. Đó là những tai vạ, thời—thời gian này khi những tai vạ sẽ gọi đến.

²⁷⁴ Nó sẽ là tai vạ cho nhóm dân Ngoại này. Nếu chúng ta có thời gian, tôi có thể tỏ cho thấy những gì sẽ xảy ra cho hội thánh dân Ngoại đó.

²⁷⁵ Kinh Thánh nói, rằng, “Con—con rồng, Sa-tan, đã nổi giận (đó là, giận dữ) với người đàn bà (người Do-thái, Y-sơ-ra-ên), và nó phun nước từ miệng mình, dày đặc và những đám đông dân chúng, để đi đến gây chiến với những người còn lại của dòng dõi người nữ.” Khải huyền 13. Bây giờ, thấy ở đó, chúng ta có điều ấy. Và đó là khi Y-sơ-ra-ên đưa quân của nó...Tôi muốn nói, Rô-ma đưa quân của nó đuổi theo dân sót lại, những người còn sót lại của dòng dõi người nữ.

²⁷⁶ Bây giờ hãy xem. Lần đầu tiên, những bàn tay kẻ thù của họ, khi Ngài đã giải cứu họ ra khỏi, mặt trời trở nên đen như tui... đen như cái tui lông đen. Vậy thì, đây là lần thứ hai, sự kết thúc của thời kỳ Đại nạn.

²⁷⁷ Bây giờ, trong Đa-ni-ên 12. Nếu chúng ta có thời gian, chúng ta có thể đọc điều đó. Trong Đa-ni-ên, thứ 12—câu thứ 12...đúng hơn là, chương thứ 12. Đa-ni-ên đã nói, “Kẻ nào được ghi trong Sách ấy sẽ được giải cứu.” Bây giờ, nên nhớ, Đa-ni-ên bây giờ đang nói về thời kỳ này khi những điều này...điều này được cho là xảy ra, khi Y-sơ-ra-ên được giải cứu, khi sự—sự chấm dứt của tuần lễ thứ bảy mươi của họ. Và đó là khi họ được cho là được giải cứu. Bây giờ hãy xem. Chúng ta hãy đến với Đa-ni-ên 12 ở đây, chỉ một phút.

Và trong kỳ đó, Mi-ca-ên quan trưởng lớn, sẽ là đấng đứng thay mặt con cái...cho—cho con cái dân người sẽ đứng dậy (đấy, đó là người Do-thái): và lúc đó sẽ có một... tai nạn, như vậy...đến nỗi từ khi mới có nước đến kỳ đó cũng chẳng có như vậy bao giờ:...

278 Bây giờ hãy so sánh điều đó, chính xác với những gì Đức Chúa Jêsus phán, Ma-thi-ơ 24, “Sẽ có kỳ tai nạn xảy đến mà từ khi có nước đến kỳ đó chưa bao giờ có như vậy.” Hãy xem Ấn thứ Sáu, đây, sự việc giống như vậy, một thời tai nạn. Để ý.

...đến nỗi từ khi mới có nước đến kỳ đó cũng chẳng có như vậy bao giờ... (Bây giờ, trong tuần thứ bảy mươi này, phần cuối của năm thứ bảy)...trong vòng dân sự người, kẻ nào được ghi trong quyển sách kia thì sẽ được cứu.

279 Những người được định trước, anh em thấy, được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con, sẽ được cứu vào lúc đó.

Và nhiều kẻ mà ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, và kẻ thì được sự sống đời đời, và kẻ thì để chịu sự xấu hổ và khinh bỉ đời đời.

Bấy giờ, và rồi những kẻ khôn sáng sẽ được rực rỡ như sự sáng trên vòng khung; và—và những kẻ dốt đem nhiều người về sự công bình sẽ chiếu sáng như các ngôi sao đời đời mãi mãi.

280 Điều đó, rồi tiếp theo, bảo Đa-ni-ên niệm “đóng Sách lại,” vì ông sẽ được yên nghỉ trong phần của mình cho đến lúc đó.

281 Bây giờ, xem đây, chẳng có gì khác biệt ở chỗ anh em sống hay anh em chết. Anh em cứ tiến tới, dù sao đi nữa. Hiểu không? Đứng...Điều đó, chết, chẳng là gì cả đối với một Cơ-đốc nhân. Người ấy không chết, dù sao đi nữa. Hiểu không?

282 Bây giờ, Đa-ni-ên 12, nói rằng mọi người được tìm thấy tên trong Sách sẽ được giải cứu.

283 Ở đây, Đức Chúa Trời sắp giải cứu con trai thứ hai của Ngài, Y-sơ-ra-ên, sau kỳ Hoạn nạn. Xem đây, lần thứ hai, Y-sơ-ra-ên, của Ngài...Y-sơ-ra-ên là con trai của Ngài. Anh em biết điều đó. Y-sơ-ra-ên là con trai của Đức Chúa Trời, vì vậy Ngài sẽ giải cứu ông ở đây trong thời kỳ Hoạn nạn, thật chính xác theo cách Ngài đã làm dưới Ai-cập.

284 Bây giờ chúng ta hãy dừng ở đây, lần nữa, và—và kiểm điều gì khác, vậy, trước khi chúng ta mang nó về nhà. Nào hãy xem ở đây. Hai đấng tiên tri này, nhìn xem điều họ sắp làm bây giờ, thật

giống như Môi-se và những người kia đã làm dưới đó. “Và một cây sậy được ban cho ta...” Và câu thứ 3 của chương 11.

Và Ta sẽ ban quyền phép cho hai người làm chứng của Ta, để họ sẽ mặc áo bao gai, đi nói tiên tri trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.

Hai người làm chứng ấy tức là hai cây ô-li-ve,...

285 Anh em nhớ rằng, và Xô-rô-ba-bên, và vân vân, đã xây lại đền thờ.

...và hai chân đèn mà đứng trước mặt Chúa của thế gian.

...nếu ai muốn...làm hại họ, thì có lửa ra từ miệng họ,...

286 Nên nhớ, ra từ miệng của Đấng Christ xuất hiện thanh gươm, Lời.

...thieu nuốt kẻ thù nghịch mình: và nếu kẻ nào muốn làm hại họ, kẻ ấy phải bị giết như vậy.

287 Bây giờ, chúng ta biết, ngọn “lửa.” Trong chương 19, về sự Đến của Đấng Christ, “phun ra lưỡi gươm Ngài từ miệng Ngài,” mà là Lời. Đúng thế không? Lời!Ồ, ước gì anh em có được tài liệu này bây giờ, cho Ấn đó tối mai! Đấy, Lời là thứ mà Đức Chúa Trời diệt kẻ thù của Ngài. Hiểu không?

288 Bây giờ nhìn đây. Khi những vị tiên tri này đang nói tiên tri ở đó, họ...Nếu người nào ngược đãi họ, làm tổn hại họ: “lửa phun ra từ miệng họ,” Lửa Đức Thánh Linh, Lời. Lời là Đức Chúa Trời. Lời là Lửa. Lời là Thánh Linh. Hiểu không? “Ra từ miệng họ.”

289 Hãy nhìn xem Môi-se. Chúng ta hãy thấy những gì đến từ miệng ông. Họ, dân Y-sơ-ra-ên, đã đi đến, cách họ đang làm tại đó, sự—sự...tôi có ý nói, Ai-cập, họ ngược đãi những người Do-thái này. Môi-se...Ồ, họ không chịu để cho những người ấy đi. Pha-ra-ôn không chịu. Đức Chúa Trời đặt những lời vào trong miệng của Môi-se. Xem đó, chính là những ý tưởng của Đức Chúa Trời đi vào trong lòng của Môi-se; ông đi qua lúc bấy giờ để bày tỏ nó, rồi nó trở thành Lời. Ông đưa tay mình ra, nói, “Hãy có ruồi,” và ở đây ruồi đến ngay. Hãy nhìn đây.

Và nếu có người nào làm hại họ, có lửa phun ra từ miệng họ, và nuốt kẻ thù nghịch họ:...

290 Hiểu không? Nó đấy. Họ có thể nói những gì họ muốn, và nó xảy ra ngay. A-men!

...và nếu kẻ nào...làm hại họ, chúng phải bị giết chết như vậy.

291 Thưa anh em, Đức Chúa Trời thật sự đang hành động ở đây!

Họ có quyền phép để—quyền phép để đóng các từng trời lại, để cho không mưa trong những ngày họ nói tiên tri:...

292 Ê-li, ông biết cách làm điều đó; ông đã làm điều đó trước đây. A-men! Mô-i-se biết cách làm điều đó; ông đã làm nó trước đó. Đó là lý do họ đã được giữ lại. Bây giờ...A-men!

293 Tôi có thể nói điều gì đó tốt kinh khủng ngay tại đây, nhưng tôi nghĩ tốt hơn là—tốt hơn là giữ nó lại cho đến tối mai. Hiểu không? Được rồi.

...và có quyền biến nước thành huyết, và đánh phạt trái đất bằng...các tai họa, lúc nào họ muốn làm cũng được cả.

294 Đó là gì? Điều gì có thể mang đến những điều này ngoài Lời? Họ có thể điều khiển thiên nhiên theo cách nào họ muốn. Đây này. Họ là những người mang đến Ấn thứ Sáu này. Họ giở lên và mở nó ra. Đó là Quyền phép của Đức Chúa Trời, làm gián đoạn thiên nhiên. Đấy, Ấn thứ Sáu hoàn toàn là sự gián đoạn của thiên nhiên. Anh chị em hiểu điều đó bây giờ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là Ấn của anh em. Ai thực hiện điều đó? Đó là những vị tiên tri, ở bên kia của Sự Cát lên. Với Quyền phép của Đức Chúa Trời, Lời của Đức Chúa Trời, họ cứ định tội thiên nhiên. Họ có thể sai đến những cơn động đất, khiến mặt trăng trở nên như huyết, mặt trời có thể lặn, hay bất cứ điều gì, theo lệnh của họ. A-men!

295 Anh em đấy. Anh em đấy. Thấy không? Thấy cách các Ấn đã mở ra, bên dưới đó trong thời đại hội thánh, nó đã cho thấy những người tử vì đạo như thế nào không?

296 Và bây giờ ở đây là hai vị tiên tri này đang đứng đây với Lời của Đức Chúa Trời, để làm bất kỳ điều gì với thiên nhiên mà họ

muốn. Và họ làm rung động trái đất. Và nó tỏ cho thấy một cách chính xác ai làm điều đó. Ấy là Môi-se và Ê-li, bởi vì đó là chức vụ của họ lại bị giả mạo lần nữa, chính là cả hai người. Ồ, chao ôi! Bây giờ anh chị em thấy điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy Ấn thứ Sáu là gì không? Chính là những vị tiên tri ấy. Bây giờ để ý. Đừng để nó bóp nghẹt anh em. Nhưng, hãy xem điều gì đã mở Ấn đó, các tiên tri! Hiếu không? Chà! A-men! Thế đấy.

297 Ồ, chúng ta đang sống trong thời đại chim ưng, thưa anh em, hãy ngẩng cao đầu giữa các đám mây!

298 Họ đã mở Ấn thứ Sáu đó. Họ có quyền phép để làm điều đó. A-men! Ở đó Ấn thứ Sáu của anh em đang khai mở. Hiếu không?

299 Bây giờ chúng ta quay lại ngay tại đây, và Chúa Jê-sus đã phán điều đó sẽ xảy ra. Trở lại thật xa trong Cựu Ước, trở lại trong Ê-xê-chi-ên, trở lại trong những nhà tiên tri xưa, họ nói nó sẽ xảy ra.

300 Và ở đây Ấn thứ Sáu đã mở, và họ nói, “Ồ, đó là một sự màu nhiệm. Nó đã làm gì?”

301 Đây là bí mật của nó, những vị tiên tri, vì Kinh Thánh đã nói vậy ở đây. Họ có thể mở nó ra, bất cứ lúc nào họ...Họ có thể làm bất cứ điều gì với thiên nhiên mà họ muốn. Và họ làm điều giống như họ đã làm, a-men, vì họ biết cách làm nó như thế nào. A-men! Vinh quang thay!

302 Khi tôi nhìn thấy điều đó, tôi hoàn toàn đứng dậy khỏi ghế và bắt đầu đi đi lại lại trên sàn nhà. Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, con cảm tạ Ngài biết bao, lạy Cha Thiên thượng!”

303 Thế đấy. Chính là điều đó. Họ đã mở Ấn thứ Sáu. A-men! Hãy xem họ, “Nếu người nào làm tổn thương họ, lửa phun ra từ miệng họ,” Lời. Đức Thánh Linh giáng trên các sứ đồ, anh em thấy. “Lửa phun ra từ miệng họ.”

304 Bây giờ chú ý qua trong Khải huyền 19, chúng ta thấy sự việc giống như vậy, “Và một thanh gươm vĩ đại phun ra từ miệng Ngài,” Lời. Thấy không? Sự Đến của Đấng Christ. “Và Ngài diệt các kẻ thù của Ngài bằng Nó.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ Ngài đang trên đường đến của Ngài. Hãy xem Ngài bây giờ. Được rồi.

*Những người này có quyền phép đóng các từng trời lại,
để cho trời không mưa trong những ngày họ nói tiên tri...*

305 Ôi chao, đó là đang làm gián đoạn thiên nhiên! Bây giờ, người này đã làm—đã làm trong, Ê-li, đóng các từng trời lại bao lâu? [Hội chúng đáp, “Ba năm rưỡi.”—Bt.] Đấy, chính xác. Tuần lễ thứ bảy mươi của Đa-ni-ên kéo dài bao lâu, phần cuối cùng của bảy mươi tuần lễ? [“Ba năm rưỡi.”] Đấy, chính xác.

306 Môi-se đã làm gì? Ông—ông—ông đã hóa nước—nước thành huyết. Ông đã làm tất cả các loại phép lạ này, hoàn toàn chính xác những gì đã được báo trước tại đây dưới Ấn thứ Sáu này. Và họ đây này, trong Khải huyền 11, làm điều rất giống như vậy. A-men!

307 Có ba chỗ khác nhau trong Kinh Thánh, ngay tại đó, đan quện sự việc vào với nhau. Đó là sự khai mở của Ấn thứ Sáu. Ngay tại đó đấy. A-men! Vinh quang thay! Bây giờ lưu ý.

Những người này có quyền phép để đóng các từng trời lại, trong những ngày họ nói tiên tri, để cho trời không mưa; và...có quyền biến nước thành huyết,...và đánh phạt trái đất với...các thứ tai vạ, lúc nào muốn làm cũng được cả.

308 Ồ, chao ôi! Anh em đấy. Bây giờ lật qua ở đây đến với những tai vạ, thấy đó. Hết thầy thiên nhiên bị gián đoạn, trong Tai vạ thứ Sáu này...hay Ấn thứ Sáu, khai mở. Đó là chính xác những gì đã xảy ra. Bây giờ hãy nhìn xem. Sự...

309 Tại đây, Đức Chúa Trời sắp giải cứu con của Ngài, Y-sơ-ra-ên, theo cùng một cách của sự hoạn nạn mà Ngài đã làm dưới đó. Ngài đã sai Môi-se xuống dưới đó và giải cứu Y-sơ-ra-ên. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và ông đã làm chính những việc này. Ngài đã sai Ê-li đến với A-háp, và bảy ngàn người đã lộ ra. Đúng thế không? [“A-men.”] Ngài sai họ trở lại ngay tại đây lần nữa, trong thời kỳ Hoạn nạn, và gọi ra một trăm bốn mươi bốn ngàn người.

310 Bây giờ, xem đó, anh em để ý, giữa Khải...hay giữa chương 6, hay Tai vạ thứ Sáu...Ấn, xin lỗi, Ấn thứ Sáu và Ấn thứ

Bảy. Chương 7 của Khải huyền, được xếp với nhau, một cách chính xác.

311 Giống như nước Mỹ là con số mười ba: khởi đầu là mười ba tiểu bang, mười ba ngôi sao trên lá cờ, mười ba thuộc địa, mười ba vạch. Mọi thứ là mười ba, mười ba. Và xuất hiện ngay tại đây trong chương 13 của Khải huyền. Đúng vậy. Nó là con số mười ba, và một người đàn bà.

312 Bây giờ, khi Ngài sắp giải cứu Con độc sanh của Ngài, là độc sanh của Ngài. Gia-cốp là con trai Ngài; nhưng đây là Con độc sanh của Ngài. Ma-thi-ơ 27, chúng ta hãy xem Ngài đã làm gì ở đó. Ma-thi-ơ, chương 27. Bây giờ, hãy nhớ, Con Ngài bị đánh đập, và đã bị hoạn nạn, họ đã nhạo cười Ngài. Và bây giờ Ngài đang bị treo thân trên cây thập tự, lúc ba giờ, chiều thứ Sáu Thương khó. Sắp xảy ra! Ma-thi-ơ, chương thứ 27 của Ma-thi-ơ, và câu—câu 45, tôi tin là vậy.

Bây giờ từ giờ thứ sáu cho đến giờ thứ chín khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt.

313 Bây giờ lưu ý thật chính xác những gì Ngài đã làm ở đây bảy giờ, trong câu này. Hiểu không?

Và tôi đã nhìn xem khi Ngài mở ấn thứ sáu,...ồ, thì có một cơn động đất thật lớn; và mặt trời bèn trở nên tối tăm như túi lông đen, và mặt trăng—và mặt trăng trở nên như huyết;

314 Sự đen tối, sự tối tăm! Ai-cập; sự đen tối, sự tối tăm!

315 Đức Chúa Trời, đang giải cứu Chúa Jêsus tại cây thập tự, ngay trước khi Ngài mang Ngài lên từ sự sống lại. Trước tiên, sự tối tăm; mặt trời lặn xuống giữa ngày, và các ngôi sao không muốn chiếu sáng. Hai ngày sau đó, Ngài sẽ sống lại với một chiến thắng phi thường.

316 Sau khi mặt trời, và mặt trăng, và các ngôi sao, và mọi thứ, tại Ai-cập, tất cả những điều này xảy ra, Ngài đã giải cứu Y-sơ-ra-ên đến miền đất hứa.

317 Đây này, trong thời kỳ Hoạn nạn, và hai vị tiên tri đứng ở đây với người mà có sự kiểm soát của Lời mà Đức Chúa Trời ban cho họ. Họ chỉ có thể nói khi Đức Chúa Trời ban cho họ Lời.

318 Vậy thì, họ không phải là các thần. Họ chỉ tạm thời...Họ chỉ là thần, một cách nghiệp dư, bởi vì Chúa Jêsus đã phán họ như vậy. Ngài phán, “Các người gọi họ là các thần, những người mà Lời Đức Chúa Trời đã đến.” Nhưng, hãy xem, đó là người mà Đức Chúa Trời mang Lời đến. Và khi người nói Nó, thì nó xảy ra. Chỉ thế thôi.

319 Và ở đây người có một sứ mạng từ Đức Chúa Trời, đánh phạt trái đất, bất kỳ điều gì người muốn (ồ, chao ôi), làm các tầng trời dừng lại. Và người làm được. Chuyện gì vậy? Ngài sắp lấy một trăm bốn mươi bốn ngàn người ra, vì sự cứu chuộc, từ Sách Cứu Chuộc. Và đó là dưới Ấn của Sự Cứu chuộc, trong Ấn thứ Sáu. Chính là thế, thừa các bạn thân mến của tôi. Đó là Ấn thứ Sáu ấy; thật rất mâu nhiệm.

320 Chúng ta hãy cứ lấy...Chúng ta còn mười phút nữa. Chúng ta hãy lấy ra một chút, đấy. Tôi còn hai đến ba trang nữa. Ồ, tôi có... Anh em chỉ có thể thấy, ở đây. Tôi nghĩ có gần...Về một điều đó, tôi nghĩ tôi phải có khoảng mười lăm trang nữa, để tôi có thể nói hết. Ồ, có thật nhiều về điểm đó! Chà, anh em có thể cứ đi từ chỗ này đến chỗ khác! Nhưng tôi sợ tôi sẽ làm anh em bối rối khi tản mạn quá nhiều. Và tôi không...Tôi không thể nắm giữ nó lại với nhau như tôi nên làm.

321 Trong Ê-sai, chúng ta hãy đơn cử điều này. Ê-sai, vị tiên tri, đã nhìn thấy Ấn thứ Sáu này mở ra, và đã nói về Nó; khi nói Nó có quan trọng, hay không. Hiểu không?

322 Ồ, toàn bộ sự việc, toàn bộ chương trình cứu chuộc, nằm ở dưới những Ấn này; toàn bộ Sách.

323 Bây giờ nên nhớ, chúng ta thấy Chúa Jêsus đã thấy Nó. Đúng thế không? Thấy không? Chúa Jêsus đã thấy Nó. Và bây giờ chúng ta tìm thấy những người khác đã thấy Nó. Chúng ta tìm thấy Nó làm hình bóng trong—trong Gia-cốp. Chúng ta tìm thấy Nó làm hình bóng trong xứ Ai-cập. Chúng ta thấy Nó làm hình bóng tại cây thập tự.

324 Bây giờ chúng ta hãy quay trở lại với Ê-sai. Tôi có nhiều vị tiên tri nữa, cũng được viết dưới đây. Chúng ta hãy cứ...Tôi thích

sách này, điều này của Ê-sai. Chúng ta hãy trở lại đây với Ê-sai, chương 13 của Ê-sai. Tôi thích...

325 Ê-sai, tự Nó là toàn—toàn bộ Kinh Thánh, anh em biết đấy. Anh em có biết điều ấy không? Đấy, Ê-sai khởi đầu với sự sáng tạo; ở giữa của Sách ông mang Giăng đến; và ở cuối sách ông mang đến thời Ngàn năm bình an. Và có sáu mươi sáu Sách trong Kinh Thánh, và sáu mươi sáu chương trong sách Ê-sai. Nó chính là quyển bách khoa toàn thư trọn vẹn, chính Nó.

326 Lưu ý, chương thứ 13 bây giờ, của—của Ê-sai. Chúng ta hãy bắt đầu với câu 6 ở đây.

Các người khá than khóc! Vì ngày của CHÚA đã gần; ngày đó sẽ đến như cơn tai nạn đến từ Đấng Toàn Năng.

327 Hãy xem Ấn thứ Sáu này đang mở ra tại đây bây giờ. Quay trở lại ở đây, bảy trăm mười ba năm trước khi Đấng Christ đến, và Ngài đã qua hai ngàn năm, đó là khoảng bảy...khoảng hai ngàn bảy trăm năm trước đây. Ê-sai đã nhìn thấy Ấn này đang treo tại đó. Được rồi.

Vậy nên mọi tay đều yếu đuối, và mọi lòng người đều tan chảy:

328 Chúa Jêsus đã nói gì? “Và bởi vì tội ác sẽ thêm nhiều, tình—tình yêu của nhiều người sẽ nguội lạnh.” “Và lòng người thất kinh, vì sợ hãi; biển cả gầm vang.” Đấy, lòng người sẽ yếu đuối.

Và chúng đều sẽ kinh hoàng: bị sự đau đớn thâm sâu bắt lấy; họ sẽ quặn thắt như đàn bà đương đẻ: họ sẽ hút hơi hút hải nhìn nhau; mặt họ sẽ như xấu hổ.

329 Chú ý điều đó ở đây, ồ, “những gương mặt của họ, một sự xấu hổ.” Chúng ta phải đến với điều đó, chỉ một phút. Tôi sẽ nắm được điều đó, đấy.

Này, ngày CHÚA đến, là ngày hung dữ có sự thanh nộ và nóng giận, để làm đất này nên hoang vu: và Ngài sẽ diệt những kẻ có tội khỏi đó.

330 “Đất đai,” đó là tất cả của nó, của nó anh em thấy. Để ý.

Vì các ngôi sao và các đám sao trên trời sẽ chẳng chiếu sáng nữa; mặt trời sẽ mọc lên thì mờ tối, và mặt trăng sẽ không soi sáng nữa.

Và Ta sẽ phạt thế gian vì sự độc ác nó, và tội lỗi, và phạt kẻ độc ác vì tội lỗi của chúng; và Ta sẽ làm cho kẻ kiêu-...

331 Tôi—tôi không biết đánh vần nó như thế nào, kiêu-...[Hội chúng nói, “Kiêu căng.”—Bt.] tôi không nói nó được, đây.

...kẻ kiêu căng hết kiêu ngạo, và sẽ đánh hạ sự tự cao của—của kẻ bạo ngược—bạo ngược.

332 Xem đây, ở đó, thật chính xác, Ê-sai đã thấy giống như Chúa Jê-sus đã nói về. Mà Ấn thứ Bảy bày tỏ. Khi Ngài rửa sạch đất với sự hoạn nạn, đó là thời kỳ Hoạn nạn, Ấn thứ Sáu này. Vâng, người là tiên tri, và Lời Đức Chúa Trời được tỏ cho người biết. Đó là hai ngàn bảy trăm năm trước đây.

333 Thật vậy! Tôi chỉ muốn nói điều này. Cả thế giới, như Ê-sai nói ở đây, “như một người đàn bà trong cơn đau đẻ,” tất cả vật thọ tạo đang trong cơn đau đẻ. Tất cả những cơn đau và rên siết này là về điều gì? Giống như một—một—một người đàn bà đó mà được làm người mẹ; trái đất chính nó, thiên nhiên.

334 Ồ, thành phố này ở đây, chúng ta hãy lấy ví dụ thành phố của chính mình; khi mà, những quán bia, và nạn mại dâm, và sự ô uế, và cận bã, giống như bất kỳ thành phố nào khác!

335 Ồ, tôi tin Đức Chúa Trời chắc hẳn nhìn thấy nó không còn tốt hơn, cách Ngài đã thấy nó, cách đây ngàn năm. Khi ấy dân Ohio đi xuống, họ không có bị nước xoáy và nước lụt gì. Họ không có tội lỗi nào trong thung lũng. Trâu đi lang thang qua đây, và—và tay Cherokee thời xưa ấy săn nó và kiếm sống đànง hoàng. Chẳng có phiến toái, chút nào.

336 Nhưng, con người đi vào, đó là nơi tội lỗi đi vào. Khi con người bắt đầu sanh sản nhiều trên mặt đất, thì tội lỗi và bạo lực len vào. Đúng thế, luôn luôn là con người. Ồ, tôi nghĩ thật là sự nhục nhã!

337 Ngày nọ, tôi đang đứng, tại quê nhà của tôi ở đó, bây giờ là ở Arizona. Và tôi—tôi đã đọc, khi còn bé, về Geronimo, và—và Cochise, và những người già Apache ấy. Bởi vì, tôi đã rao giảng

cho họ tại đó. Những người tốt đẹp! Và một số người tốt nhất mà anh em muốn gặp, là những thổ dân da đỏ Apache Anh-điêng đó.

³³⁸ Và rồi tôi đi qua đó đến—đến Tombstone, nơi họ có tất cả những di tích xưa và các thứ từ chiến tranh. Và tôi nhìn xem... Họ luôn luôn, anh em biết, họ luôn luôn xếp loại Geronimo như—như là kẻ phản loạn. Đối với tôi, ông là một người Mỹ đầy nhiệt huyết. Hoàn toàn đúng! Ông chỉ đang chiến đấu cho những quyền lợi của mình, giống như bất cứ người nào sẽ làm. Ông không muốn sự ô nhiễm đó trong xứ của ông. Và hãy nhìn những gì xảy ra bây giờ; biến các con cái của ông, những con gái của ông, thành gái điếm, và mọi điều khác; và người da trắng đến đó. Người da trắng đó là một gã côn đồ.

³³⁹ Thổ dân Anh-điêng là người bảo thủ. Anh ta là một—anh ta là một—một người bảo vệ môi trường. Anh ta sẽ đi ra giết một con trâu, cả bộ lạc ăn mọi thứ còn lại của nó. Họ dùng bộ da làm quần áo và lều, và mọi thứ khác. Còn người da trắng đến bắn nó, như một cái bia; ồ, thật là một sự nhục nhã như vậy!

³⁴⁰ Tôi đã đọc một bài báo, ở đó, tại châu Phi, nơi tuyệt vời ấy đầy những thú săn hoang dã! Họ đem những gã này, Arthur Godfrey và những người khác, đi qua đó, bắn những con voi này và các thứ, từ máy bay trực thăng và các thứ giống như thế. Bức ảnh về một con voi mẹ già đang gần chết, và những giọt nước mắt, giống như, chảy dài xuống mặt của nó. Còn hai người đàn ông to lớn đang cố giữ nó đứng lên, để giữ...Ồ, đó là tội ác. Đó không phải là thể thao.

³⁴¹ Khi tôi đứng trên cánh đồng bên kia, nơi tôi săn bắn và các thứ giống như thế, và thấy chỗ họ những tay thợ săn da trắng đến ngoài đó và bắn những con nai, và cắt những phần sau của nó. Và đôi khi giết tám hay mười con nai cái nhỏ, và để chúng nằm tại đó. Và những con nhỏ của chúng chạy vòng quanh, cố tìm mẹ của chúng. Và anh em muốn nói đó là tinh thần thể thao ư? Đó là sự giết người đơn thuần, trong sách của tôi.

³⁴² Tôi hy vọng Canada không bao giờ đập những con đường nào trong xứ, hể chừng nào tôi còn sống, để ngăn những tay phản loạn người Mỹ ra ngoài đó. Đúng vậy. Chúng là thứ thể thao đê tiện nhất mà tôi từng chứng kiến trong đời.

343 Nay, không phải tất cả họ đều. Có một số người thực sự, chân chính, nhưng đó là một trong ngàn người, anh em tìm được.

344 Bản bất kỳ thứ gì chúng có thể nhìn thấy, bất kỳ cách nào chúng muốn. Đúng vậy. Đó là kẻ sát nhân. Đúng thế. Hẳn không có tim. Và hẳn bắn, dầu không phải mùa.

345 Ồ, trên đó ở Alaska nơi ấy, tôi đã lên đó với một trong những hướng dẫn viên. Anh ta nói, “Tôi nhặt lên...Tôi sẽ đi ra ngoài đó lúc này, và tìm thấy cả bầy hươu to lớn hay...không phải hươu, nhưng nai sừng tấm đang nằm tại đó; với những viên đạn súng máy năm mươi mili mét xuyên qua những cái sừng của chúng, nơi những phi công Mỹ này ở ngoài đó, ở Alaska, dùng súng máy, bắn chúng từ máy bay, một đàn nai sừng tấm.” Đó là kẻ giết người thuần túy.

346 Họ đã biết, bất cứ khi nào họ giết trâu, họ có thể bắt được thổ dân Anh-điêng. Người đó sẽ chết đói. Đó là lý do mà Cochise đã phải đầu hàng; tất cả những hoàng tử của ông, của ông, và tất cả những người còn lại của họ, con cháu ông, và hết thảy những người của ông, đang đói đến chết. Chúng đi ra đó với một đồng hàng to, lớn của mình, Buffalo Bill và những người miền xuôi, và đã bắn hết tất cả những con trâu, bốn mươi, năm mươi con, trong buổi chiều. Bọn chúng biết, khi chúng nã đạn như vậy, chúng đã tống khứ thổ dân Anh-điêng đi. Ồ, chao ôi! Một vết nhơ trên lá cờ, vì cách mà chúng đã đối xử với những thổ dân Anh-điêng. Thế đấy.

347 Nhưng nên nhớ, Kinh Thánh nói, “Giờ đến để Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt chúng là những kẻ hủy diệt trái đất.” Và cả thế gian!

348 Hãy nhìn xem những thung lũng. Ngày nọ, tôi đang đứng tại đó, nhìn xuống thung lũng ở Phoenix. Đi lên Núi phương Nam, vợ tôi và tôi đang đứng ở đó, và nhìn xuống Phoenix. Và tôi nói, “Điều đó chẳng kinh khủng sao?”

Nàng hỏi, “Kinh khủng à? Anh có ý nói gì vậy?”

349 Tôi nói, “Tội lỗi. Và biết bao nhiêu tội tà dâm, và say sưa, và sự chửi rủa, và Danh của Chúa bị lạm dụng, trong thung lũng đó; với khoảng chừng một trăm và—bốn mươi, năm mươi ngàn người, hay có lẽ hai trăm ngàn dân, trong thung lũng đó!”

350 Tôi nói, “Cách đây năm trăm năm, hay một ngàn năm, chẳng có gì cả ngoài xương rồng, cây muồng, và những sói rừng già chạy lên xuống bãi cát sông tại đó, bãi—bãi đất phù sa.” Và tôi nói, “Đó là cách Đức Chúa Trời đã làm nên nó.”

351 Nhưng, con người đến. Anh ta đã làm gì? Anh ta làm đất bốc mùi ô uế. Các đường phố đầy dẫy sự làm cho tức giận. Các cống rãnh, các...Và những dòng sông ô nhiễm với—với sự ô uế. Họ không thể...Ồ, tốt hơn anh em đừng múc nước ở đó để uống; anh em sẽ nhiễm bất kỳ bệnh gì. Hiểu không? Hãy nhìn nó. Không chỉ tại đây, nhưng, trên khắp thế giới, các thứ bị ô nhiễm!

352 Và thế gian, thiên nhiên, (Chúa thương xót!) cả thế giới...và ở trong những cơn đau sinh nở. Thế giới đang gắng sức, nó đang “đau đẻ,” Ê-sai đã nói. Chuyện gì vậy? Nó đang ở trong...gắng sức sanh ra một thế giới mới, cho Ngàn năm bình an, ở đó hết thảy...?...Đang gắng sức sinh ra một thế giới mới, cho một dân mới mà sẽ không phạm tội và làm ô nhiễm nó. Đúng thế. Nó đang đau đẻ. Đó là lý do mà—mà...Chúng ta đang ở trong cơn đau sanh nở, Đấng Christ, để sanh ra Nàng Dâu. Mọi thứ đang đau đớn và rên xiết. Đấy, có điều gì đó sắp sửa xảy ra.

353 Và Tai vạ thứ Sáu này bùng nổ ra. Thừa anh em, động đất bùng nổ ra, và những vì sao rung chuyển, những núi lửa sẽ tới, và trái đất sẽ tự đổi mới. Nham thạch mới sẽ vỡ ra từ tâm quả đất. Và nó sẽ nghiền nát, mọi thứ xoay quanh và xoay quanh và xoay quanh, khi nó xoay tròn trong nơi xa kia.

354 Và tôi nói cho anh em, một buổi sáng khi Chúa Jê-sus và Nàng Dâu của Ngài trở lại đất, sẽ có một vườn địa đàng của Đức Chúa Trời ở đó. Mà, ồ, chao ôi, những chiến binh của chiến trận xưa, bước xuống qua nơi đó với những bạn bè và những người yêu dấu của họ. Những bài thánh ca sẽ tràn ngập không trung, của đoàn Thiên binh. “Ồ, mọi sự đã được trọn, hồi đây tứ trung tín và ngay lành của Ta. Hãy đi vào hưởng sự vui mừng của Chúa, đã được sẵn dành cho ngươi, giống như ngươi đã có ở đó trước khi Ê-va khởi sự lăn quả bóng vào tội lỗi.” A-men! Chà! Vâng.

355 Ấn thứ Sáu sẽ làm điều gì đó. Vâng, thưa quý vị. Thực sự cả thế giới đang rên rỉ và đau đớn, trông chờ thời đại Ngàn năm!

³⁵⁶ Bây giờ, thế gian giờ đây quá chìm ngập với sự ô uế! Mà tôi tin, tôi đã giảng ở đây, tại đền tạm này, cách đây không lâu, *Thế Giới Đang Tan Rã Từng Phần*. Điều đó chính xác. Hãy xem những gì đang tan rã từng phần trong thế giới. Nhìn xem, mọi thứ đang tan rã, của nó. Chắc chắn, là vậy. Nó thì—nó thì phải tan rã từng phần. Vâng, thưa quý vị.

³⁵⁷ Hãy nhìn, cơ cấu của nó! Cho phép tôi tỏ cho anh em thấy lý do thế giới phải làm điều đó. Cơ cấu của thế giới này, sắt, và đồng, và các vật liệu của trái đất này, đã bị rút ra khỏi nó, cơ cấu của nó, để dùng cho chiến tranh và nền công nghiệp, cho đến khi nó gần như sẵn sàng...Ồ, chúng ta đã không bao giờ có một cơn động đất cho đến ngày nọ, ở trên đây trong phần này của đất nước; đúng ngày nọ ở đây, anh em thấy, St. Louis và xuống qua nơi đó. Nó đang trở nên quá mỏng manh. Họ đã rút mọi thứ ra khỏi nó rồi. Hiểu không?

³⁵⁸ Nền chính trị của nó rất ô nhiễm, đến nỗi hầu như không có một người thật thà nào ở giữa vòng họ, đấy, hệ thống của nó. Đạo đức của nó rất thấp kém, nó thật sự chẳng có gì cả. Tất cả là vậy. Hiểu không? Chắc chắn. Tôn giáo của nó bị thối nát. Vâng, thưa quý vị.

³⁵⁹ Đó là lúc dành cho Ấn thứ Sáu, chẳng bao lâu nữa, được mở ra. Và khi nó đến, ồ, chào ôi, nó chấm hết! Nàng Dâu đã đi, nàng đã làm...Nữ Hoàng đã đến lấy chỗ của Nàng; Nàng đã kết hôn lúc ấy, với Vua, trong khi biến cố này đang diễn ra. Và dân sót lại của Y-sơ-ra-ên được đóng ấn và sẵn sàng ra đi, và rồi thiên nhiên để cho đi. Ồ, thật là thời giờ vĩ đại!

³⁶⁰ Chú ý câu cuối cùng của Ấn thứ Sáu, đã mở ra. Những kẻ mà nhạo cười sự rao giảng về Lời, về Lời được chứng thực của Đức Chúa Trời hằng sống; khi những vị tiên tri đứng đó và thi hành những phép lạ, đóng mặt trời lại, và mọi thứ khác, và xuyên suốt thời đại. Đấy, “Họ kêu gào cho những văng đá và những ngọn núi che giấu họ,” đấy, giấu họ khỏi Lời mà họ đã nhạo cười, bởi vì họ nhìn thấy Ngài đến. “Hãy che giấu chúng tôi khỏi cơn thịnh nộ của Chiên Con.” Ngài là Lời. Hiểu không? Họ đã nhạo cười Lời. Và đây là Lời, nhập thể. Và họ làm trò cười về Nó; cười nhạo chúng, làm trò cười chúng. Và Lời nhập thể đã đến trước họ!

361 Tại sao họ đã không ăn năn? Họ không thể. Thật quá trễ, rồi. Vì vậy, họ đã biết điều đó, sự trừng phạt. Họ nghe Nó. Họ đã ngồi trong những buổi nhóm giống như thế này và biết về Nó. Và họ đã biết rằng những điều mà các vị tiên tri đó, đã tiên báo, đang nhìn thẳng vào mặt họ, sự việc mà họ đã chối bỏ. Họ đã hất hủi sự thương xót cho thì giờ cuối cùng.

362 Và khi anh em bác bỏ sự thương xót, không còn lại gì nữa ngoài sự phán xét. Khi anh em bác bỏ sự thương xót; cứ suy nghĩ về điều đó.

363 Và họ ở đấy. Họ không còn nơi nào để đi, không nơi ẩn náu. Và Kinh Thánh nói tại đây, “Chúng kêu cầu sự...Kêu khóc với đá và núi, rằng, ‘Hãy rơi xuống chận trên chúng ta, và che cho chúng ta tránh khỏi—khỏi mặt của...và khỏi cơn giận của Chiên Con.’” Họ đã cố ăn năn, nhưng Chiên Con đã đến để tuyên bố quyền Sở hữu của Ngài, đấy. Và họ kêu với đá và núi. Đã cầu nguyện, nhưng những lời cầu nguyện của họ quá trễ.

364 Thưa anh em, chị em của tôi, sự nhân từ và thương xót của Đức Chúa Trời, rộng mở cho dân sự. Trong khi, Y-sơ-ra-ên bị mù loà vì điều này, vì tại đây, khoảng hai ngàn năm trước, để ban cho chúng ta một cơ hội để ăn năn. Các anh chị em có bác bỏ ơn thương xót đó không? Có không? Anh chị em có chối bỏ điều Đó không?

365 Anh chị em là ai, dầu sao đi nữa? Anh chị em đã đến từ đâu? Và anh chị em đang đi đâu? Anh chị em không thể hỏi bác sĩ, anh chị em không thể hỏi người nào trên thế giới, và không quyển sách nào anh chị em đọc, mà có thể bảo cho anh chị em biết mình là ai, anh chị em đến từ đâu, và anh chị em đang đi đâu, ngoài Sách này.

366 Bây giờ, anh chị em biết, anh chị em không có Huyết Chiên Con để hành động thay anh chị em, anh chị em nhìn thấy mình được hướng về đâu. Vậy, nếu—nếu Đức Chúa Trời đã làm điều đó cho anh chị em, thì điều ít nhất chúng ta có thể làm là tin nhận những gì Ngài đã thực hiện. Đó là tất cả những gì Ngài yêu cầu chúng ta làm.

³⁶⁷ Và trên cơ sở của điều này, nếu tôi đi xa hơn, tôi sẽ phải đi ngay vào Tai vạ đó, tất cả điều đó, buổi nhóm tối mai. Và bây giờ tôi không thể làm điều đó, không thể đi xa thêm nữa. Tôi đã đánh dấu nó xuống đây, một gạch chéo, “dừng tại đây,” đấy. Vậy, thế thì, tôi—tôi phải đợi cho đến ngày mai.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát.

³⁶⁸ Thưa bạn yêu quý của tôi, nếu bạn chưa, chưa—chưa tiếp nhận tình yêu của Đức Chúa Trời này mà tôi đang nói về! Nếu bạn chưa...Hãy lắng nghe kỹ điều này bây giờ. Nếu bạn chưa tiếp nhận tình yêu và sự thương xót của Ngài, bạn sẽ phải chịu sự phán xét và cơn thịnh nộ của Ngài.

³⁶⁹ Bây giờ, bạn, tối nay, đang ở trong cùng một chỗ mà A-đam và Ê-va đã ở trong vườn Ê-đen. Bạn có quyền. Bạn là một tác nhân đạo đức tự do. Bạn có thể đi đến Cây Sự Sống, hay bạn có thể nhận lấy kế hoạch của sự phán xét. Nhưng, hôm nay, trong khi bạn còn có cảm xúc, trong đầu óc tỉnh táo của mình, và bạn đủ khoẻ mạnh để—để đứng lên và tin nhận nó, tại sao bạn không làm điều đó nếu bạn chưa làm nó.

³⁷⁰ Có những người ở tại đây mà chưa, cho đến bây giờ, chưa làm điều đó không? Nếu là vậy, mời các bạn đưa tay lên, nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Tôi muốn làm điều đó bây giờ. Tôi không muốn điều này đến.” Vậy thì hãy nhớ, thưa các bạn...Xin Chúa ban phước cho các bạn. Thế là tốt. Tôi có...

³⁷¹ Đây không phải là những ý kiến của tôi về điều này. Tôi—tôi...Đây không phải là những gì tôi đã nghĩ; điều này hoàn toàn từ tôi. Tôi xin thề, Đức Thánh Linh biết điều đó. Và anh em chờ đợi, nếu Chúa muốn, tối mai, tôi muốn tỏ cho anh em thấy một sự màu nhiệm đang xảy ra mọi lúc, ngay tại đây trong buổi nhóm này. Tôi nghi ngờ rất nhiều anh em đã từng nhìn thấy nó hay không, đấy, những gì đã—đã xảy ra. Nó là điều gì đó được đặt ngay tại đây trước anh em. Và tôi đã quan sát, mỗi đêm, điều này, vì nó dấy lên, cho người nào đó nói, “Tôi thấy nó.” Hiểu không?

³⁷² Dừng từ chối Nó, xin đừng, tôi yêu cầu anh em; nếu bạn không phải là người Cơ-đốc, nếu bạn—bạn không ở dưới Huyết, nếu không được tái sinh, được đầy dẫy Đức Thánh Linh.

373 Nếu anh em chưa bao giờ có lời xưng nhận công khai về—về Chúa Jêsus Christ, bằng cách chịu báp têm trong Danh Ngài, để làm chứng cho sự chết, chôn và sự sống lại của Ngài, rằng anh em đã tin nhận, thì nước đã sẵn sàng. Họ đang chờ đợi. Những áo dài được trang bị tại đây, và mọi thứ đều sẵn sàng.

374 Đấng Christ đứng sẵn sàng, với đôi tay giang ra, để tiếp nhận anh em. Trong một giờ nữa kể từ lúc này, sự thương xót đó có thể không được nói rộng đến cho anh em. Anh em có thể xây bỏ nó đi trong lần cuối cùng; nó sẽ không bao giờ chạm đến lòng của anh em nữa. Trong lúc anh em còn có thể, trong lúc anh em còn có thể, tại sao anh em không làm điều đó? Bây giờ trong lúc...

375 Tôi biết cách thông thường, thường lệ, là đưa dân sự đến bàn thờ. Chúng ta làm điều đó, và điều đó thì tốt hoàn toàn. Vào lúc này, chúng ta có mặt thật đông đúc tại đây như vậy, ngay chung quanh bàn thờ, đến nỗi tôi không thể làm điều đó được.

376 Nhưng tôi muốn nói điều này. Trong thời sứ đồ, họ bảo, “Nhu nhiều người tin đã chịu phép báp-tem.” Hiểu không? Thật nếu anh em có thể, thật sự, tận trong lòng mình! Tất cả là đây. Nó không phải—nó không phải là cảm xúc, mặc dầu cảm xúc có đi kèm theo nó. Giống như những gì tôi đã nói, hút thuốc và say xỉn không phải là tội lỗi; nó là thuộc tính của tội lỗi; nó tỏ cho thấy anh em không tin. Hiểu không? Nhưng khi anh em thật sự tin trong lòng mình, và anh em biết điều đó trên cơ sở của, nơi mà anh em đang ngồi ở đó, anh em tin nhận nó bằng cả tấm lòng, điều gì đó sẽ xảy ra ngay tại đó. Nó sẽ xảy ra.

377 Rồi anh em có thể đứng như một người làm chứng cho điều đó, rằng điều gì đó đã xảy ra. Thế thì hãy bước đến dòng nước, nói, “Tôi muốn tỏ cho hội chúng thấy, tôi muốn chứng minh, tôi muốn có lập trường về lời chứng của tôi, rằng tôi sẽ nhận lấy chỗ của mình với Nàng Dâu. Tôi đứng tại đây bây giờ để được báp-tem.”

378 Tôi biết rằng có nhiều phụ nữ trên thế giới tối nay, những phụ nữ tốt quý, nhưng tôi chỉ thấy một người trong số đó. Có một người trong họ đó là vợ tôi. Nàng đi về nhà với tôi. Ban đầu, nàng chưa phải là vợ của tôi; nhưng nàng đã trở thành vợ tôi, nàng mang lấy tên tôi.

³⁷⁹ Ngài đang đến. Có nhiều phụ nữ, các giáo hội, trên thế giới, nhưng Ngài đang đến vì Vợ Ngài. Nàng được gọi bởi Danh Ngài. “Họ là những người ở trong Đấng Christ mà Đức Chúa Trời sẽ mang đi với Ngài.” Làm thế nào chúng ta đi vào trong Nó? “Bởi một Thánh Linh hết thảy chúng ta được báp-tem trong một Thân.”

³⁸⁰ Bây giờ trong lúc chúng tôi cầu nguyện, anh chị em cũng cầu nguyện. Bên trong hay bên ngoài, có những nhóm lớn trong các căn phòng, bên ngoài, đứng xung quanh, ngoài đường phố. Nhưng bây giờ trong lúc—trong lúc anh chị em...Chúng tôi không thể gọi anh chị em lên bàn thờ tại đây. Nhưng, hãy tạo nên bàn thờ, trong lòng anh chị em. Và ngay trong lòng mình, thưa, “Lạy Chúa Jêsus, con tin điều này. Con đứng ngoài đây trong không khí đêm nay. Con cảm thấy nóng cháy, trong căn phòng bé nhỏ này. Con đang ngồi trong nơi đây, giữa dân sự này. Con—con—con—con—con không muốn là...con không thể bỏ lỡ; con không thể chịu đựng được điều đó.”

³⁸¹ Mọi việc, như tôi đã nói với anh em tối hôm qua, và, thật thế, Chúa biết tôi nói Lẽ thật. “Tôi không nói dối,” như Phao-lô đã nói. Khái tượng đó, hay bất kể là cái gì; tôi đã đứng tại đó, nhìn, và cứ tiếp tục đáp lại dân sự, thật giống như tôi đang đứng ngay tại đây. Đừng bỏ lỡ nó, anh em hay chị em tội nghiệp của tôi; đừng làm thế. Tôi biết anh chị em đã nghe giảng, anh chị em đã nghe *điều này, điều nọ*, và các câu chuyện, tất cả điều đó. Nhưng xin để... Cứ lắng nghe. Vì tôi, đây là...Tôi biết đó là Lẽ thật, đấy. Anh chị em cứ...Tôi—tôi không thể nào làm rõ ràng hơn nữa, đấy. Đừng bỏ lỡ nó. Nó là của hết thảy anh chị em.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

³⁸² Lạy Chúa Jêsus, tại đây trước con là một hộp khăn tay mà tượng trưng cho những người đau. Khi con cầu nguyện trên chúng, đặt tay trên chúng, như Kinh Thánh đã nói, “Họ đã lấy từ thân thể của Phao-lô, những chiếc khăn tay và những tạp dề, những tà linh đi ra khỏi dân sự, và những dấu hiệu vĩ đại đã được thực hiện.”

³⁸³ Bởi vì, họ đã thấy Phao-lô, mà họ biết Thần của Đức Chúa Trời ở trong ông. Họ biết ông là—ông là một người lạ, mà, những

điều ông nói về, về Lời. Ông chắc hẳn đi lấy lời Hê-bơ-rơ cổ xưa của nhà hội Hê-bơ-rơ, và mang nó đến với sự sống, và đặt nó trong Đấng Christ. Họ biết Chúa ở trong người. Rồi họ đã thấy Đức Chúa Trời làm những công việc lạ lùng và quyền năng bởi ông, báo trước những sự việc và nó sẽ xảy ra cách ấy, và họ biết rằng ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời.

³⁸⁴ Chúa ôi, con cầu xin Ngài sẽ khen thưởng những người này vì sự tôn kính của họ đối với Lời, và chữa lành cho họ vì cơ Đức Chúa Jêsus. Bên ngoài đây trong hội chúng, Chúa ôi, có dân sự đang ngồi nghe, giống như những người đã nghe sứ đồ Phi-e-rơ giảng vào Ngày lễ Ngũ tuần. Thật ông đã đi về trong Lời, và hiểu được Lời! Và ông nói, “Giô-ên đã nói, trong những ngày sau rốt những điều này sẽ xảy ra. Và Đây là điều đó.” Và ba ngàn người đã tin Nó, và đã được báp-tem.

³⁸⁵ Và, lạ Cha, ngày hôm nay chúng con đứng tại đây bởi ân điển của Ngài. Và đó không phải bởi vì rằng—rằng đó là một dân đặc biệt, nhưng chính là bởi vì (giống như trong thời đại của sư tử, hay bò đực, hay con người) đó là thời đại chim ưng. Đó là sự xúc dầu của thời đại. Đó là thời đại mà chúng con đang sống trong. Đó là công việc của Đức Thánh Linh cho thời đại đặc biệt này, để chứng minh rằng Đức Chúa Jêsus không chết. Những điều mà Ngài đã phán rằng Ngài sẽ thực hiện ngay trước khi những Ánh sáng chiều tối tắt dần, và ở đây chúng con đã nhìn thấy Ngài thực hiện điều đó, ngay trên đường đi xuống. Chúng con đã nhìn thấy Nó giáng xuống trong nghiên cứu khoa học và đã chụp tấm hình của Ngài; Trụ Lửa vĩ đại Đấng đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên; Đấng đã gặp Phao-lô trên đường.

³⁸⁶ Và chúng con biết, cũng Trụ Lửa này đã dẫn Môi-se xuống nơi đó trong đồng vắng, cũng bởi Trụ Lửa ấy người đã viết nhiều Sách trong Kinh Thánh, vì người đã được xúc dầu bằng Lời.

³⁸⁷ Cùng Trụ Lửa này giáng trên Phao-lô, trên đường đến Đa-mách, ông đã viết nhiều Sách trong Kinh Thánh, được gọi là Lời của Đức Chúa Trời.

³⁸⁸ Và bây giờ, lạ Chúa, cùng Trụ Lửa đó, bởi chứng cứ của sự kiểm chứng về Lời, và bởi nghiên cứu khoa học, chúng ta thấy Nó ở đây đang khai thị Lời của Chúa.

389 Lạy Chúa, xin cho dân sự được thức tỉnh nhanh chóng, Chúa ôi, một cách nhanh chóng! Những người mà có tên của họ được ghi vào Sách Sự Sống; khi những chớp sáng Này băng qua đường lối họ, xin cho họ nhìn thấy. Giống như người đàn bà hèn mọn, có tiếng xấu bên giếng ngày ấy, nàng đã nhận ra nhanh chóng, và biết Nó là lời Kinh Thánh.

390 Và bây giờ, lạy Cha, con nguyện xin để tất cả sẽ tin nhận Ngài vào lúc này, trong lòng họ, sẽ ổn định điều đó mãi mãi, vào giờ này, rằng họ đã xong với tội lỗi; điều đó sẽ đẩy lên và chuẩn bị cho sự xưng nhận công khai bây giờ, về phép báp-tem trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, cho sự tha tội họ; để tỏ cho thấy rằng họ tin rằng Đức Chúa Trời đã tha thứ họ, và họ nhận lấy như Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

391 Rồi, Cha ôi, xin tuôn đổ Đức Thánh Linh, của Dầu, ở trên họ, để họ có thể được đặt vào trong sự hầu việc Chúa là Đức Chúa Trời, để họ có thể là những công nhân trong thời đại sau rốt, gian ác này, vì chúng con nhận biết mình chỉ còn một thời gian ngắn. Và Hội thánh có thể đi bất cứ lúc nào.

392 Chiên Con có thể, bất cứ lúc nào, rời đền thánh ở trên Đó, hay Ngai của lễ, bước tới Ngai Đức Chúa Trời nơi đặt của tế lễ, và rời mọi sự chấm dứt; không còn có hy vọng nào cho thế gian nữa; nó xong rồi. Rồi thế gian đi vào sự xáo động, của những cơn động đất, và—và sự rung chuyển lớn như nó đã có ở sự sống lại. Và—và, sự—sự...

393 Khi Đấng Christ sống lại từ hầm mộ, thì những thánh đồ sống lại, điều giống như vậy sẽ xảy ra. Chúa ôi, nó có thể xảy ra vào bất cứ lúc nào. Chúng con đang trông đợi ngày vui mừng đó đến.

394 Xin nhận lấy con cái Ngài dưới cánh tay Ngài, Cha ôi, giờ này. Kéo những con chiên vào ngực Cha. Xin nhậm lời. Và nuôi họ bằng Lời, cho đến khi họ mạnh mẽ để hầu việc. Chúng con giao phó họ cho Ngài giờ này, Chúa ôi. Xin đáp lời cầu nguyện này.

395 Lạy Cha, Ngài phán, trong Mác, chương thứ 11, “Khi các người cầu nguyện, đứng cầu nguyện, hãy tin rằng các người nhận được điều mình cầu xin, và các người sẽ có được nó.”

396 Và với tất cả tấm lòng con hướng đến Ngài đang khải thị những điều này qua các năm, và những Ấn này tại đây trong tuần vừa rồi này; con tin Ngài, Chúa là Đức Chúa Trời ôi, rằng đây là thì giờ, gần rồi bây giờ, gần hơn chúng con thực sự đang nghĩ, về sự đến gần của Ngài.

397 Xin đáp lời cầu nguyện của con. Và cầu xin mỗi con cái được kêu gọi của Chúa, mà đang nghe cách xa tại đây, hay là bằng ghi âm vang tới, xin cho vào lúc ấy...Con tuyên bố với họ vì Nước Đức Chúa Trời, trên cơ sở biết rằng đây là Lời mà đang được khải thị. Xin để cho Ánh sáng chiều tối chiếu soi, Cha ôi. Con giao phó họ cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

398 Bây giờ, tất cả, những người bên trong hay bên ngoài, mà tin, và chưa bao giờ xưng nhận công khai niềm tin của—của mình, rằng anh chị em đã xong với tội lỗi; và anh—anh chị em muốn được ơn thương xót của Đức Chúa Trời, và anh chị em tin nhận trong Đức Chúa Jêsus Christ. Hồ nước...Họ sẽ sẵn sàng để làm phép báp-tem cho người nào muốn chịu báp-tem, ngày hôm nay hay ngày mai, ngay bây giờ hoặc bất kể khi nào có thể được.

399 Anh chị em có thích Ấn thứ Sáu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em thấy Nó được mở ở đâu bây giờ? [“A-men.”] Anh chị em có tin Nó không? [“A-men.”]

400 Có lời nói, “Ai tin lời đã rao truyền của chúng ta? Và cánh tay của Chúa đã tỏ ra cho ai?” Hiểu không? Hãy tin lời ký thuật, rồi cánh tay của Chúa được tỏ ra. Cánh tay, Lời Đức Chúa Trời, được bày tỏ.

401 Bây giờ ý Chúa, sáng mai, tôi sẽ cố gắng hết sức để giải đáp những câu hỏi đó. Tôi có lẽ sẽ mất hết thì giờ còn lại đêm nay, và, hay phần lớn của nó, để cầu nguyện, cho họ. Tôi đang có khoảng từ một đến ba tiếng một đêm. Tôi không hề đi ngủ trước một giờ đêm qua, và cho tới ba giờ sáng tôi còn nghiên cứu. Hiểu không? Hiểu không?

402 Tôi sẽ phải giải đáp điều này. Đúng thế. Chúng ta cũng quá gần cho bất cứ điều gì, sự đại đột nào, hay bất kỳ sự tự phụ, hoặc sự tin nửa vời nào. Tôi phải nhìn thấy nó, trước tiên. Và rồi, khi tôi nhìn thấy nó, nó cũng phải ở trong Lời. Và cho đến nay, bởi

ân điển của Đức Chúa Trời, chúng thật hoàn hảo. Tôi đã nhận lấy điều đó qua mọi cách, anh em biết điều ấy, và nó thì—nó thì hòa hợp với nhau.

403 Đó phải là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bởi vì, không phải chỉ như nói điều Đó vì tôi biết Nó, tự tôi, nhưng Lời của Chúa là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Và ở đây là Lời ấy, nhận lấy những gì Ngài ban cho tôi, và hòa hợp Nó với nhau và tỏ cho anh chị em thấy. Vì vậy anh chị em biết, chính anh chị em, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không?

404 Đây là Lời, nói vậy. Và rồi sự khải thị mà Ngài ban cho tôi, thì ngược lại với những gì bất cứ ai trong chúng ta từng nghĩ; ồ, trái ngược với điều tôi đã nghĩ, vì tôi chưa từng đi vào Điều đó giống như thế. Nhưng bây giờ, chúng ta thấy, nó phù hợp với nhau hoàn toàn. Và Nó là gì? Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không? Thật chính xác. Nó là một chỗ được mở ra, đang nắm giữ tại đó, cho thời đại này, và rồi Chúa đến và đẩy Nó vào đúng như thế. Vậy, anh em thấy, Nó đấy. Nó, Nó là—ấy là Chúa. Ồ, tôi yêu mến Ngài! Tôi yêu mến Ngài với cả tấm lòng.

405 Bây giờ nên nhớ, anh em...Chúng ta không thể đến bàn thờ được. Nhiều người đưa tay lên. Vậy thì, đấy, đó là một vấn đề cá nhân, với anh em. Đó là bất cứ điều gì anh em muốn làm. Hiểu không?

406 Giờ đã rất gần, anh em nên thúc bách hết sức như có thể được, không phải bị kéo đi. Đấy, cứ gắng sức, cố gắng để đi vào, “Lạy Chúa, đừng để con ở ngoài. Đừng để con ở ngoài, Chúa ôi. Những cánh cửa đang đóng lại; ước gì con có thể vào bên trong!” Hiểu không?

407 Đức Chúa Trời sẽ đóng cửa lại một ngày kia. Ngài đã làm trong thời của Nô-ê, và họ đã đập lên cửa. [Anh Branham gõ trên bục giảng nhiều lần—Bt.] Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”]

408 Bây giờ hãy nhớ, Kinh Thánh nói, rằng, “Trong canh thứ bảy.” Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Một số người đã ngủ gục trong canh đầu tiên, thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu,

thứ bảy. Nhưng, trong canh thứ bảy, sẽ có một sự công bố, một tiếng kêu, “Chàng Rể đến! Hãy đi ra để gặp Chàng.”

409 Những nữ đồng trinh ngủ gục nói, “Này, tôi muốn có ít Dầu đó lúc này.”

410 Nàng Dầu đáp, “Tôi chỉ có đủ cho chính mình thôi; chỉ vừa đủ. Nếu chị muốn có Nó, chị đi cầu nguyện để có Nó.”

411 Anh em há không nhìn thấy những nữ đồng trinh ngủ gục bây giờ sao? Hãy nhìn vào tín đồ Tân giáo, Trưởng Lão, Lutheran, và mọi thứ, đang cố gắng. Và rắc rối của nó là, thay vì cố gắng để có được Đức Thánh Linh, thì họ đang cố gắng nói tiếng lạ.

412 Và nhiều người trong họ nói tiếng lạ, và xấu hổ để đến hội thánh này để được cầu nguyện cho; muốn tôi đến nhà họ và cầu nguyện cho họ. Anh em gọi đó là Đức Thánh Linh sao? Đó là nói tiếng lạ, mà không có Đức Thánh Linh. Hiểu không?

413 Hiện giờ, tôi tin Đức Thánh Linh nói tiếng lạ. Anh em biết tôi tin điều đó, đấy. Nhưng cũng có sự giả mạo với Nó. Vâng, thừa quý vị. Những—những bông trái của Thánh Linh, chứng minh Nó là gì. Các bông trái của cây chứng minh đó là loại cây gì. Chứ không phải vỏ; bông trái!

414 Bây giờ để ý, rồi, khi nàng đến, đó—đó là giờ cuối cùng. Và ở đó, khi họ đi vào, thì họ đi và nói, “Ồ, tôi tin bây giờ tôi đã có Nó lúc này. Tôi tin tôi đã có Nó. Vâng, chúng tôi đang có Nó.”

415 Tốt hơn là tôi—tôi—tôi không nên nói điều này, đấy, vì có thể gây sự lộn xộn. Ngày nọ khi tôi nói, sự Cát lên, cách Nó sẽ đến như thế nào, tôi—tôi...Bây giờ, nếu anh em nói anh em—anh em sẽ nhận lãnh nó, được rồi. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy tỉnh thức. Hãy tỉnh thức. Được rồi, điều đó tùy thuộc anh em.

416 Khi nữ đồng trinh ngủ gục, thấy đó, mà nghĩ nàng đã được cầu nguyện, để trở lại, Nàng Dầu đã được cất đi rồi. Nó đã đi, mà nàng không biết điều đó; giống như kẻ trộm trong ban đêm. Rồi họ bắt đầu đập trên các cánh cửa. Và điều gì đã xảy ra? Điều gì đã xảy ra? Họ bị quăng vào thời kỳ Hoạn nạn. Kinh Thánh nói, “Sẽ có sự khốc lốc, và than vãn, và ghiền răng.” Đúng thế không?

417 Khi nào điều đó sẽ xảy ra, thưa anh em, chị em, tôi không biết. Nhưng, tôi—tôi, tôi, có thể là thật sự tôi ở đây, giờ này, đấy.

Đây, đây là điều mà... Đây là suy nghĩ của tôi. Hiểu không? Tôi—tôi—tôi tin nó thật gần, tôi—tôi thì... Mỗi ngày tôi—tôi muốn... tôi chỉ đang cố gắng bước đi thật êm dịu như có thể được. Hiểu không? Và bây giờ khi mà, anh em biết, khi mà...

418 Điều gì đó đã xảy ra hôm nay, và tôi đã thấy điều gì đó xuất hiện. Tôi—tôi thật sự...tôi không thể nín lặng nữa, đấy. Ngài ở đấy, đang đứng tại đó, Vầng Sáng quen thuộc ấy đang đứng ngay tại đó. Và Nó đây này. Tôi biết nó là Sự thật.

419 Tôi nghĩ, “Ôi Chúa, con không thể nói điều đó. Con—con không thể nói điều đó. Con không thể.” Tôi chỉ bước ra khỏi căn phòng, đi ra, đi lên đi xuống. Thưa anh em, tôi nghĩ, “Ôi chào! Mình có thể làm gì được? Ồ!” Hiểu không? Và tôi—tôi phải đi câu cá, hay làm điều gì đó, hay là tôi...Ồ, anh em sẽ...anh em... Tôi không thể nói cho anh em biết. Hiểu không?

420 Vậy, chúng ta có một thời giờ tốt đẹp. Phải không? Ngợi khen Chúa! A-men! Hiểu không? Chúng ta ở trong một—chúng ta ở trong một thời giờ kỳ diệu, đấy, vì tim tôi ngập tràn hạnh phúc và vui mừng.

421 Song khi tôi nghĩ về thế giới này và hàng ngàn người mà tôi biết bị hư mất, bóng đen phủ xuống, hừng, thì lòng anh em thật sự chảy máu. “Anh em có thể làm gì? Anh em có thể làm gì?” Anh em chỉ cảm thấy Đức Thánh Linh kêu gào, trong lòng anh em. Giống như nó đã phải xảy ra trong lòng Chúa chúng ta, khi Ngài nhìn bao quát Giê-ru-sa-lem, dân sự của Chính Ngài, đấy, phán, “Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, Ta thường tức các ngươi, như gà mẹ tức con mình dưới cánh, nhưng các ngươi không muốn.” Anh em thật sự cảm thấy Đức Thánh Linh nói, “Ta muốn tập hợp các ngươi lại, đấy, nhưng các ngươi không muốn.” Hiểu không?

422 Chúng ta, chúng ta ở ngay điều gì đó tại đây, thưa các bạn. Bất kể nó là gì, Đức Chúa Trời biết. Không ai, không ai biết khi nào biến cố sẽ xảy ra. Đó là sự bí mật. Không ai biết khi nào nó sẽ xảy ra.

423 Nhưng Đức Chúa Jêsus đã phán bảo chúng ta, “Khi các ngươi nhìn thấy những điều này, tất cả những điều này.” Giống như những gì tôi đã nói, so sánh với Ấn thứ Sáu, với những gì Ngài

đã phán trong Ma-thi-ơ 24. Bây giờ hãy nhớ những gì Ngài đã phán, “Khi các người nhìn thấy những điều này đến, bắt đầu ứng nghiệm, thì thời giờ đang ở cửa.” Hãy xem chính câu kế tiếp, câu 30—câu 30 và 31 tiếp theo ở dưới, câu 32, 33.

424 Ngài phán, “Và Ngài sẽ sai các thiên sứ của Ngài đến bốn góc trời, tới bốn phương, để nhóm những kẻ được Chọn của Ngài.” Đúng thế không?

Ngài phán, “Bây giờ hãy học biết một...”

425 Bây giờ hãy nhớ, Ngài dừng ngay tại đó. Ngài không hề đi tiếp, sau Ấn thứ Sáu đó. Ngài đã không hề nói điều gì về Ấn thứ Bảy. Ngài nói Ấn thứ Nhất, thứ Nhì, thứ Ba, thứ Tư, thứ Năm, và thứ Sáu. Nhưng Ngài ngừng ở đó, không hề đề cập gì về Nó.

426 Hãy xem điều kế tiếp Ngài phán, “Vậy hãy nghe lời ẩn dụ.” Hiểu không? Rồi Ngài bắt đầu ẩn dụ. Ngài phán, “Những điều này sẽ xảy ra.”

427 Ngài đang giải đáp cho họ ba câu hỏi. “Những dấu hiệu này... sẽ là gì? Và dấu hiệu sự Tái lâm của Ngài là gì? Dấu hiệu của sự tận thế, sẽ là gì?”

428 Và Ấn thứ Sáu, ở đó, là sự chấm dứt của thế gian. Và tiếng của thiên sứ thứ bảy... “Đã đưa tay mình lên, và thề bởi Ngài rằng sống đời đời mãi mãi, rằng thời giờ sẽ không còn nữa.” Trái đất đang sanh ra đất mới. Nó chấm dứt.

429 Và chúng ta đây này, ở ngay đây tại cánh cửa.Ồ, tôi run rẩy. “Lạy Chúa, và con phải làm gì? Điều gì—điều gì khác con có thể làm?” Hiểu không? Và, rồi, cứ nghĩ về việc nhìn thấy nơi đó và những người yêu quý kia! Tôi đứng đó, nhìn lại chính mình. Và tôi nghĩ, “Ôi Chúa, tại sao, họ—họ không thể bỏ lỡ điều này. Con—con—con phải thúc đẩy họ. Con nên xuống với cử tọa và đón họ, và thúc đẩy họ.” Anh em không thể làm điều đó. Anh em...

430 “Và không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo người ấy đến.” Nhưng đây là một sự an ủi mà chúng ta có, “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến.”

431 Nhưng những người còn lại của họ, với những tổ chức đó, phụ thuộc vào họ giống như thế, đấy. “Và kẻ đó lừa dối tất cả những người mà sống trên, cư ngụ trên đất, mà tên của họ không

được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con, bị giết từ khi sáng thế.” Ô, chao ôi! Vì vậy, anh em thấy, đó là điều đáng buồn.

⁴³² Điều duy nhất anh em có thể làm là cứ—cứ—cứ—cứ ở lại sống đúng với Lời. Hãy xem chỉ bất cứ điều gì Ngài bảo làm, và rồi làm điều đó. Hiểu không? Bất kể điều gì Ngài bảo làm; hãy làm điều đó.

⁴³³ Và anh em nhìn ra ở đó, và nói, “Ồ, chao ôi! Họ làm điều này, rồi...Ồ!” Nó thật sự...

⁴³⁴ Anh em không nhận biết trạng thái căng thẳng thật là thế nào! Bây giờ tôi muốn nói điều này. Tôi cho là những cuộn băng đã hết. Nhiều người nói, “Anh Branham, với một linh vụ thuộc loại đó...” (Tôi phải xem, bởi vì nhiều người cứ lấy những cuộn băng và cứ cố lấy ra từng đoạn, anh em biết đấy.) Vì thế khi họ nói, “Anh Branham, ước mong chúng tôi có một chức vụ,” anh chị em không biết mình đang nói điều gì. Anh chị em, thành thật, anh chị em không biết điều gì thích hợp với nó, thừa anh em, chị em. Ô, chao ôi! Và còn trách nhiệm, khi mà anh em có những người mà bám vào những gì anh em nói! Nên nhớ, nếu anh em nói với họ điều gì sai trật, Đức Chúa Trời sẽ đòi huyết của họ ở tay anh em. Thế thì, anh em hãy suy nghĩ về điều đó. Đó là một điều kinh khủng.

⁴³⁵ Vậy, hãy đáng yêu. Hãy yêu Chúa Jêsus với cả tấm lòng mình. Cứ thật...Hãy giản dị. Đừng bao giờ cố—cố hình dung ra bất kỳ điều gì. Cứ sống đơn sơ, trước mặt Đức Chúa Trời. Vì, hể anh em càng cố hình dung ra, anh em càng trở nên xa cách Ngài. Hiểu không? Cứ đơn sơ tin Ngài.

Nói, “Vậy thì, ờ, khi nào Ngài sẽ đến?”

⁴³⁶ Nếu Ngài đến hôm nay, tốt thôi. Nếu Ngài đến hai mươi năm nữa, điều đó vẫn tốt thôi. Tôi sẽ cứ đi con đường tôi đang đi bây giờ, đi theo Ngài. “Lạy Chúa, nếu Ngài có thể sử dụng con bất cứ nơi đâu, con đây, Chúa ôi.” Nếu là một trăm năm nữa, nếu cháu nội-chất-chít-chít-chít của tôi vẫn còn sống để thấy điều đó đến, để cho...“Lạy Chúa, con không biết khi nào nó sẽ xảy ra, nhưng xin để con cứ bước đi đúng đắn hôm nay, chỉ với Ngài.” Hiểu

không? Tôi—tôi muốn... Vì, tôi—tôi sẽ sống lại vào ngày ấy, cũng y như tôi đã chợp mắt một lát nơi nào đó.

437 Đến nơi đó, cung điện vinh hiển đó bên xa kia, Vương quốc của Đức Chúa Trời ở đó, nơi mà tất cả những người già sẽ trẻ lại, nơi họ mặc áo trắng rỗi! Những người nam và người nữ đã đổi thay, trong vẻ đẹp, chính nghệ thuật của một—của một—một người đẹp trai và một—một người nữ đáng yêu! Đứng tại đó trong tất cả vẻ xinh đẹp và hình tượng của một đôi thanh niên nam nữ, đứng ở đó! Và không bao giờ có thể trở nên già nua, không bao giờ có thể tội lỗi, không bao giờ có thể là điều gì ganh tị, hay căm ghét, hay bất kỳ điều gì! Ô, chao ôi!

438 Tôi nghĩ những cuộn băng ghi âm bây giờ đã tắt rồi. Và tôi—tôi chỉ còn khoảng ba hay bốn phút. Tôi muốn trò chuyện với anh chị em. Điều đó được không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, điều này chỉ là cá nhân, đấy. Bởi vì, ngày mai, tôi—tôi... Điều đó sẽ thật là phi thường! Tôi nghĩ tốt hơn là tôi chỉ nên nói điều ấy bây giờ, đấy, những gì tôi định nói. Tôi... Điều này chỉ dành cho chúng ta bây giờ. Tôi đã thật sự...

439 Anh em biết, tôi—tôi có một người vợ mà tôi yêu thương, và đó là Meda. Và tôi—tôi thậm chí sẽ không kết hôn với nàng, bởi vì tình yêu của tôi đối với người vợ đầu tiên của tôi. Và tuy nhiên, dầu tôi quan tâm nàng nhiều đi nữa, tôi—tôi sẽ không cưới nàng nếu đó không phải là Chúa đã bảo tôi làm điều đó. Và anh em biết câu chuyện ấy; nàng đã bắt đầu cầu nguyện như thế nào, và tôi đã làm thế nào. Và rồi Ngài đã bảo tôi một cách chính xác điều gì để làm, và, “Hãy đi, cưới nàng,” và định thì giờ để cưới. Nàng là một phụ nữ đáng yêu. Và nàng đang cầu nguyện cho tôi tối nay. Và vì vậy bây giờ là tám giờ, ở nhà, có lẽ nàng đang cầu nguyện bây giờ.

440 Bây giờ để ý. Ngày nọ nàng nói với tôi, nàng nói, “Bill này,” nàng nói, “em chỉ muốn hỏi anh một câu hỏi về Thiên đàng.”

Tôi nói, “Được rồi, Meda, gì vậy?”

Nàng nói, “Anh biết em yêu anh.”

441 Và tôi nói, “Vâng.” Nó đúng ngay sau khi điều này đã xảy ra ở đây.

Nàng nói, “Anh biết rằng, Hope cũng yêu anh.”

Tôi nói, “Đúng thế.”

442 Và nàng nói, “Này,” nàng nói, “em không nghĩ mình ganh tỵ,” nàng nói, “nhưng Hope đã qua đời.” Và nàng nói, “Vậy thì, khi chúng ta về Trời...Và anh nói anh đã nhìn thấy nàng ở đó.”

443 Tôi nói, “Nàng đã ở đó. Anh đã nhìn thấy nàng. Anh đã thấy hai lần rồi, ở đó.” Nàng ở đó. Nàng đang đợi tôi đến. Cũng vậy... Sharon cũng vậy. Tôi đã nhìn thấy nó, cũng như tôi đang nhìn thấy anh chị em vậy. Tôi đã thấy nó ở đó. Và tôi nói...

444 Nàng nói, “Ồ, vậy thì, khi chúng ta đến đó,” nói, “người nào sẽ là vợ của anh?”

445 Tôi đáp, “Cả hai. Sẽ không có vợ nào nữa, đấy, tuy nhiên, sẽ là cả hai.”

Nàng nói, “Em không thể hiểu được điều đó.”

446 Tôi nói, “Này, em yêu, ngồi xuống, để anh giải thích điều gì đó cho em.” Tôi nói, “Này, anh biết em yêu anh, và em biết anh yêu em biết chừng nào, và ngưỡng mộ và tôn trọng. Bây giờ, chẳng hạn, chuyện gì xảy ra nếu anh bận quần áo vào, đi xuống phố; và gái điếm nào đó, thật xinh đẹp, và đến khoác tay anh, và nói, ‘Ồ, Anh Branham, em chắc chắn yêu anh,’ rồi giang tay và ôm lấy anh. Em sẽ nghĩ gì?”

Nàng đáp, “Em không nghĩ mình thích điều đó lắm.”

447 Và tôi nói, “Anh muốn hỏi em đôi điều. Em có...Ai là người em yêu thương nhất, nếu phải có sự đối chất, anh hay Đức Chúa Jêsus?” Bây giờ, đó chỉ là gia đình, trò chuyện.

448 Và nàng đáp, “Đức Chúa Jêsus.” Nói, “Vâng, Bill, cũng thật nhiều như em yêu anh, nhưng, trước khi em từ chối Ngài, em sẽ từ chối anh.”

449 Tôi nói, “Cảm ơn em, em yêu. Anh thật vui khi nghe em nói điều đó bây giờ.” Tôi nói, “Bây giờ, điều gì xảy ra nếu người đàn bà thấp hèn như vậy đó sẽ đến với Chúa Jêsus và giang tay ôm Ngài, nói, ‘Chúa Jêsus ôi, con yêu Ngài,’ em sẽ nghĩ gì về điều đó?”

Nàng nói, “Em sẽ thích điều đó.”

⁴⁵⁰ Xem đó, nó thay đổi từ tình yêu có điều kiện sang tình yêu vô điều kiện. Đây, đó là Tình Yêu cao hơn. Hiểu không? Và không có chuyện như chồng và vợ, như...và nuôi nấng con cái. Tất cả xong rồi, nữ—nữ giới và nam giới. Các tuyến hết thấy đều...Chúng đều giống nhau hết thấy, ở đó. Hiểu không? Không còn, chuyện đó nữa. Đây, không còn tuyến tình dục chút nào, không chút nào. Hiểu không? Anh em thật sự là...Vâng, thưa quý vị. Cứ suy nghĩ về chính mình không có tuyến tình dục. Lý do chúng được đặt trong chúng ta là để phủ lại dân số trên đất, anh chị em thấy đó. Nhưng, Ở đó, sẽ không còn Ở đó nữa. Sẽ không còn tuyến giới tính phái nam hay phái nữ nữa. Không.

⁴⁵¹ Nhưng hình tượng nghệ thuật của Chúa sẽ có ở đó. Điều đó hoàn toàn đúng. Nhưng chúng ta sẽ thật sự chân thật. Không—không phải là tình yêu có điều kiện, chút nào; tất cả là tình yêu vô điều kiện. Hiểu không? Cho nên, người vợ sẽ thật sự không hơn là điều gì đó đáng yêu mà là—mà là của anh em, và nàng... Anh chị em thuộc về nhau. Không có chuyện như một...Không, không, thậm chí không có...Đây, tình yêu có điều kiện thậm chí không còn chút nào. Đây, không thể có điều gì như là sự ghen tuông; không có điều gì để ghen tuông. Không có chuyện như vậy ở đây. Anh chị em không bao giờ biết chuyện như thế. Hiểu không? Và chỉ có một người nam trẻ trung đáng yêu và những người nữ trẻ trung, để sống.

Và rồi, sau đó, nàng nói, “Bây giờ em hiểu điều đó rồi, Bill à.”

Tôi nói, “Tốt.”

⁴⁵² Tôi muốn kể cho anh em một chuyện nhỏ đã xảy ra. Đây là một giấc mơ. Tôi đã ngủ. Và tôi chưa bao giờ kể câu chuyện này công khai trước đây. Tôi đã kể cho một đôi người, nhưng chưa bao giờ công khai trước đây, như tôi biết.

⁴⁵³ Tôi—tôi đã nằm mơ, khoảng một tháng sau đó, một ngày nọ, tôi đang đứng, và tôi đang nhìn xem thì giờ vĩ đại mà...Không phải sự phán xét, lúc bấy giờ. Tôi không tin Hội thánh từng đến với, (tôi muốn nói, Nàng Dầu), đi đến sự phán xét. Nhưng, tôi đã ở đó khi những mào triều thiên được ban ra, đấy. Và Ngai lớn vĩ đại—vĩ đại được đặt ở đây. Và Đức Chúa Jêsus và các Thiên sứ báo cáo, và hết thấy, đang đứng ở đó. Và có những bậc thang,

giống như, đi xuống lối này, bằng ngà trắng; chạy xuống, thành vòng tròn, tạo nên một cảnh tượng như thế này, và đi ra, để tất cả đoàn thiên binh vĩ đại này đang đứng ngoài đó có thể nhìn thấy những gì đang xảy ra.

454 Và tôi đứng phía sau, lối phía sau về một bên. Và tôi cứ đứng ở đó, không hề có một ý nghĩ tôi phải bước lên các bậc thang. Tôi đang đứng đó. Tôi có thể thấy...

455 Vị Thiên sứ ghi sổ gọi một tên nào đó; và tôi biết, nhận ra tên ấy. Tôi nhìn, và con đường đằng sau đó, người anh em đang bước đến đây, bước đi với một chị, bước lên với anh em, giống như thế. Thiên sứ ghi sổ đang đứng ở đó bên cạnh Đấng Christ, (chỉ là một giấc mơ bấy giờ), và đang nhìn chăm chú. Và tên của họ ở trong đó, được tìm thấy trong Sách Sự Sống; Ngài nhìn lướt qua họ, và phán, “Mọi sự đã—mọi sự đã được trọn, hồi đây tởng ngay lành và trung tín của Ta. Bây giờ hãy vào.”

456 Tôi nhìn lại, nơi họ đang đi. Có một thế giới mới, và những sự vui mừng. Và nói, “Hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa, đã dành cho—đã dành cho các người từ khi sáng thế.” Hiểu không? Và, ồ, tôi nghĩ...Họ đi qua nơi đó, và gặp nhau, và thật sự vui mừng, và vượt qua những rặng núi và nơi thật tuyệt vời.

457 Nhưng tôi nghĩ, “Ồ, điều đó chẳng phải tuyệt vời sao! Vinh quang thay! Ha-lê-lu-gia!” Cứ nhảy lên nhảy xuống!

458 Rồi tôi nghe tên khác được gọi. Tôi nghĩ, “Ồ, mình biết người đó. Mình biết người đó. Tôi...Ở đó, anh ấy kia, ở đó.” Nhìn xem anh ấy như thế.

“Hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa, hồi đây tởng ngay lành của Ta và...”

“Ồ,” tôi nói, “ngợi khen Chúa! Ngợi khen Chúa!”

Cứ nói, chẳng hạn, giống như họ nói, “Orman Neville,” đấy.

459 Và rồi tôi nói, “Đó là Anh Neville cao niên. Anh ấy đó.” Hiểu không? Và anh đến đây này, ra khỏi đám đông, đi lên.

460 Bấy giờ Ngài phán, “Hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa, đã được chuẩn bị cho người từ trước khi sáng thế. Hãy vào.” Và Anh Neville cao niên đã thay đổi, và bắt đầu ở phía sau đó, cứ hét lên và la lớn.

461 Ô, tôi cứ la lên và nói, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời!” Một mình tôi đang đứng ở đây, có một thì giờ tuyệt vời, quan sát những anh em đồng lao của tôi đi vào.

462 Và một Thiên sứ ghi sổ đứng ở đó, và nói, “William Branham.”

463 Tôi không bao giờ nghĩ tôi phải bước đến đó. Vì thế nên tôi hoảng sợ. Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi! Mình sẽ phải làm điều đó sao?” Vậy tôi đi xuống đó. Và mọi người vỗ nhẹ vào tôi trên—trên... [Anh Branham minh họa bằng cách vỗ vào chính mình nhiều lần—Bt.] “Chào, Anh Branham! Chúa ban phước cho anh, Anh Branham!” Vỗ vào tôi khi tôi đi, qua một đám đông dân sự lớn vĩ đại. Và hết thấy họ nhướng đến và vỗ nhẹ tôi như thế. [Anh Branham minh họa bằng cách vỗ nhẹ lên chính anh nhiều lần.] “Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh! Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh!”

464 Tôi đang đi. Tôi nói, “Cảm ơn anh. Cảm ơn anh. Cảm ơn anh.” Giống như đi ra khỏi một buổi nhóm, hay điều gì đó, anh em biết đấy.

465 Và tôi sắp phải bước đi trên những bậc thang ngà lớn vĩ đại này. Tôi bắt đầu bước lên qua đó. Và ngay bước đầu tiên, tôi đã ngừng lại. Và tôi nghĩ...Tôi nhìn vào gương mặt Ngài. Tôi nghĩ, “Mình muốn nhìn Ngài thật rõ cách này.” Và tôi dừng lại.

466 Tôi để tay mình giống như thế này. Tôi cảm thấy điều gì đó trượt vào cánh tay tôi ở đây. Đó là cánh tay của người nào khác. Tôi nhìn chung quanh, và Hope đứng đó; cặp mắt lớn màu đen kia, và mái tóc đen sẫm đó xoa xuống lưng nàng, mặc chiếc áo dài trắng; đang nhìn tôi giống như thế. Tôi nói, “Hope!”

467 Tôi cảm thấy cái gì đó đụng vào cánh tay này. Nhìn chung quanh, và đó là Meda; cặp mắt đen đang ngước lên, và mái tóc đen đó xoa xuống, mặc áo dài trắng. Và tôi nói, “Meda!”

468 Và họ nhìn nhau, anh em biết, giống như thế. Họ đã...Tôi khoác tay họ, và chúng tôi đi, về Nhà.

469 Tôi thức giấc. Ô, tôi tỉnh dậy. Và tôi—tôi thức dậy và ngồi vào trong ghế, và khóc, anh em biết. Tôi nghĩ, “Ôi Chúa, con hy vọng điều đó đến như thế.” Cả hai kết hợp cùng tôi trong đời sống,

và sanh con cái, cùng các thứ giống như thế; và chúng tôi ở đây, đang bước vào một thế giới mới, ồ, chao ôi, nơi có sự hoàn hảo và mọi thứ. Không, không điều gì...

⁴⁷⁰ Ô, đó sẽ là một điều tuyệt vời! Đừng bỏ lỡ nó. Đừng bỏ lỡ nó. Bởi ân điển của Đức Chúa Trời, hãy làm tất cả những gì anh em có thể làm, và rồi Đức Chúa Trời sẽ lo liệu phần còn lại của nó.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước,
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập hình...

⁴⁷¹ Chúng ta hãy hát bài đó một lần nữa, với cả tấm lòng chúng ta. Bây giờ chúng ta hãy ngược mắt lên với Đức Chúa Trời.

Tôi yêu Ngài

⁴⁷² [Anh Branham rời bục giảng và cầu nguyện cho một phụ nữ, khi hội chúng đang hát bài *Tôi Yêu Ngài* một lần nữa—Bt.]

...yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập hình.

⁴⁷³ Được rồi, bây giờ. Bà ấy đã không mong được sống hết buổi nhóm. Đúng thế. Bà ấy đó, giơ cả hai tay lên trời, ngợi khen Chúa. Đó là lý do tôi ngưng tại đây một thời gian lâu; không kể với anh em những gì tôi làm. Tôi đang nói chuyện về Meda và họ. Và điều mà tôi đang nhìn, để thấy những gì...Tôi cứ để ý với Quảng Sáng đó quay tròn tới lui, và di chuyển lơ lửng trên bà ấy. Tôi nghĩ, “Chính là nó.” Ô, chẳng tuyệt vời sao? [Hội chúng vui mừng—Bt.]

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập hình.

⁴⁷⁴ Bây giờ, với tấm lòng chúng ta, [Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Tôi Yêu Ngài*—Bt.] cứ nghĩ về lòng nhân từ và ơn thương xót của Ngài.

...Tôi yêu Ngài (A-men!)
...Ngài yêu tôi trước...

⁴⁷⁵ Bây giờ chị thấy dễ chịu hơn nhiều chứ? A-men! Chính điều đó. Bây giờ...?...Hãy đi và mạnh khỏe. A-men! Ân điển của Đức Chúa Trời đã xuất hiện với chị, làm cho chị khoẻ mạnh. A-men.

...trên cây Thập tự.

Ồ, vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời!

Tôi yêu Ngài,...

Được rồi, mời mục sư của anh chị em.

Tôi...

⁴⁷⁶ [Người nào đó nói, “Anh Branham, ngày mai bắt đầu lúc chín giờ ba mươi chứ?”—Bt.] Chín đến chín giờ ba mươi. Chín giờ đúng, khoảng đó. [“Sau bữa điểm tâm? Chín giờ đúng?”] Anh em bắt đầu lúc chín giờ. Tôi sẽ bắt đầu lúc chín giờ ba mươi.

ẤN THỨ SÁU VIE63-0323

(The Sixth Seal)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ VỀ BẢY ẤN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 23 tháng Ba, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org